

[Blank white label]

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА
ІМЕНІ І. І. МЕЧНИКОВА

C.

80

Vu 68

25775
3642

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОДУ

XII-2
2257

Colleg. Paris Societ. Jesu.

SIMONIS STARO
VOLSCI
SCRIPTO-
RVM POLONI-
corum
EKATONTA S;
• Sen
CENTVM ILLV-
strium Poloniae Scri-
ptorum
ELOGIA ET
VITÆ.

FRNCOFORTI
Sumptibus Iacobi
de Zetter,
Aō 1625.

3
PRVDENTI SENATVI

P. Q.

LEOPOLIENSI, &c.

V M ante triennium forte, bellica virtute Illustrium virorum Elogia, in patrium sermonem, patriis intermixtis exemplis, versâ, vobis offerrem, AMPLISSIMI VIRI, statueram, si studium meum à vobis probaretur, eadem statim ratione, & Illustrium Sarmatia nostra Scriptorum vitas, breuiter colligere, ac volis ipsdem Patronis dicare & consecrare; idque duplicem ob causam. Prima est, quia, quos hic doctissimos viros collegi, potissimum eos apud vos, aut in circumiacenti Roxolania, cuius vos caput estis, vatos & educatos reperij, ac proinde non nisi vobis, vestros populares offerre volui: ut quemadmodum ipsi, maioribus prudentia & eruditione, semper pares esse studuistis, ita & filiis successoribusque vestris, hos eosdem à me breuiter descriptos proponatis, vera & valida virtutis incitamenta. Namque ut scitis, & veteres illi Romani, non alia posteris suis ad res praeclare agendas exempla, quam maiorum imagines ac statuas in foro pro templis ponebant, titulis etiam facinorum in basi appositis: quibus conspectis atque perlectis, emulatione gloriae excitati inuentus, nullum laborem ac periculum pro salute ac dignitate patriae recusarent. Secunda, quia vosmet soli in tota Polonia estis, qui assidue in illo angulo vestro insonante Otthomanum tuba, tibias & fistulas ut sic dicam Musarum cogitatis, & ea constantia inter primas Russiae splendetis, ut nusquam non habeatis litteras ac litteratos suo honori. Quos, quia ego quoque colo, & vos tales (non blandiendo dico) veneror semper & suspicio, ideo me quoque, quamuis ignotum & immerentem, tenuemque illam scriptionem meam, cum ad vos ve-

DEDICATIO.

4
 vos venissem, sic excepistis benigne, ut maiorem tunc à vobis gratiam
 retulerim, quam unquam habere sperauerim. Cuius quidem huma-
 nitatis tanta, iterum etiam mihi è bello Turcico redeunti exhibita,
 ut me gratum etiamnum & memorem serio credatis, en hoc vile ac
 leue munus Elogiorum, vestro inclyto nomini sacrum, lubens in vul-
 gus emitto, & ut à maligni lioris dente, pro innato in litteras amore
 defendatis, vestra auctoritati & iudicio summitto. Valete, ac ani-
 mi mei erga vos communiaque litterarum studia promptitudinem,
 aequi bonique consulite.

LECTO-

5
 LECTORI MEO.

IRABERIS fortasse, LECTOR, quod è tota
 Sarmatia, non plures tibi eruditos, quam
 centum collegerim: idq; per totum diua-
 gatus spatium, ex quo sub frigidum hunc
 axem Apollo cum sororibus suis venerit.
 Desine quæso, & facti mei has causas breui-
 ter accipe. Primam, quia nostri Sarmate, priscis illis tempo-
 ribus, plus Marti seruiere, quam Mineruæ, uti & omne ge-
 nus Scytharum, ac propterea etiam quæ gessere, obliuionis
 puluere conspersa videmus; quod nemo fuerit, qui calamo
 perstricta transmitteret posteris. Primus sub hoc Tirione
 nostro Mecislaus Princeps fidei lucem, & alius cum illa, lit-
 terarum splendorem post eum agnouit: propagauit autem
 per Septentrionis oras, Magnus Jagello, Gymnasio Craco-
 uienfi excitato. Et hinc est, quod viri apud nos eruditi pau-
 ci, quia pauca quoq; nunc primum ætates, ex quo erudiri
 cœpimus. Secunda causa est, quia ut in aliis rebus, ita & in
 propaganda sui apud posteros memoria, nescio more ne,
 an errore, nostri sunt negligetes; maluntq; satius, uti eorum
 fert animositas, laudanda facere, quam quæ fecissent, ipsi
 laudare: ex quo etiam scripta maiorum egregia, in Biblio-
 thecis Monasteriorum, in scriniis nobilium, in chartophi-
 laciis eruditorum, passim à tineis corrodi videmus: in lucem
 vero non emitti, vel quia non audent se nobilissimis aliorum
 populorum ingeniis, barbari ad id æui ab illis habiti, ex-
 quare: vel quia patronos sibi, scriptisq; suis difficillime nan-
 ciscuntur, cum quisq; Megistanum nostrorum malit sum-
 ptus in canes, equos, vestes, seruos, vina aut aromata spen-
 dere, quam in ea, quæ æternum per gentes & ætates nomen
 suum

A 3

suum propagarent. Tertia, quia hic non nisi eos enumerare animus fuit, quibus aeternitatis Genius affuit, quiq; ingenii sui specimen non nisi seris scriptis, posteris probarunt: eorum enim qui nihil, aut leve aliquod argumentum tractarunt, & ipsi alias eruditissimi viri fuerunt, semper infinitus erat, estque etiamnum in Polonia numerus: quinimo & illorum potuisset reperiri multo maior catalogus, caeterum nos haud omnium notitiam, praesertim veterum assequi valuimus. Quae autem potuimus, ea libentes, ut & alia nostra, in tuum o Magne Deus honorem, in vestrum o Poloni mei, ac quique Candidi Lectores, bonum, moliti sumus, quo, & vos isti sciatis, durum quoque Sarmatam, aliquid ingenio valere, & inter cultissimas quasuis gentes, haud inferiorem omnino Polonum, Dei benignitate esse; & illi ipsi, tot inter se excellentibus ingeniis, vel in tanta negligentia, conspexitis, sedulius in posterum bonis artibus incumbant, ac litteratos homines favore & amore prosequantur; quo vel sic, immortalitati sese, felicius suis maioribus, consecrare valeant. Actu quoque, Candide, Vale.

STANISLAI STOSLAVII
ad auctorem.

*Centum Sarmatici monstrasti sedulus orbi
Ornamenta, viris & decus omne soli.*

*Virtutem haud pateris Starouolski condier umbra
Inter virtutes hac quoque summa tuas.*

Simonis

SIMONIS STAROVOLSCI
SCRIPTORVM PO-
LONICORVM

'EKATONTA'Σ;

Seu

CENTVM ILLVSTRIVM PO-
loniae Scriptorum
ELOGIA ET VITAE.

STANISLAVS HOSIVS.

SUa Elogia Doctorum virorum scripsere (vti longam eorum seriem Bartholomæus Keckermanus recenset: & nos in Penu Historico fecimus) illi fere omnes methodum suam, vel per modum Alphabeti, vt Paulus Iouius, vel per ætates singulorum, scientiasue, vt alii, disposuere: putantes se, vel feliciter sic, legentis memoriam reddere posse, vel faciliorem inueniendi vnumquemque, cum opus, rationem. Vtrique recte. Sed quod vtrumque; vel ex solo indice nostro, sub finem appposito, facile assequare. Hic autem seruabimus ordinem Doctissimi viri Auberti Miræi, qui suos ornans Elogiis Belgas, illos priore loco ponendos putauit, qui dum viuerent nobiscum, priore quoque seu præstantiore loco fuerant ornati. Talem ego inter nostros Sarmatas STANISLAVM HOSIVM putarim, virum plebeio quamuis ordine natum, omni ætate sæculorum memoria dignum, & inter Theologie Candidatos, non minus fulgentem, quam inter ignes minores Luna: Et quem ita censendum, clatus illa nostræ Sarmatiæ Orator, claroque genere ortus Orachouius, putauit, vt se indignum calamum ipsius, cum scribendo fatigatus posuisset,

I.

*In libello de
legenda Hi-
storia.*

*Ordo no-
stra scri-
ptionis.*

*Iudicium
Orechouij
de Hosio li.
3. Dialogo-
rum.
Vfus fami-
liariter Be-
nedictio à
Cosmin,
qui Profef-
sor in Aca-
demia, scri-
psit Latini
sermonis
obseruatio-
nes. Et ser-
mones sa-
eros. Biblio-
thecamque
Academiae
plurimis li-
bris mori-
ens auxit,
proq; sem-
per augen-
da, certum
censum reli-
quit.*

fuiſſet, ſumere, aut facem lucentem, cum codicem ſacrum legeret, te-
nere, in ſuis Dialogis, palam fateri non erubuerit. Is etenim patria Cra-
couienſis, fundamentis ſtudiorum domi firmiter iactis, laurea q; prima
in artibus obtenta, in tantum in aliis ſcientiis, atque ſimul virtutibus
profecerat, vt ſuis duntaxat meritis, non ſuffragatione aut fauore Prin-
cipum, in Senatum primum Polonicum, & deinde Purpuratorum PP.
Tit. S. Laurentii Cardinalis S. R. E. adſcitus eſſet. Quo in ordine vſque
adeo ab inſigni ingenio, tenaci memoria, corporis dotibus etiam mi-
rabiliſ exitit, vt iudicii grauitate, conſummata prudentia Senatori-
bus æquaretur. Sed heu inuiſam mortem inuidebat Sarmatiz, imo ro-
ti Europæ, illum vnus viri ſplendorem, eiſque ſtamen reſecat emen-
tis ſupra quindecim vitæ laſtris, ipſis Nonis Auguſti Anni 179. Con-
ditus eſt in Eccleſia ſua titulari, ſepulcro latericij operis, cui breuiſ hic
totius vitæ eius decurſus adſcriptus eſt.

D. O. M.
STANISLAO HOSIO POLONO.
S. R. E. PRESB. CARDIN.
VARMIENSI EPISCOPO MA-
IORI POENIT.
VITÆ SANCTIT. ERVDIT. ET
ELOQ. GLORIA CELEBER.

Catholicæ fidei propugnatori acerr. qui cum antiquæ
probitatis, & Episc. vigilantia præſtantiam in humilitate,
caritate, caſtitate, beneficentia expreſſiſſet. Hæret. ſectas
ſcriptis, & conſiliis ſapientis. feruenter oppugnaffet, mul-
tos ab errore reuocaffet, grauiffimeq; legationibus pro pa-
ce Eccleſiæ, cum apud Carolum V. & Ferdin. Cæſ. tum præ-
cipue in S. Concil. Trid. Pii IV. Pontificis nomine feliciff.
perfunctus, Chriſtianæ Reip. plurimū profuiſſet: omnium
virtutum laudibus & exemplis ad imitandum abūdans ob-
dormiuit in Domino MD LXXIX. ætatis ſuæ LXXVI.

*Stanislaus Patruo, & Stanislaus Reſcio Patrono beneficentiſſ.
execut. Teſtam. Poſſ.*

PLura de hoc viro qui cognoscere volet, legat vitam illius, aut à Sta-
nislaio Reſcio ſupra nominato, proſa conſcriptum: aut à Thoma
Trete-

Tretero, breuib; poematibus comprehenſam, ac tabulis æneis per ico-
nes expreſſam. Hi ſui alumni (vti & plurimi alii viri illuſtres) atque fami-
liares fuere; & poſtea præclaris honoribus in Eccleſia Dei ob inſignem
eruditionem condecorati, velut canes pro domo Dei latrantes, aduer-
ſus naſcentes hæreſes vigiles florere. Digni quorum ſcriptis non fides
modo aut veneratio adhibeatur, ſed gratia etiam & recordatio à poſthu-
mantibus debeatur.

STANISLAI STOSLAVII.

*Quem ſtupuit doctum doctiſſima turba Tridenti,
Pontificum, toto ex orbe vocata, virum.
Hoſius eſt gentis laus, fama, decusq; Polona.
Quem tulit, & proprio nutrit illa ſinu.
Præſuleaq; mitra redimiuit; Roma ſed illum
Dignum purpureâ cenſuit eſſe togâ.
Promeruitq; ſua, vt templi, virtute ſubiret,
Romana ſedis cardinis ille vices.
Felix cardo; fides fors Lechis vera ruiffes,
Tu niſi tam forti cardine nixa fores.*

IOANNES LASCIVS.

II.

ARCHIEPISCOPVS Gneſnenſis, vir generis nobilitate, linguarum
peritia, & rerum tractandarum vſu, toti pæne Europæ notus. Præ-
ter enim ſplendorem familiæ ſuæ, quam Comites à Laſko, toga pariter
ac ſago illuſtres ſemper ornarunt (& quales inter illos fuerunt, Hierony-
mus atque Albertus, ex ordine ſibi ſuccedentes, in Palatinatū Siradien-
ſem, cladibus Turcarum Sultano toties illatis, Daciſque deuictis, illu-
ſtres; vt eos ſerò Hungarici Annales, atque Polonici commendant: &
nos in Elogiis, bellica virtute illuſtrium virorum fecimus) haud poſtre-
mam quoque & ipſe gloriam genti ſuæ attulit: cum à puero in aulis Prin-
cipum enutritus, grauiffimas legationes pro patria, tanta cum laude ab-
ſoluiffet, vt paucos ſibi pares, in eo munere obeundo haberet: qui & in
Concilio Lateranenſi magna cum authoritate ſui Regis perſonam geſ-
ſit, & primus Eccleſiæ ſuæ Legati nati titulum, ex eo tempore peperit;
quamuis & ante illum, ſemper Archiepiscopi Gneſnenſes, Primates Regni, &
Principes Religionis in Polonia haberentur. Cumque adhuc Præpoſitus tan-
tum Poſnaniensis, & Regni, Gneſnenſisq; Eccleſiæ Cancellarius eſſet,
nummos veteres, ſigna, tabulas, librosque calamo exaratos, magna indu-

*Vide Bon-
finum, Cu-
ſpinianum,
Vaponium,
Kureum,
& alios.*

*Sigif. I. Re-
gu Polonia
potentiſ.*

B stria

Primus in
Polonia
statutum
Io. Lascius
scripsit.

stria collegit & ut eius æui genius erat, primus iussu Regis Alexandri, *con-*
scripsit statuta & Leges Poloniae. Erat enim antiquitatis in primis studiosus, &
in paucis peritus, proindeque constitutiones Regni omnes, priuilegia, li-
bertates & immunitates, paucis ante cognitæ, ex archiuo & scriniis de-
promptas, ad notitiam & vsum ciuium, in vnum volumen compegit, at-
que in lucem dedit. Præterea, *librum Iuris Feudalis* fecit, & *Iuris Magdeburgen-*
sis, quo communiter in Polonia oppidani vtiuntur, *libros duos.* Demum, iu-
ris quoque antiqui gnarus, *summa Raymundi Parthenopai libros quinque*, tum
& alia ad Ecclesiam Remque pub. ac litterariam pertinentia, quæ in char-
tophilatio Ecclesiæ Gnesnensis, à tineis corrota adhuc latitant: quam ille
annis vno & viginti summa cura atq; diligentia rexit. Et inaugurato nobis
Rege Sigismundo Augusto è vita decessit Anno 1531. 19. Maij, sepultus in
cæmiterio Ecclesiæ suæ titularis, cum tali inscriptione.

IOANNES DE LASKO EX CANCELLA-
RIO REGNI ARCHIEPVS GNESNEN. LE-
GATIONIS NATE AVCTOR. TERRAM FI-
GVLI EX VRBE, ET AB HIEROSOLIMIS IN-
DVCIT, QVA CIMITERIVM HOC CONSPER-
GIT, ET VRNAM GLEBÆ SVÆ HOC LOCI
PONIT. MORITVR TANDEM ANNO D. 1531.

CLEMENTIS IANICIÏ.

*Religionis amor, patria pater, auctor honoris
Gnesna tui, castus cum pietate pudor.
Lascius, ô sancta mors sancta simillima vita,
Sic, ô si fas est, sunt mea vota mori.*

STANISLAI STOSLAVII.

*Ausonias toties peragravit Lascius oras,
Personamq; sui Regis in vrbe gerit.
Legatus Lateranam dum discedit ad urbem
Legatos Natos, Natus & ipse parit.*

ANDREAS CRICIVS.

III.

Eiusdem Gnesnensis Ecclesiæ Metropolitæ. Natus is maiori in Polonia,
Lenciciensi Palatinatu adscripta, qui, oppidum Canonicorum Col-
legio, & schola ab Academia Crac. Professoribus acceptis, illustre habet;
vbi ille humanioribus primû, dein Cracouiæ Philosophicis studiis ope-
ram posuit, & Alexandrû de Mysczyn, qui post Canonica dignitate, & suf-
fraga-

fraganei munere Vladislauix ornatus vixit, assidue audiuit. Præuectus or
Lutetiam Parisiorum Iustrandæ Galliæ concessit. Inde in Italiam trans-
gressus, Bononiam se ad percipiendam Iurisprudentiam contulit, eoq; in
studio, tantos breui tempore progressus fecit, vt adhuc adolescens publi-
ce de vtroq; Iure, magna cum omnium admiratione responderit, eosque
honores consecutus, qui amplissimi confecto studiorum curriculo de-
cerni solent. Mox in patriam reuersus, non Principi solum, sed omnibus
etiam, ob ingentes animi dotes gratus, quæ eum gradatim per hono-
res, in supremo ad extremum dignitatis fastigio, post obitum Martini
Dreucy, Archiepiscopi Gnesnensis, collocarunt. Hic prima illi cura Bi-
bliothecam instruere, veterum scrinia excutere, & manuscripta exempla
ria conquirere. Qua in re cum alios plurimos viros litteratos sibi coadiu-
tores habuit, tum præcipue Clementem Ianicium Poetam illum in tota
Sarmatia clarissimum, ad Præmislensem adhuc, & postea ad Plocensem
Episcopatum euectus, magno sumptu penes se aluit. Quamuis enim in
dicendo facundissimus haberetur, multaque rotundo tum ore, contra
crescentes Hæreses diceret, & grauiissime scriberet, magistamen eum (vt
& Ioannem Dantiscum Episcopum Varmiensis Collegam suum, cum
legationibus apud diuersos Principes clarum, tum grauib; Poematibus
scriptis illustrem) ligatum scriptionis genus oblectabatur, quo, *Elegias, E-*
pigrammata, & librum Epistolarum, ad imitationem Ovidij, ad amicos con-
scripsit. Ipse inter togatos Regis consiliarios, & tranquillibus & turbidis
rebus, semper è principibus vnus, cum & doctrina, & vsu rerum, & pru-
dentia excelleret. Quem Deus Opt. Max. magna Ecclesiæ Polonæ com-
moda agitantem, altero Archiepiscopatus anno, Cracouiæ humanis re-
bus exemit, redempti vero Orbis, Anno 1537. ætatis suæ. 54. Corpus
locum sepulturæ in suo Episcopoio sortitum est (succedente sibi in eam
dignitatem Ioanne Latafcio) die Lunæ. 8. Iulij, tali cum inscriptione.

Rmo IN CHRISTO PATRI D. ANDREÆ
CRICIO, ARCHIEPISCOPO GNESNEN. &c.
INCOMPARABILI VIRO, DE RELIGIONE
ATQVE REPVB. BENE MERITO, MVLTISQ;
NATVRE ET INGENII DOTIBVS INSIGNI-
TER PRÆDITO. POSTREMVM HOC PIE-
TATIS MVNVS, AB AMICIS CHARAM IL-
LIVS MEMORIAM RETINENTIBVS POSI-
TVM. MORITVR. A. D. MD. XXXVII. ÆTATIS
VERO SVÆ. A. LIV.

B 2

CLE-

*luris lau-
rea Bono-
nie meri-
tissimo ac-
cepit.
In Præmis-
liensibus primo
Episcopatu
Cancellarij
dignitatem
gessit.
Fouit &
Lauræium
Cerinum
Rhetorem,
cuius nunc
Elegantia-
rum Ora-
toriarum
Hortulus
extat.
Asseruan-
tur hac in
Bibliotheca
Episco-
pali Brons-
berga.
Ipso die Af-
cessionis
Domini
hæc 17.*

CLEMENTIS IANICII.

Omnia solus erat Cricius, quem forsq; Deusq;
Certabant summis vincere muneribus.
Sors tandem indoluit quod erat contempta sub illo,
Maturamq; virum sustulit ante diem.
Heu! qua restitueret misero mihi sacula talem.

VITELLII.

Victori Ennius Africano adhaesit,
Augustus quoque Horatium, Maronem
Actium Brutus, Archiam Latina
Flos linguae Cicero, atq; principibus,
Istos hi celebres viri Postas
Impensa veneratione amarunt,
Diuinam Cricius Poësim ita arsit
Magnis vt prope par foret Postis.

STANISLAI STOSLAVII.

Cricius in meritis, vtroque in Iure peritus
Qui quondam tulerat premia iure refert.
Felix per magnos est tandem vectus honores
Donec & in summo constitit ille gradu.
Orbaq; vix tanto locata est Praesule Gnesna
Exincti plorat funera maesta viri.
Mors vitam rapuit non laudem, maximus illi
Merces perpetui factus honoris honos.

NICOLAI ZORAVII.

Anchora doctorum Cricius fuit atque leuamen
Quid mirum quando doctus & ipse fuit.

STANISLAVS KARNCOVIVS.

Vir multiplici praeditus eruditione, atque in primis Iuris Pontificii cognitione: in Episcopatu Vladislauensi post Iacobum Vchanicium constitutus, a fundamentis plane labantem illam Diocesim erexerat, templa a Haereticis profanata aut spoliata innouauerat, vestibus sacris & imaginibus decenter ornauerat, Clerum reformauerat, atque dignitatem eorum auxerat, editis in vsum illorum Constitutionibus Synodalibus Diocesanis, quibus & Catecheses lingua vernacula pro meliore informatione addiderat,

IV.
Scripsit Vchanicius ille librum contra Starcharum Haeresarcha, & alium, de Sacrificio Missae. Romanum Catechismum, Polonicum fecerat.

diderat, simulque Seminaria & Scholas, vbi haec talia, sacris initiandi ordinibus iuuenes, ediscere possent, instituerat, assignatis in alimentum ipsorum de mensa sua redditibus annuis. Cumque vir & in Politicis rebus prudens & bene versatus esset, idcirco multos sibi a Rep. impositos labores, multa negotia, multasque legationes strenue peregit, atque rerum earum omnium testes, libros Epistolarum familiarium edidit, tum Panegyricos nonnullos ac librum de iure prouinciali terrarum, ciuitatumque Prussiae. Scripsit & Sermones ad Parochos. Messiam. Atque Historiam interregni, post discessum e Polonia Henrici Andegauenensis. & Orationem longe disertissimam, qua eum aduentantem in Regnum excepit, tum & aliam in Comitibus Varsoviensibus Ann. 1570. in Senatu habitam, qua explicantur acta legationis Gedanensis. Cumque Regem Stephanum, solus, & promulgasset electum, & inaugurasset exceptum, praeter morem autem, & voluntate dissentientis tum ab electione Archiepiscopi Gnesnensis, qui ipse hanc in rem ius & auctoritatem Rex in Polonia, non nisi ab Archiepiscopo Gnesnen. inaugurari solet. Apostolus. Sacris enim tam sancte vir pius quotidie operabatur, vt inter Annis XXI. sacrificandum & lacrymas effunderet frequenter, & easdem aliis excuteret, scripsitque annis labentibus, egregium de Ecclesia virag. libellum, tum & alium lingua natua Eucharistia intulatum, cuius dum vixit vehemens asseror enituit. Quem, cum plurimi, qui se ab Ecclesia, priuata sui cerebri opinione segregarant, paulo diligentius reuoluissent, confestim ad gregem & gremium illius postliminio quasi sunt reuersi, exemplo bono, caeteris in societatem praecleari facti adductis, quos tanti viri vel ipsa auctoritas allexerat. Erat enim nomen ipsius propter summam virtutem & eruditionem, tum apud suos, tum apud externos summum; eoque magis inclarescebat in dies, quo magis ad doctrinae singularem opinionem, vita perpetuam innocentiam adiungeret. Quid hic liberalitatem ipsius ingenos? quid munificentiam in Religiosos Ordines commemorem? quid Collegium PP. Societatis IESV, sumptu operoso Calissij extructum? quid Seminaria, Gnesnae, Vladislauiae, atque itidem Calissij instituta? Quid Iuris, Theologiaeque Magistros in eis? nonne & hinc erunt qui compellent, compellenturque intrare? cum vel ex ipsis scholis tot agmina iuuenum, pietate & litteris praestantissimorum, in singulas Regni prouincias, singulis annis euolent? O magnum & laudabilem Praesulem;

atque vtinam sint, qui se ad præclaram Præfulis maximi virtutum diuinarum conformem imitationem: dignus vtiue hoc sepulchri titulo, ac marmoris ornamento, quod in æde à se Calissii extructa spectatur, atque etiam Gnesnæ ante sepulchrum Diui Tutellaris (S. Adalberti) supra fores conclauis 20. Capituli legitur.

D. O. M.

Æternæ memoriæ inclyti Præfulis & Principis D. Stanislai Karnkouij, Archiepiscopi, Gnesnen. Legati Nati. Regni Poloniae Primatis Primiq; Principis, &c.

Quod præstantium salubriumque consiliorum in Ecclesia & Republica, Dux, author, & moderator semper felicis. Cum exsolutis pie liberaliter & magnifice suis vtriq; muneribus. Erectoq; & fundato Calissij Soc. Iesu Gymnasio amplis. Bursa item Karnkouiana, Seminarioque Archidiœcesano, felici nihilominus ex honesta lautaque parsimonia opum prouentu floreret.

Basilicam hanc venerandam Capituli aliorumq; Collegiorum eius sacerdotalium ad auctis liberalitate incomparabili censibus illustriorem reddiderit, luculenter sac. indumentis instruxerit, aram maximam sumptuosi operis iconibus exornauerit XII. clericos ad eiusdem ministerium coemptis in eorum alimenta, iurisq; sacri studium fixis redditibus, instituerit, gratamque in templa complura, cænobia prochodochiaque beneficent. & in clerum vniuersum paternæ charitatis & indulgent. memoriam reliquerit.

Capitulum almæ huius Ecclesiæ metropolitanæ Gnesnensis Pro æterna eius requie perpetuum singulis mensibus Missæ sacrificium ad Mausoleum D. Adalberti facien. decreuit, gratique hoc & memoris animi M. P.

Episcopus
tum Guianiensem seu
Vladslau.
18. annis
admini-
strauit.

Vixit annos LXXVIII. D. XXIX. Sedit in Archiepiscopatu A. XXI. M. IV. D. V. Obiit Louicii v. r. Idus Iunii Anno Domini M. DC. III. Calissii in templo Societatis Iesu inter sacrarium aramque maximam sepultus,

VITEL:

VITELLII.

Viues perennitatis aus Karnkouij
Lumen decusq; Lechia
Ecclesiæq; columen atque egentium
Patronus & primus Pater.
Obluione ab inuida te vindicant
Theatra virtutis tuæ.

ZORAVII.

Mentibus ex hominum prius oliui ad arua Canopæ
Tecta euanescent barbara Pyramidum
Calissi quam Karnkouij ampla palatia IESV.
Quæ struxit socijs haud tua curta manus.

STANISLAI STOSLAVII.

Sauromatum proprijs minitatur terra ruinam
Et regni casum Regibus orba timet.
Karnkouius studio ceu robore maximus Athlas,
Sub molem tanti ponderis ipse subit.
Sauromatis Regem Samuel velut vngit oliuo
Est modo, ceu quondam victor vbiq; Dauid
Condere non minus est quam conseruare beatum
Qui conseruauit conditor esse potest.

Io. Dem.
Solic.

IO. DEMETRIVS SOLICOVIVS.

V.

Archiepiscopus Leopoliensis. & Vachocensis primo, postea Sieciecho-
Anienensis Abbatia perpetuus Administrator: equestris quidem ordinis
maioribus, sed tenuæ iam sortis, in Palatinatu Siradiensi natus, non modo
illis ipsis in obscuro versantibus, verum etiam vniuerso Ecclesiastico Or-
dini, virtute sua præluxit, & assecutus est inter Roxolaniæ Magnates su-
premi dignitatis gradum. Quæ enim duæ res in vnum eundemq; ho-
minem raro admodum conuenire solent, præstans ingenium, & summa ani-
mi modestia, eæ ambæ in illo ita eniterunt, vt de eo ornado certasse inter
se videatur. Nam & in Philosophiæ studiis, quibus primos annos Crac.
in Academia dedit, ita excelluit, vt superiorum atatum Philosophis inge-
nio doctrinaq; par haberetur. Quo factum, vt non suis modo, ob eximiam
morum facilitatem, hilaritatemque naturæ, esset gratus, sed externis
etiam quibusuis, atque Magno illi Lipsio Censori eruditorum rigido
& graui, magnopere laudatus; imo toti Europæ, quatuor & viginti
obitis

Illam enim
Hierony-
mo ex fra-
tre Nepoti
I. V. D. re-
gendam
commise-
rat.
Vfus præce-
ptore in ar-
tibus Gre-
gorio Sam-
boritano,
cuius nunc
Ecloga ex-
stant &
Theorisis.

*Labores
Solicouij
pro Rep.*

obitis pro Rep. ad diuersos Principes legationibus, clarus. Primus is Confraternitatem D. Annæ, ardore pietatis in Poloniam introduxit, & cum fere passim, tum inter D. Francisci Religiosos sectatores excitauit. Patres Societatis I E S V, utiles in partibus illis, schismate Græcanico à nobis disiunctis, operarios Leopoli in introduxit; & cum aliis pluribus per vniuersam Diœcesim suam Ecclesiis prouidit, tum Vestalibus etiam, sub D. Benedicti præscripto viuentibus, in eadem vrbe monasterium erexit. Academia Crac. in qua institutus fuit, & cuius solius præceptis ad vitam cum virtute traducendam informatus erat, semper bene voluit, bene fecit; maxime studiosis pauperibus. Tam enim effusa erga indigentes misericordia & beneficentia fuit, vt credibile multis videatur, mediocres ipsius reditus, ad vsum tantæ liberalitatis diuinitus, vt aliquando farina & oleum illud Sarephranæ viduæ, auctos interdum fuisse. Feruntque de illo, quod pauperi semel importune elemosynam petenti, annulum quo secretiores literas ob signabat, non habens quod largiatur, dederit: accidit, vt aliquot post Menses scribens ad amicum, sigillum quod non erat in promptu, in arcula solita quæreret, & ecce inopinato, quem pauperi dedisset, annulum conspiceret. Attonitus itaq; miraculo, procidit in faciem glorificans Deum, & exinde ad largiendum promptior fuit. Fuit & in contemplatione fere totus, in lectione vero Græcorum & Latinorum scriptorum, etiam tum cum in itinere esset, assiduus. reliquitque de talento suo. *Super Psalm. 67. Exurgat Deus & dissipentur inimici eius. Meditationis seu explicationes, vere pias, vere dignas Præfule tant.* Item *Fastorum Christianorum libellum. Lutheri Triumphum, contra Thraonicum eiusdem triumphum, à quodam Lutherano confictum. Prussiam Ducalem, eiusque sub Augusto Rege tumultum. Et hæc ligata Oratione. Soluta vero. In obitum eiusdem Regis Augusti Orationem, & Panegyrim ad Gallos atque Sarmatas: quæ sub nomine probi viri annectitur Annalibus Cromeri. In Chartophilacio vero suo reliquit, super Euangelia, Psalmos, Epistolas atque Hymnos per annum in templo decantari solitos, expositionem, Ephemeris sacra nuncupatam. Itemque Meditationes quotidianas. Iurus Liuonici lib. II. ac eiusdem Prouincie Topographiam. Familiares autem eius epistolæ, in seriis etiam grauib; rebus scriptæ, innumerabiles pœnè in Canobio Vachocensi, sed indigestæ, asseruantur; plurimæ dispersæ: in quibus omnibus stilus electus, recondite elegans, rerum varia cognitio, notarum subtilitas, censuræ maturum quoddam iudicium: & ante omnia nescio quid altum & ingenium, quod spirat in eius scriptis (legi enim posthuma fere omnia) quodque animum legenti obicit non plebeium. Conditus est ante aram maximam, augustinian*

*Elemo.
syna.*

*Scripta
Solicouij.*

na in æde S S. Trinitatis apud Leopoli en. quam annis circiter viginti irreprehensibiliter rexit, vt ex adiuncto testamenti illius, & Paraphrasi Matthiæ Sifini. S. T. D. in illud, cuique videre fas est. *Obiit An 1603.*

VITELLII.

*Solicouio praconium
Fama m q; factis comparem
Ambire simi e est ad facem
Inferre lichnum Phæbeam.
Contermina eius est Polo
Laus, merit a q; superant solum.*

ZORAVII.

*Veni, vidi, hostes vici, semel ore superbo
Cesar potulerat magna trophæa crepans.
Legatus vi. ibus viginci quattuor idem
O Solicouij tu resonare potes.*

PETRVS TOMICIUS.

VI.

E piscopus inter, agmen ducat Petrus Tomicius. Nobilis de domo Naui. primum Cracouia, liberalibus artibus institutus, & laurea Philosophica ornatus: Dehinc Lipsiæ, post Bononiæ & Romæ, cum politioribus litteris ab Antonio Burgo Hispano, tum Iure Ciuili & Canonico à Philippo Beroaldo egregie informatus, & Doctor creatus; Domum reuersus Cancellarium apud Fridericum Cardinalem, germanum Regium aliquandiu egit; quo vita functo, Sigismundo Regi ad secreta adscitus, breui ad Episcopatu Præmislien. & Vicecancellarium Regni prouectus, officium tanta cum laude domi forisque gessit, vt eo retinente paulo post ad sedem Posnaniën. postea ad Cracouien. anno quinto translatus, tantum gratia & auctoritate, cum apud Principem & Regni Summates, tum etiam apud externos processerat, vt secundum Regem, summus omnium haberetur. Erat enim vir quadruplici lingua desertissimus, (vt facile ex Latina Oratione illius ad Augustum Regem, & libro legationum, quas pro Rep. obierat, colligere poteris) præterea forma conspicuus, animo excelsus, & ingenio atque consilio admirandus: in cultu & apparatu splendidus: in pauperes & omnes alios liberalis: in ceremoniis tam Ecclesiasticis, tam aulicis præcipuus: *An. 1490.* *An. 1510.*

C

exter-

externorum, oppressorum, ac cleri, iuriumque Ecclesiasticorum, iustitiæ ac veritatis, propugnator acerrimus. Annum agens circiter septuagesimum, febre primum, post hydropis sesqui annum decumbens, nihilominus sui officii munia, citra suam molestiam exquebatur. Tandem superante morbo, viribus sensim destitutus, perceptisque sacramentis Ecclesiasticis, ac rebus omnibus dispositis, legi sibi Evangelium passionis dominicæ mandavit. Quo cum gemitu & lacrymis audito, dum ad verba illa, *Pater in manus tuas, commendo spiritum meum, & hac dicens expiravit*, ventum erat, spiritum vno nixu efflauit, incredibili omnium dolore ac Reip. iactura. Die XXIX. Octob. Anno partæ per virginem salutis 1535. Cracouiæ. Cuius mortem cum alii plurimi scriptis suis luxissent, tam domestici quam extranei, tum etiam Andreas Cricius Archiep. Gnesnen. tali carmine suum dolorem testatus est.

Petro Tomicio Episcopo Cracouiensi, & Regni Vicecancellario, Auunculo incomparabili, Cricius Archiepiscopus Gnesnensis Nepos, a mari doloris plenus posuit.

Tabula in
suo Orato-
rio affixa.

*D. functum ploret semper Cracouia Petrum,
Ingenti cuius pastor honore fuit.
Publica res ploret diris obnoxia Fatis,
Consilio illius qua bene fulta stetit.
Ploret Relligio: plorent Ecclesia, Clerus,
Inuictus quorum semper erat clypeus
Mæreat aula suum qua porrigit vna tenorem
Omnibus, extinctum iam decus esse suum.
Ingemat & Princeps tam digno orbatu Achate;
Quo sine succedant, quam sua facta videt.
Nam Petro extincto vigor aulicus ille refrixit,
Consilij, eloquij, ponderis, & calami.
Oppressi ac inopes plorent doctiq; probiq;
Patronus quorum doctus & ipse fuit.
Denique plorem ego Nauclerus cui tradita sacra
Summa Ratio: solo hoc remige fretus eram.*

Exul-

*Exultent patria pestes & monstra sacrorum
Hercule ad hac vno cum satis esse nequit.
Heu Petro color est mutatus vt optimus vno,
Regni, Aula, Templi, Principis & Populi.
Ille tamen felix mediis sublatus ab vndis
Quas scelus ambitio numina lasa mouent.
Nunc ego Auuncule mi mærentem hoc carmine mentem
Testatam volui, cum tibi, tum Patria.
Tu vita exutus viues tamen: omnia quamuis
Mors rapiat: in famam non habet illa manus.*

E P I T A P H I V M.

*Petrus hic & comites artes, prudentia, virtus,
Maiestas, species, gratia & eloquium.
Quem non ambitio, non dona, non aulica teterna,
Sed Regum euexit gloria, voxq; hominum.
Constitit in sede hac potius, renuitq; supremam,
Sponte datam: Regni sed potiore bono.
Templorum columen, Patria laus, norma Senatus,
Iustitia clypeus, Pontificumq; decus.
Hæc summa, hic tantum. nam non moritura viator
Fusus exponet singula fama tibi.*

Similiter quoque Ioannes Dantiscus Episcopus Var-
miensis, tabulam cum his carminibus pa-
rieti appendit.

*Hic iacet Antistes templi clarissimus huius
Gentis Tomicia Petrus in Orbe decus.
E viuis fractus longa aegritudine cessit
Illi quam, Regni sedula cura dedit.
Ardua tractabat qua saepe negotia: magnus
Consilio, triplici magnus & eloquio.
Iudicio quoque sublimi, prudentia, & equi
Cultura, constat non habuisse parem.
Hunc aula & lugens Respublica sentit ademptum
Cuius praesidio commoda multa tulit.
Omnibus hic post se virtutum exempla reliquit,
Per quas cum Christo viuit in arce Poli.*

Vir multis
legatio-
num fun-
ctis honori-
bus, & poe-
tica lauro
ornatus.

C 2

Aliud

Aliud eiusdem.

Hoc viuens bustum sibi struxit Episcopus iste
 Prudenter reputans quod moriturus erat.
 Exornauit & hoc pulchrum cum dote sacellum.
 Nec desunt mystis munera larga sacris
 Pauperibus pius & doctis Pater esse solebat,
 Nulli cui potuit ferre negabat opem.
 Quicquid habent sophia duplicisq; volumina Iuris
 Hauserat in Latijs non sine laude scholis.
 Hoc igitur fieri vita durante sepulchrum
 Iussit, & hic oculis vidit adesse suis.
 Qui memor est mortis metuit peccare subinde
 Peccat qui mortis non solet esse memor.

Hanc mœrens posuit suo tabellam
 Patrono bene & optime merenti
 Dantisq; requiemq; sempiternam.
 Cuius subsidio est Episcoporum
 Adscriptus numero, pie precatur.

IACOBI VITELLII.

Patriæ quantum, Fideiq; sancta
 Quisque deberet, memorandus omni
 Tempore, ostendit Tomici, docesq;
 Archetypo ipso.

STANISLAI STOSLAVII.

Tomicius patriam decorauit honoribus am; lis
 Nuntius in variis cognitus ille plagis.
 Grata suo natum mater profecit ouili
 Fitq; ouibus vita pastor imago suis.
 Et tenet aternam merito post funera vitam
 In vita doctus qui fuit ante mori.

NICOLAI ZORAVII.

Regi commendasse animam te Petre supremo
 Dum moreris non est causa stupenda mihi.
 Moribus integris vixit conclusio recta
 Ex bene premisis non male consequitur.

PETRVS VOLSCIVS.

VII.

Episcopus Plocensis. Tulliana facundia potius, quam aut generis nobilitate, aut muneris magnitudine, clarus quamuis & hæc vtraque habuerit magna. Istam, quod Plociæ Antistes, inter primos Senatus Polonici Patres numeraretur. Illam, quod Duninorum è profapia deriuaretur, quæ multos toga & sago viros illustres protulit. Nihilominus tamen, in quo tertia hæc diuina Diua (eloquentiam intellige) *Eloquentia vis.* conspicitur, arte vel natura comparata, quomodo non longe præstantiorem eiusmodi virum faciet? Apud Athēienses profecto magnus putatus est Demosthenes, quia difficillimo tempore supremos magistratus constanti animo gessit. Magnus apud Romanos Cicero, quia nouus homo & obscuris parentibus, Consularem dignitatem adeptus fuit. Magnus & apud Venetos Bembo, patrum nostrum memoria habitus, quia & patricio genere ortus, & inter Purpuratos Patres Romæ connumeratus. Magnus ad extremum & noster Hofius fuit, quod plebeiis parentibus natus, propria virtute, non Senatoriam modo in Polonia dignitatem, sed Cardinalitiam quoque mitram (quod non multis, claro etiam sanguine ortis, contigit Polonis) affectus esset. Nihilominus tamen, omnes isti tales, eloquentia potius sua, atque dicendi felicitate, immortalem consecuti sunt famam, quam aut alia ex prædictis rationibus. Nam & qui magistratus in Græcia, & qui Consulatum Romæ, aut Cardinalitium galerum in Ecclesia nuper, tam obscuris, quam claris è parentibus nati, gessere, multi fuere profecto, quorum memoria, vel tota iam periit labentibus annis, vel difficulter admodum memoratur, quamuis Fastis inserta reperiatur. At quos præclara virtus, linguaque disertis fecere beatos, horum ego nomen, memoriamque perennantem existimo fore, obscurissimis quamuis nati *Vera immortalitas fama unde* fuerint penatibus. Quis enim nosset Roxolanum nostrum Orichonium, equestri licet fuerit prognatus loco? quis Lipsium illum Magnum, & omnium eruditorum Aristarchum, non postremæ & iste quamuis fuerit suos inter Belgas stirpis? quis Manutios illos, Politianos, Moretos, Sigonios, nostrumque Simonidem, Socolouium, Gorsaum, aut alios infinitos, nisi eos omnes hæc illa talis extulisset. Quæ & Volcicum vna, adeo supra alios, vel generis splendore, vel Senatorii tituli, Episcopalisue thyræ dignitate æquales extulit, vt non per Polonias solum nomen ipsius, eruditorum sermonibus celebretur, sed per Europam

Librum de
SS. Trini-
tate.

Europam fere vniuersam. Ipsique Italici scriptores, qui cæteris ingenii subtilitate dicendi que libertate præstare videntur, scripta ipsius, pauca quamuis illa, ast optima, suo idiomate reddita habent. Qui autem Latino in sermone viri facundiam cognoscere cupit, legat vel solam illam *Orationem, qua Henricum olim Polonia Regem Cracouiam ingredientem, omnium Regni Ordinum nomine excipiebat.* Vel Epistolas illius, quas in feriis etiam & magnis rebus, ad diuersos terrarum Principes, ex tempore dictare solebat, à Karnkouio Archiepiscopo Gnesnensi, aliis illustrium virorum Epistolis infertas.

VITELLII.

*Corpore quantum animus præstat, tantum inclyta virtus
Ingenij, quauis nobilitate præit.*

*Volscius ex vtraque sibi nomenq; decusq;
Quasi, insignis stemmate & eloquio.*

ZORAVII.

*Quid sit flexanimus facundia nosse requiris
Scire hoc ex ipso vel Ciceronis prætes*

*Quod si vsurus in magno populo & sapiente Senatu
Volscius ostendet quanta sit vtilitas.*

VIII.

LAVRENTIVS GOSLICIVS.

Posnaniensis Aristes. Vir cui mores inculpati, vita sine crimine, fama apud probatissimos quoque sine macula fuit, quique idem cum Theologiæ atque Astronomiæ cognitione, naturalem quoque prudentiam, rerumque publicarum vsum & intelligentiam coniunxit, eximia Latinæ dictionis elegantia, quæ scriberet ageretur, comitante. Igitur in Acad. Crac. vtraque Philosophiæ laurea insignitus, & in Italiam excolendo potissimum ingenio profectus, apud Principes viros & scientiarum Coryphæos summo in honore fuit, scripsitque cum Patauii maneret, optimum illum *De optimo Senatore libellum.* & qui solus pœne aditum ei ad Senatoriam dignitatem in patria fecit, Abbatemque primo Ordinis Cisterciensis Sodalium Claræ tumbæ creatum, ad Camenecensem Episcopum, deinde ad Chelmensem, atque ad extremum ad Posnaniensem, virtutis ergo, sedem erexit, in qua olim Lubranscius ille eruditus sedir, ille inquam de Repub. de Ecclesia sua, deque pauperibus & studiosis optime meritis, & qui ipse diuinis pariter ac huma-

Baccalau-
reatus gra-
dum Anno
1561. sum-
psit.

Lubrascius
Collegij
Posnani-
ensis auctor.

ac humanis literis Iuribusque ac singulari prudentia præditus, perpetuum sibi monumentum Bonarum artium Collegium Cracouienſis Academia Professo ribus, Posnaniæ erexit. Golicus vero inter eos eruditus, scripsit & alium libellum *De Optimo Ciue*, idæam probi & patriam amantis viri, & qualem sese præstare studuit semper: Clarus & carmine pangendo, variisque poematum generibus, claris plerisque ea tempestate viris inscriptis, relictis: tum quoque illa insigni *prostatu sacerdotali Oratione*, cum occulta per id tempus deprauatorum in Religione opinionum lues, & Machiauellisticarum fraudium labe, inuadere Poloniam nostram cœpisset: Inflammassetque id malum, quo occultius, eo periculosius è paruis igniculis ortum, totum fere Regnum, nisi ad incendium restinguendum mature atque alacriter, verus hic pastor & custos, cum aliis sacri sui Ordinis viris aduolasset. Facto functus est octogenarius fere senex, meruitque marmoreum sepulchrum, in angulo Posnaniensis basilicæ capella erecta, quæ ad læuam introeuntibus maxima porta, occurrit, tali epithaphio inscripto.

Hanc Var-
sante in Se-
nate reci-
tauit.

Illmo & R^{mo} Domino Laurentio Goslicki, gente Grimalio, territorij Plocensis. Viro pietate singulari, ingenio præstanti, consilio excellenti, candido, aperto, & animoso, Reipub. & Ecclesiæ libertatis amantiſſimo. eloquentia rara, qui scientiarum insignibus publice decoratus, & ab aliquot Serenissimis Poloniæ Regibus, in precio & honore habitus, post multa varia & eximia in Remp. merita, & complures in grauisſimis & difficillimis Regni negotiis pari fide & felicitate obitas legationes, primo Camenecen. paulo post Chelmen Ecclesiis vtiliter Episcopus præfuit: deinde ad Ecclesiam Præmislien. promotus, simul claræ tumbæ Monasterium laudabiliter administravit. Postremo Ecclesiæ Posnan. præsul factus, cum eam feliciter annis sex, mensibus circiter quatuor rexisset, demum designato & adscito sibi legitime coadiutore & successore, septuagenario maior, viuida senectute gangrena neruorū tactus in pede dextro sensim occupante ad extrema deductus, animam Deo religiose commendauit, & piæ plenus spei reddidit Ciazinii Anno Domini MDCVII. Ultima mensis Octob.

Eidem

*Eidem Executores cum Nepote ex testamento monu-
mentum mæsti posuere.*

IACOBI VITELLII.

*Discitis in ultimo
Orbe termini Arctoi
Qualis ingenij vigor
Quæque mens foret deces
Goslici scripto, optimum
E Patavio tua
Cum Senatorem instruis
Patria, qui aheneum
Sese in hostili in petu
Fortiter murum daret.*

NICOLAI ZORAVII.

*Pulchrum Goslici Italia quod videris arua,
Pul. hrum quod Præsul quodue Senator eras.
Pulchrum quod Sophus, Orator, pulchrum q₃ quod Abbas,
Quo d₃ Mathematicus quod q₃ Poëta sacer
Pulchrius at certe, vis dicam tale quod illud
Patria quod laurum c. sit veramque tibi.*

IX.

MARTINVS CROMERVS.

*Patria
Cromeri
Biecoppo-
dum.*

Iacuit post Io. Dlugossum egregium rerum Polonicarum scripto-
rem, annos multos Historia, rerumque nostrarum memoria, quam
Martinus Cromerus Antistes Varmiensis nuper reuocauit atque illu-
strauit. Fuit is in submontana minoris Poloniæ regione natus, & in
schola priuata primo, postea in Acad. Crac. altioribus disciplinis in-
formatus, & tandem vir factus, tantam ciuibus suis, splendore proprio
claritatem attulit, quantam ante se Biecenfibus, & post, vsque in ho-
diernum nemo. Qui eo magis suspiciendus est, quod nullo maiorum
splendore commendatus, suis dumtaxat meritis, ad supremum in Po-
lonia Senatoriæ dignitatis culmen peruenerit, quo, nemini de legibus
nostris aditus patet, nisi equestri ordine natis: oppidanis vero & mer-
catoribus ditissimis quamuis, omnino est occlusus, quod hi tales pro
plebe, reputentur omnes, Vnde si quisquam eorum, ita inclaruerit vir-
tute,

tute, ut ipsam propter ipsam, non commodum aliquod, aut spem a-
met, dignusque ex eo, loco altiore in Rep. videatur, primum baltheo
equestri donatum, inscribunt albo nobilitatis, tandem ad munia Reip.
& honores sensim admittunt. Martinus igitur in disciplinam à paren-
tibus Io. de Cazimiria, viro studio eloquentiæ sapientiæque noto tra-
ditus, & in illius sinu indulgentiaque educatus, per omnem honesta-
rum artium cultum pueritiam adolescentiamque transegit, & secun-
do postquam suus auditor esse cœpit anno, prima Philosophiæ laurea
donatus, breui his quibus dixi dotibus, Augusto atque Henrico Po-
loniæ olim Regibus multo opere gratus, adque Reip. negotia Secretarii
nomine admotus, cuncta eius negotia singulari quadam industria tra-
ctauit: & posteaquam illa ad Stephanum Bathorem esset deuoluta,
inter sanctiores consiliarios, illis iisdem causis carus, admissus, pre-
mium virtutis Iusulam Varmiensis, post defunctum Hosium, acce-
pit, adhuc sibi ab Augusto Jagellonide destinatum. Cumque assiduas
in Rep. occupationes haberet, & diuinas pro illa, apud Carolum V.
& Ferdinandum eius fratrem, Cæsares Rom. aliosue summos in Euro-
pa Principes, legationes obiret, traditur tamen litteras humanas diui-
nasque assidue euoluisset, tam diligenti cura, tam pertinaci in libris stu-
dio, ut cum diem sacris, aut ciuilibus occupationibus daret, noctem iis
seponeret. Quo factum, ut à negotiorum curis ad Musarum hortos di-
uertere solitus, compluscula nobis scripta sua reliquerit: quædam &
catmine Heroico celebrata, ut est Poema de Christi resurgenti triumpho. Scripta
De aduersa Vilna valetudine Sigismundi Regis. tum & alia pleraque. Prosa
vero. Dubitationes de vera via salutis. De poenis sacrilegorum. De celibatu sacer-
dotum. De dogmatibus Ecclesiæ Catholica, quem librum Monachum appellauit. De
vera & falsa Religione. De situ Polonia; De rebus gestis Polonorum. De sacramentis
Cathelicis. De concertibus Musicis, quos Chorales appellamus. Denique Sermones
Synodales, quos in Prouincialibus Episcoporum congregationibus, ex altiore loco
recitauit. Orechouium. Theognidem è Græco Latinum. Atque vltimum Epi-
stolam de Optima politia ad Senatorem Regni Polonia, quæ passim Chronico
illius operi, ob egregias præceptiones adnectitur. Epistolas vero fami-
liares, plurimas sane cum aliorum Epistolis euulgauit Archiepiscopus
Karkouius, quo cum ipsi interuenerat amicitia: Sed longe plures
manu scriptæ apud viros doctos asseruantur. Et Stanislaus Kuczko-
uius, vir apud Leopolienses Consularis & eruditus, maxime Mathe-
maticis disciplinis, nonnullas nobis, manu ipsius exaratas, & quidem
gravi in re scriptas, pro sua humanitate legendas exhibuit.

An. 1530.

Scripta
Cromeri.

D

IACO-

IACOBI VITELLII.

Obruta in aeternis iacuisse Sarmatia vmbria
 Vnaq; Lechiaco nox foret imperio
 Ni tua facundissime lux diffusa Cromeri
 Sarmatia in gentes factaq; resq; daret.

STANISLAI STOSLAVII.

Natus in obscura Biocenfi plebe Cromerus,
 Cur proprium vincat quaris honore genus,
 Tollit in excelsum sapientia summa Cromerum,
 Non humilem virtus possidet vlla locum
 Tempora praesulea cingit doctrina tyara
 Debetur doctis Varmia iure viris.

MARTINVS BIALOBRESCIVS.

Abbas Claratumbæ primum, postea Episcopus Camenecensis, non in Concionibus solum felix, sed in Senatu etiam dicenda sententia clarus & carus; illa tempestate praesertim, qua, tot prudentes viri & disertis, veluti stellæ splendebant circa Reges suos Sigismundum primum, & Sigismundum Augustum F. in Senatu Polonico. Quos inter & Martinus haud postremus fuit, legationibus praesertim aliquot ad diuersos Principes feliciter obitis. Sed & in Ecclesia Dei non obscurum sortitus locum, incredibili zelo flagrans adeo, vt nihil penitus de praescripto Apostolico praetermississe videatur, cum singulas Diocesis suæ Paretias ipse diligenter quotannis inuiseret, ipse confessiones exciperet, cum Hæreticis disputaret, dogmata Catholica, cum aliis scriptis suis legenda fidelibus spargeret, tum Orthodoxa Confessione, ac Homiliarum seu Concionum Postilla edita, contra Schismata Græcorum Roxolanorumq; insurgeret, nihilque omnino non ageret, quod vel ad ornandam Ecclesiam, vel ad propagandam vtile fore videret. Quo factum, vt & Hæreticorum, & Hæreseos nouitati fauentium, acerbissimum in se odium concitaret; imo & sciolis æui illius, calumniandi, pro sæculi infelicitate, dederit occasionem.

Vsus opera
 Matthæi a
 Costen. vi
 ri doctissi-
 mi ex Aca-
 demia, cui-
 us extrat,
 Cohorta-
 tio Eccle-
 siarum Sar-
 maticarū
 ad auitam
 Religio-
 nem.

VITELLII.

Non centiceps tantum Hydra in Herculem quantum
 Irarum & indignationis in dextre

Pro

Pro Ecclesia, pro veritate bellantem
 Bialobrescium diffudit Hæresis, verum
 Tametsi in expertum nihil reliquisset
 Et nihil inausum, Antistiti, triumphorum
 Amplissima hinc seges Gigantulus fractis.

ZORAVII.

Hæreticos contra certat Bialobrescius armis
 Pro Romanâ etiam religione mori,
 Excipit humana commissa piacula mentis,
 Scribit, perlustrat, subdita templa docet.
 Talis si Praesul, Cleri quid cæterus ordo
 Inuigilans proprio quam fuit officio.

ANDREAS PATRICIVS NIDESCIVS.

XI.

Primus post recuperatam à Moscho per Stephanum Regem Poloniae Liuoniam, Episcopus Vendenfis, Vir omni scientiarum genere praeditus, atque ob id cuique docto & probato clarus, maxime cum in Italia fuisset, Boncompagno, Sigonio, Paulo Manutio, Robertoque Turnero familiaris, quibus tantum dicendi peritia commendatus fuit, quantum quisque illorum ex Commentariis eius in duas Cic. Oratorum gratulationibusq; ad Stephanum Regem, post deuictum ter Moschum, nomine Cleri Varlouiensis habitis, gustus percipere potuit, de quibus hoc ingeniosum Cochano uis noster lusit Epigramma.

Patricius Stephano canit hæc encomia Regi,
 Non alio Rex hic, ore canendus erat.
 Sicut enim bello Rex insuperabilis ille est,
 Patricio eloquij laus ita prima datur.

Scripsit præterea, librum Fragmentorum Cic. cum Philosophicis rebus Potauii sedulam operam daret. Item, librum Parallellorum Ecclesie Orthodoxe cum Synagoga Hæreticorum. Praepositi Varlouiensis titulo auctus: atque de mum de vera & falsa Ecclesia lib. 5. Vilenfis Ecclesie Archidiaconus creatus, quibus nouatorum fraudes egregie detexit, & conatus impios fregit, qui nouam religionis faciem, à sincera & pristina alienam, imo cum illa profus pugnantem, nullo literarum praesidio inducere conabantur, Lutherum, Seruetum, Oecolampadium, Bucerum, aliosq; faring huius

D 2

huius

Scripta il-
lius.lib. Epigrā-
ma. secun-
do.

huius perditos homines, tum serpentino more venena iacentes depressit, & perniciofa eorundem dogmata recens conficta, aut rursus ab inferis reuocata, suis scriptis iugulauit. Vir sane doctus, prudens, & consilio maturus, ac eam ob rem, cum aliis viris doctis gratiofus, tum prudentissimo illi morum & ingeniorum censori Stephano Regi, qui eum vti altioris genii vitam, in altiore dignitatis loco, & sella Senatoria collocaturus, nouiter à se fundato Episcopatu in Liuonia præfecit. Cui ille breuiter præsidens, multis ante exhaustus laboribus, vitam cum morte, vel retro potius commutauit, seque in Episcopoio funerari iussit. Anno MDIO LXXXIII. Amici nãniis funus profecuti sunt: in his Solicouius Archiepiscopus Leopoliensis, his versibus parentauit.

In Polonia
quilibet E-
piscopus est
Senator.

Tu Sunamitis eras viuo dulcissima Venda,

Tu Nidei sponsa, decusq; meum.

Te propter patriam liqui, te propter amicos,

Tu mea vel tumulo frigida mumbra foue.

Et item.

Patricius toto quondam clarissimus orbe,

Fortuna florens ingenioq; bonis.

Regibus ob meritum virtutis gratus, honore

Præfulis auctus obit, hac tumulatus humo.

VITELLII.

Mellea Nestoreo qui dicta stupefcis in ore

Patricius dulci Nestore maior erat.

Nam Regum cecinit Mauortia facta, suisq;

Fecit vt in scriptis hac monumenta forent.

XII.

ANDREAS LIPSCIVS.

Iuris V. D. **S**Vperest adhuc & exornat ætatis suæ gloriam, vir sæculorum memo-
ria dignus Andreas Lipski, Magnus Poloniæ Cancellarius & Episcopus Vladislauiensis, primo Luceorienfium & Volkyniæ Antistes Regniq; Procancellarius. Vir studio dicendi & sapientiæ notus, ferendaque in Senatu sententia in primis clarus. Experimento est, scriptum illud de rebus Regis nostri Sigismundi III. gestis. breue quidem, at prudente à se Romæ editum, cum suæ maiestatis Secretarius modo diceretur, atque *Decas Quaestionum* pro libertate bonorum Ecclesiasticorum

*Virtutes
suas latius
in Panegy-
ri nostra
ad ipsum
expressi-
mus.*

rum asserenda, luculenter conscripta, cum Episcopatus Cracouien. post decessum, piæ memoriæ Petri Tylicij, Administrator esset, & in Collegio Canonorum Scholastici titulo ornatus præffet. Tum demum *Observationum Iuris* valde probatus liber, in duas Centurias diuisus, & qui pæne solus aditum sibi ad honores, & Episcopalem thyraram fecit, licet hoc ipsum & familiæ dignitas, præclaræ virtuti coniuncta promereretur.

VITELLII.

Quis quantumq; Deoq; Princip q;
Sit Lipski & Patriæ, Rei q; quantum
Publicæ studeat docet diserte
Hoc fama Imperio loquens in isto
Lipsi memoranda facta, sæculisq;
Absque omni inuidia canenda seruo.

ZORAVII.

Antistes Lipski ac vt Cancellarius esset
Hoc tibi doctrina & nobile stemma dedit.
Antistes digne ac vt Cancellarius esses
Munera doctrina, hoc sola dedere tibi.

STOSLAVII.

Lipscius haud dubitat legum præscribere leges
Et facit in gemino viuere iura libro.
Ni bene iudicio seruetur mortua lex est,
Neglectoq; iacent iura sepulta foro:
Quomodo seruentur Lipski docuere libelli
Non poterunt vnquam iura Polona mori.

MARTINVS POLONVS.

XIII.

ORdinis Prædicatorum Professus, de nobili familia Streporum. apud Nicolaum III. Pontificem Romanum Pœnitentiarius, virtutibus & doctrina insignis, vt qui non familiæ suæ modo, sed totius Poloniæ fere, sub id temporis, lumen clarissimum fuerit, quod primus tum ex Polonis, idque solus, scriptis inter extraneos inclaruerit, vnde & Polonus, à gente cognominatus est, ac si Scylurus ille Scythia, quod alium è Scythia parem sibi ingenio non habuerit. Inter cætera

*Primus è
Sarmatia
scriptis a-
pud externos
inclaruit
Martinus.*

D 3 igitur

igitur ingenii & stili sui monumenta, reliquit Martinus noster *summam* la *Canonici*, quæ Martiniana vocatur, tum *Chronicon Summorum Pontificum atque Imp. Romanorum*, summa Latini Sermonis venustate ac puritate comprehensum. Quem ob causam, cum & Summo Pontifici supradicto, & suis in patria Principibus, magnopere gratus esset, in Gnesnensis Ecclesiæ Archiepiscopum, post Philippum de domo Vieniatarum Anno Domini 1278. Sublimatus fuit. Quo tempore sedes illa, ob frequentes Summorum Pontificum mortes, sex annis ex integro vacauit. Confirmatus itaque & inauguratus Romæ, dum Boleslao Califfien. & Præmisłao Posnaniën. Ducibus euocantibus in patriam pergeret, apud Bononiam infirmitate correptus, diem extremam clausit, & in Cænobio D. Castoris FF. Prædicatorum ante Sacristiam sepultus quiescit. Anno 1279.

CLEMENTIS IANICII.

*Munere Pontificis Monacho data Gnesna, sed illi
Dum redit infelix Felsina busta dedit.
Tam cito cur moreris Legum, Iurisq; perite?
Non potes an stygias vincere lute Deas?*

VITELLII.

*Ne totum sibi vendet
Iactabunda sui Romulea ingenij
Tu Martine tuo potens
Ostendug nio, nos medio Arcadium
Nequaquam grege proditos
Hoc vitas celebrans Pontificum facis.*

Io. Dlugof-
sus.

XIV.

IOANNES DLVGOSVS.

ALias Longinus dictus. Io. Dlugoffi de domo Wieniaua, Præfecti Corcinenfis F. Canonici Crac. nominatus Archiepiscopus Leopoliensis, liberorumque Cazimiri Jagellonidis, Regis Poloniæ, præceptor, eo quod in Academia Crac. optimis artibus à fundamentis esset eruditus, eorumque laureis pro more insignitus; primus ipse, in signum gratitudinis, & rei literariæ incrementum, auctor Contubernij Iurisperitorum & fundator extitit. Idemque fatiscientium Ecclesiarum instaurator, & Xenodochiorum, pauperumq; omnium communis velut pater. Sed & rerum à Polonis gestarum ipse primus scriptor & illustrator,

tor, quamuis ante eum Cadlubcus Episcopus Crac. suis Commentariis connotauerit, verum quia connotauerit tantum per modum Epistolarum aut Dialogi, non filo Historico seriem rei scripserit, idcirco primas huic nostro damus, vt qui & *Circumiacentium populorum fortia, aut seius facta, veraci calamo depinxerit.* quare & in licem prodire haud permittitur, quod pleraque sine respectu scripserit. Consecit insuper & *Ecclesia Cracouensis Acta, & Beneficiorum in Diœ. esi illa Ecclesiasticorum synopsim*, vbi omnes omnium Paretiarum immunitates, erectiones, & prouentus in certas classes disposuit, manuque & ingenio indefatigabili connotauit. Vir enim indefessæ mentis aciei & diuinæ prope memoriæ fuerat, cui & arguta verborum ac sententiarum compositio non defuit. Præterea pietas sincera, deuotio summa, contemplatio rerum diuinarum assidua: qui & ieiuniis disciplinisque asperimis, & orationibus prædicationibusq; assiduis, & Regiis insuper negotiis distentus, mirum quomodo tantum tempotis scriptioni lectionique insumere potuerit. Plura de eo cognoscere qui exactius volet, legat vitam illius à Felice Herborto, Tomo illius primo per se euulgato præfixam, & morum castitatem, animi demissionem, laborem assiduum, humanarumque rerum contemptum, luculentissime, in ipso fuisse perspiciet.

VITELLII.

*Homerum Achilli fulminanti in hostico
Inuidit olim Rex potens
Suisq; talem buccinatorem magis
Optabat in factis dari.
Qui Sarmatis Dlugoffium inuideat erit,
Ipsumq; celo subuehet.*

ZORAVII.

*Es longus scriptis Longine ab origine longa
Nam repetis longo gesta Polona stylo,
Longus es autor eras quia iura studentibus adis
Hæsuræ longo tempore menti hominum.
Longus es aut quia tuus, pater aut tu corpore longo,
Et res & nomen quam bene conueniunt.*

STOSLAVII.

*Historia est lux vera canens, si falsa cenebra,
Verapote est aliquid, falsa docere nihil.*

Historia

*Scripterunt
ante Cad-
lubcum ad
huc res ge-
stas Polono-
rum, Gal-
lus Anony-
mus & Bas-
ko Custos
Posnaniën.
Scripsit &
vitam S.
Stanislas
atque alio-
rum san-
ctorum
Hungaro-
rum & Po-
lonorum.*

*Historia est lux vera refert nam cuncta Dlugosi
Vt tua lux latitet terra Polona sinis,
Crimina ceu densas horres spectare tenebras
Hac certe aut ista luce videnda times
Crimina dum celas, celas cum luce tenebras
Ob tenebras lucem non bene carcer habet.*

STANISLAI STOSLAVII.

*Sarmaticam seriem repetens ab origine rerum
Omnia quidquid erant vera Dlugosse refers
Historici prima est virtus describere verum
Non virtute cares, cur? quia vera refers.*

STANISLAUS RESCIUS.

XV.

Religiosorum hominum in cœtu Stanislaus Rescius pius Abbas familiam ducat. Is patria Polnaniensis, à teneris fere annis in sinu Magni illius Cardinalis Hosii educatus, bonas artes, & bonos mores imbibit, illiusque ipsius exemplo ad pietatem informatus, per omne tempus Concilii Trid. quo ex omnibus Orbis partibus, sacrienda in Ecclesia Catholica concordia, præstantissimi quique Theologi, præter Antistites, à Principibus mitebantur, Secretarii titulo ornatus in eius familiaritate vixit. Doctoris laurea post Canonicaque apud Varmiensis dignitate aucto, in Gallias ad Henricum Valesium Poloniae Regem renunciatum, legatio Romæ obuenit, ut illi nouam eam dignitatem nomine Cardinalis sui gratularetur, fidemque simul, subiectionem, ac salutem d. ferret. Inde reuerso (Deo ad altiora viam sterne) sigillatoris officium in tribunali S. Pœnitentiariæ commissum, ac tandem à Rege Stephano in patriam reuocato, Abbatia sodalium sacrorum Andreouensium data. Qua auctus, legatum ad Gregorium XIII. & Sixtum V. Pontifices Max. Regis sui ac Reip. nomine egit. Iterum iussu Sereniss. Sigismundi III. apud Remp. Venetam, Ferdinandum Hetruriæ Ducem, in Regno Neapolitano, atque demum apud Clementem VIII. cui & obedientiam nomine suæ maiestatis fecit, & in causa Canonizationis D. Hyacinti plurimum laborauit. Cumque acerrimo esset ingenio, & eximia animi magnitudine, inter tot negotia, tamque serias occupatio nes, ad hæreses clamè Germania Hungariaque in Poloniam serpentes reprimendas, cum ingenii ner-

*Legationes
Rescij.*

*Resbat hac
de re Ora-
tio ipsius.*

uos, tum

uos, tum actiones omnes contulit. Testis est in primis liber pro augmento Fidei Orthodoxæ conscriptus, & alter pro defensione Patrum Soc. IESV. itemque alius eadem in materia Spongia intitulatus. Quibus adiunxit Ministromachiam, Atheismos & Phalarismos, Vitam Hosii Cardinalis. Paraphrasim septem Psalmorum Pœnitentialem, Admonitionem Polonicam. Sermones de Sacerdotio. Pia Progymnasmata. & lib. Epistolarum familiarium, deq; maiestate sedis Apostolica Tractatum.

IACOBI VITELLII.

*Talis Rescius inter eruditos
Qualis Roscius vnus in theatro
Cum solus populi approbationem
Et plausum sibi comparasset omnem.
Tam felix fuit eruditione
Vt suada merito medulla dici
Corculum sapientiæq; possit
Suauis Rescius in Latinitate.*

B. IOANNES CANTIVS.

XVI.

AB oppido Canti, in quo natus, cognomentum B. Ioannes induit, qui à puero, mente in assidua diuinarum rerum meditatione defixa, totam ætatem in innocentia, morumque sanctitate transegit, & ut primum per ætatem licuit, Cracouiam excolendi ingenii causa ad Academiam se contulit. Philosophicis ac Theologicis rebus sedulam operam impendit ita, ut quod aliis sciendum aut faciendum altiore ex loco dicitur, id totum ipse in exemplum re ipsa præstaret. Doctor renunciatus, Epistolas D. Pauli, postea libros sententiarum Petri Lombardi, atque tandem Summam D. Thomæ, multos annos, magno discipulorum concursu explanauit. Illoque sane doctrinam sacram nemo aut in se holis doctius interpretatus est, aut copiosius in concionibus, addam & efficacius enarravit; siquidem & Turci ipsi atque impii Saraceni eum prædicantem Christum Crucifixum patienter audire non abhorrent, qui martyrii corona flagrans, quaqua sese Hierosolymitano in itinere vertit, is, vitæ neque rerum suarum metuens, exprobrabat mentis cæcitatem, saltumque vatem Machometem, verum Seruatorem Christum prædicabat. Adit & vrbium dominam quater, vt corpus maioribus mansuefaceret afflictionibus, flagris insuper so-

*Primam in
Philosophia
lauream
An 1415.
consecutus
est.*

*Quater
pedes Ro-
mæ adit.*

E litis

litis horis in seipsum sæuiens. Vnde quæsitus aliquando, cur sæpius frequentaret vrbe in, cum nullum in Curia beneficium procuraretq; uinimo Ilcassiensem Parochiam suæ curæ ab Vniuersitate commissam, consequenti se ultro resignaret. Respondit se istud fecisse graui onere Curæ Pastoralis perpenso, quod officium eius modi assidua pastotis præsentia indigeat, & Academica similiter statio, cui prius nomen dederit, integrum, non vero dimidiatum hominẽ requirat, se autem non posse, neq; etiam uelle, per substitutas personas satisfacere utriq; officio, sed vni rei vnum semper intẽtum esse oportere. Illud vero propter expianda piacula facere, quo enim frequenti oribus esset peregrinationibus afflictus & turbatus, eo feliciorem in cœlis quietem sibi promeruisset. Cui bono & castitatem à puero, vsque ad extremum spiritum, inuiolate seruauit, & vt fomitem concupiscentiæ domaret, à quo tempore nomen Theologi publice est adeptus, carnibus semper abstinuit. Vtque omnes concupiscentiæ neruos ex animo elideret, atque vsui carniũ sibi interdiceret, iussit carnes sibi astatas, & statim ab igne dare, quibus os vultumq; sibi calentibus percutiens & adurens, in talia, ad sui correctionem prorupisse traditur, carnes caro expetiuisi cupida, vescere igitur illis feruentibus & ab igne. Atque simul dicto in Orationem prouolutus, petiit eiusmodi tentationibus liberari, quæ & pruritus libidinis ex se excitarent: exauditusq; est suppetiente Deipara virgine, quæ cum puero dulcissimo Iesu comparens, seruum sibi candidum, conseruata Virginitatis præmium, futuræque tesseram gloriæ porrexit, atque deinceps multoties, orantem in atrio Collegii, per imaginem allocuta est: quæ sacra imago in hodiernum quoque, eodem in loco asseruatur veneranda. Mendacium autem adeo abhorruit, vt & à prædonibus per viam spoliatus, veniam postularit, quod reconditione vestis in parte, nummorum oblitus, dixerit perterritus se plus pecuniarum non habere. Ac proinde fugam properantes ultro ipse reuocauit, rogauitque vt asportarent & reliquum, modo se mendacii vellent excusatum habere, quod non ita cito timore excusso sese recollegisset. Mirati illi candorem viri sancti, & numine quodammodo inspirante perculsi, non modo pecuniam ablatam restituunt, sed vitæ etiã emendationem prouolunt ad genua pollicentur. Domi in consultationibus publicis, inque tota conuersatione rectitudinis amãs, semper illud tritum præ oculis habere solitus erat *Obsequium amicos, veritas odium parit.* Quam propter si quando dicto acerbior læsus ab aliquo fuerat, hæc secum cogitare tacitus consueuerat.

Contur-

*Conturbare caue, non est placare suaue
Infamare caue, nam reuocare graue.*

Quod symbolum & mensæ suæ, sedilibus, parietibus, atq; libris ad extremum inscriptum habuerat. Quæ vero miracula in vita, aut defunctus gesserit? hæc vide apud Petrum Scargam Soc. Iesu Theologum, in vitis sanctorum, tum apud alios fide dignos viros. Scripta autem sua, præcipue *Libros tres super Mattheum, & Sermonum librum vnum* communitas Academica in archiuo, tanquam thesaurum preciosissimum asseruat; simul & togam illius Philosophicam, quam indutus Artificiæ Mos Acad. Crac. in eligendo Decano Philosophicæ facultatis. facultatis Decanus (namque & Diuus ipse dum viueret, ter istum honorem gessit) singulis semestribus cõmutationibus, iuramentum suum vniuersitati præstare solet, alius atque alius electus: quæ nihilominus in tam frequenti vsu illacera manet. Ipse morti vicinus, & iam in limine Fati, nimio patriæ cælestis desiderio flagrans, in hæc prorupisse verba dicitur *Heu mihi quæ incolatus meus prolongatus est.* atque simul dicto reuertentem spiritum Christo seruatori suo commendauit. An. 1473. Cuius corpus sacrum in D. Annæ Edibus repositum, sexagesimo sexto In priuilegio Natiuitatis Domini. ab obitu suo anno, illæsum ac integrum stanneo capulo Iacobus Cleopardiensis Canonicus Crac. imposuit, ac tumulum marmore pulcherrimo exornauit. Quem cum anno tertio supra millesimum & sexcentissimum aperuissent illi, quibus id negocii demandatum erat, mira extemplo flagrantia odoris prorupit, & vniuersam ædẽ impleuit suauitate olente adeo, vt multos in sui admirationem ac venerationem simul raperet, atque in primis ipsum Cardinalem Macieouium, qui tum languidus ex morbo, voto ad Diui sepulchrum facto, pristinam sanitatem repente obtinuit, donaria obtulit, & Missæ sacrosancto sacrificio ad illius altare peracto, inscribi calici, quem dedit, hoc factum iussit, quod magnificauit Dominus facere cum illo, in rei perpetuam memoriam.

IACOBI VITELLII.

*Lucidum Musis decus atque sancta
Verus assertor probitatis olim
Quem Serenati tenet aula cœli
Inclite Canti.*

*Rebus afflictis Pater alme, Veni,
Sarmatum, quos ipse tua magistra
Voce formabas, in eos ab alto*

Respice Olympo.

E 2

IACO-

XVII.

IACOBVS GORSCIVS.

CRassiore quamuis Masouia aere natus, à puero attamen ita mitioribus artibus imbutus, vt decimo septimo anno ætatis suæ, primam in Academia Crac. lauream meritissimo acceperit, addideritque nobilitati generis sui, etiam virtutis nobilitatem, sumptam à moribus & disciplina piorum doctorumq; virorum Academiae illius. Cumque iis literis quibus omnis ætas ad humanitatem informari solet, esset institutus, in Græcisque laudabilem fecisset progressionem, sumpta magistrarii dignitate, ad publicam Iurisprudentiæ professionem, summa cum laude accessit, & Doctoris insignibus Archipresbyteralique infula, tempore labente decoratus est. Quanti porro docendi prouinciam semper fecerit, ex eo certe apparet, quod lautioribus affluens fortunis, cum quietus iam viuere posset, cathedræ officio & publico docendi iuuentutem munere, se non abdicauit, ne ab honesto orio auocatus deesset per ætatem suam florecenti iuuentuti, quam semel informandam suscepisset. Cumque pari fere laude in cognitione humani diuiniq; Iuris floreret, (quæ laus paucis, nostra ætate obtigit) quæsitam hanc in scholis doctrinam, vsu & exercitatione forensi sic confirmauit, vt ambigerent omnes, ad Gymnasiumue, an ad Forum, an vero ad Remp. magis foret idoneus. Fidem facient, elaborata illa *De Periois. De Figuris, Deque generibus dicendi*, scripta à se edita. Ita quoque, *De vsu legitimo Eucharistia. De Pastore. De Baptismo Prædestinatorum. Crusius seu animaduersio in Theologos Vitembergenses. Præmunitione aduersus insanum dogma Francken Arrianum, & aduersus eundem Apologeticus. Victoria Regis Stephani Commentaria artis Dialectices. Rhetorices & Orationes Præfationesq; in variis variarum scientiarum scriptores*, quibus nihil in eo genere, aut vltro melius, aut doctrina perfectius inuenias. Addidit hisce, *Præstantissimorum virorum epistolas, vltro citroque scriptas, libris triginta comprehensas*. quibus præcipue Tomicii, Choieuii, atque Schidlouecii, clarissimorum in patria nostra virorum res gestas, consilia, & Senatus consulta, per uigili opera ab obliuione vindicauit, atque simul ipse clarus hinc euasit: velle eo non vulgaris scientiæ, aut iudicii æstimandus, qui altum & supra omnem vulgus Oratorem Ciceronem æstimaret, eius scriptis incumberet, doctos quosuis amaret, maxime Orechouium illum disertum, Demosthenem Latinum, ob egregiam dicendi libertatem appellatum, velut patrem ac præceptorum veneraretur; tum Melchiorem Pudlo-

In Decanatu Valentini de Rana.

Ann. 1551.

Extat disertatio pulcherrima Laurentij Siradiensis super hac disputationem Periodicâ Gorsij & Herbesti Academiæ Gracouiensium. Extant prælectiones eiusdè Plocenses, Cracouenses Leopolienses & Apologia pro Academia Cracouen.

nium, primo discipulum, post censorem scriptorum suorum. Defuncto curatores testamenti illustre monumentum in Basilica Cracouien. posuere.

Scriptis à Pudlouius librum pro Religione ad Magistratus Polonia.

R^{do} IACOBO GORSKI I.V.D. ARCHIDIAcono Gnesnen. Canonico et Archipresbytero Crac. Vniuersitatis Professore, Procancellarioque celeberrimo, ac eiusdem Octies Rectori diligentissimo Discipulorum copia clariss. scriptoriquè disertiss. ac propterea magno Regi Stephano Charissimo Testamenti Curatores et Amici Precati Requiem æternam, hoc monumentum posuerunt defuncto. Anno MDLXXXV. XVII. Iunii.

IACOBI VITELLII.

Non plus disertus, per Latium Arpinas
Lingua potenti, Rex fori & arbiter
Regnabat in Rostris, foroq;
Præsidium Patriæ reusq;
Quantum erudito Gorscius ex stylo
Suauiq; Musa, nomen & inlytam
Inuitata laude famam
Posteritatem apud omnem habebit.
NICOLAÏ ZORAVII.
Rhetora si spectes Gorski Fabius fuit alter,
Quod si lus geminum, Bartholus alter erat.

HIERONYMVS POVODOVIVS.

XVIII.

CAnonicus & Archipresbyter Cracouiensis, nobilibus ortus parentibus varia eruditione, & iudicii acumine inter doctos sui æui viros inclaruit, domique primum liberalibus ac Philosophicis disciplinis imbutus, in Italiam sese ingenio excolendo contulit, & cum aliis doctissimis præceptoribus vsus est, tum Hannibale Roselio FF. Min.

E 3 de Obser.

Hannibal
in Trif-
megistum
Tomus
XIII. nu-
mero.

de Obser. Professo, & ad S. Bernardinum Cracouia, studii Regentē, quem ita coluit ob ingenii præstantiam & amavit, vt omnes eius in Mercurium Trismegistum Tomos ingenti sumptu & cura, additis etiam suis præfationibus, in lucem daret. Ipse imitatus eum in scribendo, disputando, illustrandoque obscuriores Bibliorum scripturas. Et cum passim videamus eos qui in sapientiæ studiis, atque in cœlestium ac diuinarum rerum inuestigatione excellant, ad res publicas ciuilesq; tractandas minus aptos esse; vtramq; laudem Hieronymus noster felici ac in omnes partes facili ingenio suo adeptus est, vt qui Secretarii Regi titulo decoratus, & in aula multa negotia strenue peregit, & in Ecclesia Dei, zelo pietatis ductus magno cum tædio & labore, *libros Ecclesiasticos ad cantum & administrationem sacramentorum spectantes, quos vulgo agenda dicimus*, iussu Cardinalis Raduilli, atque Synodus provincialis Petricouienſis reformauit. Erat enim vir Presbyteratu certe insignis, & cui ad egregiam doctrinam, & præstantem sacrarum rerum scientiam, miram natura addiderat eloquentiam. Celebris enim nominis Ecclesiastes fuit, & qui suauis quadam & ornata, eademque graui orationis copia, & ad mouendum in primis apta, non modo vulgus & cœtus hominum teneret, atque ad officium compelleret, sed doctissimorum quoque aures mirifice impleteret. Pro rudiorum autem informatione scripsit *Cathechismum Polonicum. Indicem Bibliorum. Liturgiam. De B. M. Czesochouien. De sacramento Eucharistia Posnania inuento. De sancto Casimiro. Preces annuas. Sermones in obitum Regis Stephani, aliq; minutiora vernacule. Latine vero. Disputationes in Smiglenſes Hereticos & contra Arrianos. Instructionem Confessariorum. Doctrinam circa agonizantes. Manuale Sacramentorum Frenum in Hereticos. Sermones de Sac. rdotali dignitate. De cœna Domini. De Resurrectione & Christologiam. Reliquit vero inter alia manuscripta Sermones de Dominicis deq; sanctis per annum. De B. Virgine, De Solemnitatibus Ecclesie ceremonijs, deq; var. is r. tibus Catholicorum. quæ ipse olim omnia ad populum ex ambona recitauerat, verum ita in curia executorum distraeta à morte, vt nusquam ex integro sperem ea lucem videre. Similiter Chemicæ artis Notas, nam & huius peritus erat. Naturæ senex concessit Anno Christi 1613. sibi quidem suo tempore, Reip. vero litterariæ, Ecclesiæq; Dei laboranti, ac suæ in primis vrbi Crac. nimis præpropere, conditusq; est in Æde B. M. virginis in circulo Crac. quam multo tempore, vigili Archipresbyter cura, subditorum salutis incumbendo rexit, oratibusq; eris fusilis magnifice Odeium exornauit, atque tabulis testamenti, vt & aliis templis, plurima à morte legauit.*

IACO-

IACOBI VITELLII.

Magnus ab ingenio, maior prudentia, ab ipsis
Maximus ab scriptis quoque Pouodouus.

IOANNES SAMOSCIVS.

XIX.

Magnus exercituum Generalis & Regni Cancellarius, arx & murus Regum Polonia, Princeps ac culmen Senatus, custos legum, defensor libertatum, lumen ac decus ciuium, commune per fugium bonorum, fulmen bellorum, terror hostium, delicia litterarum ac litteratorum. Natus is patre Stanislao Castellano Chelmenſe, viro per multa militiæ decore clarato, & Regni Senatore amplissimo. Primæ litteraturæ puerilis præceptore vsus Alberto Ostrowski gymnasiarcha Crasnostauenſi: vbi cum celeriter æquales ingenii gloria superasset, in Gallias se contulit, ad fontes ipsos ingeniorum, & duces sibi elegit in his studiis, quibus animus ad humanitatem informari debet, Adrianum Turnebum ac Dionysium Lambinum, Iacobum vero Carpentarium in Philosophia, Petrum à Penna in Mathematicis scientiis præceptorem sumpsit, sub quibus, in tantum deinde profecerat, vt Philosophiæ tam plane gnarus esset, quam Plato: Geometer, quasi Boetius: in numeris, Macrobio similis: in dicendo, alter Demosthenes: agriculturam, quasi Virgilius nouit: in Politicis vero ipsi Sisypho par visus: in bellis gerendis, Iulio Cæsari. Dederat quoq; operam & Iuri, sed iam in Italia, atque in vrbe eruditissimis hominibus, studiisque affluente Patauina, vbi & Rector Academiæ, omnium vnanimi consensu creatus, & munere ingenti cum laude perfunctus, *Libros de Senatu Romano*, multa lectione & eruditione repletos edidit: tum de perfecto Senatore *Syntagma*, sic accurate confectum, vt ad veterum etiam scriptorum laudem perueniret. Similiter opus Legum & institutionum Academiæ Patauinæ, quod antea indigestum & plane neglectum erat, diligentissime ipse reuicidit, concinnauit, ordinauit. Extat & *Oratio eius longe disertissima* quam habuit ad Henricum Valesium, cum legatus à Republic. cum aliis duodecim viris Senatorii Ordinis, missus, ipsum ad Regnum Polonia capiendum inuitaret. In omni autem Philosophia, tam à Græcis, quam à Latinis conscripta, etiam in senectute, diuinorum quam Themistocleam memoriam habuit, vt sæpenuero ipsos etiam artium Professores Academiæ suæ, ob ingenii

Præpto-
res Samo-
scij.

Academiæ
in paterno
suo solo cō-
didit.

ingenii sublimitatem in admirationem, & prope stuporem raperet, qui assidue in libris habitantes, nocturna atque diurna manu, scripta doctorum versabant. Iam autem quantus vir bello fuerit? Vide Historicos, Poetas, Oratores, tum gentilicios, tum extraneos quoque, Opmeerum, Bielscium, Bzouium, Michaellem ab Isfelc, Mercurium Gallobelgicum, atque alios infinitos: sed maxime Simonem Simonidem, atque Adamum Bursium, illum, vatem præstantissimum, hunc Oratorem, qui sui alumni & commensales pæne, non fortia sua facta modo, sed dicta etiam prudenter edicta, atque omnia corporis ac animi delineamenta aut qualitates, exquisitissime cōnotarunt. Ego hic vnicum addam, quod vir in omnia prudens, etiam & in mortem fuerit, funerisque ipse sui cantator: & quam ab animo alto & Christiano; vide

IOANNES SAMOSCIVS.

QVICQVID MORTALE HABVIT. HIC DE-
PONI IVSSIT.

Quare, & ex huius vitæ statione euocari se ab illo summo omnium Imperatore sentiēs, sacris se Christianis deuotissime armauit, magnoque & inuictō, vti semper fuit, animo, inter sermones, de æterna illa beatitudine, de præmiis bonorum, obdormiuit Anno 1605. ex antlati sexaginta trium annorum vitæ suæ laboribus, relictoque filio Thoma duodecennali, ex illustri & lectissima coniuge Barbara Comite à Tarnow, qui patris nunc spiritus, ac vere Sarmaticos gerens, vbiq; se intrepidum hosti, pro patriæ libertate opponit: & in Senatum à Rege Sigismundo III. vocatus, titulo Palatini Chiouienſis, non solum ore Magnum illum patrem suum refert, sed etiam indole & ingenio, mirifica memoriæ capacitate, intelligendi acumine, res administrandi auctoritate & solertia tali, vt illi pater non solum patrimonium, sed etiam gloriam hæreditate reliquisse videatur.

VITELLI.

*Documenta non tanta Illo, sua dedit
Pollentis Hector dextera
Cum Danaum opes, virosq; fortes, vt gregem
Imbellem ageret atque vreret
Et velut abeneus foret T. ucrorum obex
Contra surorem Achilleum
Vt suo in omni non tacendus gentibus
Sarmaticus ille Scipio*

Samoscius

*Samoscius, Septentrionem qua patet
Lustrauit in victoriis.*

STANISLAI STOSLAVII.

*Certa Senatorum Zamoscius vrbe Quiritum
Que fuit in libro formæq; mosq; docet.
Perfectiq; alio qua sit perfectio ciuis
Quisue boni libro nomine dignus ait.
Dum victo toties Zamoscius hoste triumphat,
Laudem Romulidis possi: ei ille parem,
Consiliūq; suam patriam dum pacis obarmat,
Vera Senatoris forma fit ipse boni.
Quod docet in libris exemplo comprobat in se,
Et pene est libris factus imago suis.*

LVCAS GORNICIVS.

XX.

PRæfectus Ticocinensis, Græcarum pariter ac Latinarum litterarum peritus, variisque in Academiis, in Philosophiæ ac Iurisprudentiæ studio magna cum cura exercitatus; adhæc, diuersarum linguarum & Historiarum peritus, insignem operam atque industriam, in iudiciis commissæ sibi Prouinciæ rite peragendis, collocauit, eisque ex equo & iusto administrandis, clarus inter ciues Iustitiæ mystes, extitit; quamquam ab eloquentia magis, grauique genere dicendi innotuerit, quam sibi ex assidua Senecæ lectione comparauerat, ad cuius imitationem *Librum de Beneficijs* conscripserat; opus mehercle pulcherrimum, & ad veterum scriptorum inuidiam. Similiter *libros Dialogorum, Aulicum & Rhetoricam Polonicam*. Nec sane immerito, ei etenim qui ad clauum positus est, necessaria est omnino, iuxta Ciceronis sententiam, oratio & sapientia, qua regat populos, qua stabiliat leges, qua castiget improbos, qua tueatur bonos, qua laudet claros, qua in exemplum proponat iustos viros, qua præcepta laudis & salutis apte ad persuadendum edat suis ciuibus, qua horretur ad decus, reuocet à flagitio, consoletur afflictos, facta & consulta sapiētum, fortium ac iustorum, cum improborum ignominia, nisi resipiscant, prodat aeternis sempiternis monumentis. Fecit singula hæc, & habuit in vsu frequenti Gornicius noster, & eloquentia ei non ad gloriam in vita comparandam solum, sed ad famam etiam defuncti augendam profuit. Qui idem, versibus etiam plera-

*Eloquentia
positus in
Magistra-
tu summe
necessaria.*

F

plera-

pleraque pangebatur, iis honis quibus à publicis negotiis, ac ciuilibus iuris studio, feriari tibi ac veluti respirare liceret.

IACOBI VITELLI.

*Gornicius facundus erat quando ipse doceret
Qua ratione foret lingua diserta Lechis.*

IOANNES HERBORTVS.

XXI.

Secretarius primo Regius & Terra Præmisliensis. Succæmerarius. Postea Præficus Præmisliensis. & Castellanus Sanoensis. Habuit & alterum fratrem præter Episcopum, qui Castellanus Leopoliensis fuit. Herbortus eloquentia & Magnanimitas ad nata videntur.

Castellanus Sanoensis, cognomen Mediatoris Præmisliensis obtinuerat, quod inter discordes terræ illius ciues, offensas componere fuerit solitus: vterinus frater Valentini Episcopi Præmisliensis, alius qui ad sacrum Tridentinum Concilium, in quod ipso omnidocetrinæ & sapientiæ Antistites tota Europa magna celebritate confluisse scimus, à Rege Sigismundo I. Orator missus fuit. Quo cum Ioannes adolescentulus in Belgium à parentibus missus, humanarum litterarum cognitionem breui assecutus, & in Philosophicis disciplinis Louanij in Gymnasio Porcensi pari felicitate animum imbuit; lustratisq; Galliæ ac Germaniæ Academiis, disertus & prudens in patriam rediit, vt & singuli fere de stirpe Herbortorum assolent, qui simul & bellatores acerrimi fiunt; licet non pro voto felices. Et Ioannes sane, per multa militiæ decora clarus, ad Senatoriam dignitatem ab Augusto Rege meritissimo euectus, ingentem sibi famam, etiam legationibus variis pro patria obitis comparauerat, sed præcipue illa cum Io. Samoscio, aliisque Senatorii Ordinis viris ad Henricum Regem in Gallias, vbi iam antea ingens sibi nomen pepererat, editis *Annalibus gentis sue: tum statutis legibusq; patriis in vnum volumen post Io. Lasium, congestis.* Scripsit & Orationem in obitum fratris sui Valentini, tanta grauitate stili, & dispositione argumentorum, vt vel hinc sua eloquentia, à diserto illo Orehouio, plurimi æstimaretur, & Regni Senatus Vniuersus, haud asperraretur Collegæ sui in maximæ etiam rebus sententiam. Et hinc prouerbum illud in Polonia. Herborti, consilio Duces Ostrogii opibus valent.

VITELLI.

*Beata ciuitas vbi ciues sui
In arduis rebus valent.
Vt ingenij sic viribus opulentia.
Stabilire pacem Patria.*

Talis

*Talis erat Herbortus, domus gloria sua
Istius & imperij decus.*

FOELIX HERBORTVS.

XXII.

Ioannis F. omni fere doctrina liberali imbutus, Oratoria potissimum excelluit, vt non modo inter Præmisliensis terræ apices ponendus videatur, sed inter totius Roxolaniæ primates, si rebus bellicis tam fælix, quam ingenio fuisset. Nec illi defuere opes, rei que militaris peritia, imo & corporis vires, & certe maiores, quam ex mediocri statura quisquam æstimasset. Sed fortuna fallax, quæ omnium conatus euertere solet, haud voluit obsecundare ausis suis: eratque peculiare fere, dixerim & Fatale, Herbortis pro patria in acie mori, vt compluribus exemplis inductis Orehouius probat, solus Fælix ea parte infelix fuit, quod parto bellis externis lóge clarissimo nomine, domesticis tumultibus illud aliquantum obscurauerit, belloq; ciuili inferior, amissis aliquot militum turmis, bis ipse captus ab aduersariis fuerit. Dimissus tamen facile, tum propter familiæ celebritatem, tum propter proprias ingenii dotes, quibus inter Dynastas Russiæ, & quietis & turbidis rebus, lóge semper claruit. Antiquitatis adeo studiosus fuit, vt quicquid modo temporis diuturnitate obscurum haberetur, & dignum visu, id ille totum ipse oculis lustrare, scriptis illustrare, & eloqui sui splendore perpolire voluit. Ac proinde veterem illum rerum Polonicarum scriptorem Cadlubkum Episcopum Crac. è puluere erutum, nois & sententiis grauissimis exornauit. Commentarios Orehouii de rebus Sigismundi I. & Augusti F. posthumos luce donauit. Similiter vitam Petri Kmitæ Palatini Crac. atque Annales primarii apud nos Historiographi Io. Dlugossi. Scripsit & *Artem Dobromiliam, seu iuuentutis Poloniæ institutionem* idq; lingua Polonica, quam ab arce sua Dobromilia sic appellare voluit. Item *tres Declamationes oratorias*, cum adhuc literis Lutetiæ Parisiorum operam daret, tum syntagmata diuersa Roberto Turnero Ingolstadii informante, quæ postea vir, domi alias in formas transcripsit, sed morte præuentus in lucem dare haud potuit.

VITELLI.

*Tam fælix lituiq; literiq;
Herbortus fuit ex vtroque clarus
Fælix merito vt teneret, illud
Augusta domus vt monile notum.*

F 2

MICHAEL

MICHAELIS GRODZICKI.

*Doctrina Pallas, muniuit robore Mauors,
Herborum fausto nomine caca Dea.
Sed tamen o felix longe felicitior esset,
Si Dea rem potius nominis illa daret.*

IOANNES COCHANOVIVS.

XXIII.

Gente Coruinus, patre Petro, qui Terrestris (vt vocant) Iudicis officio in Palatinatu Sendomiriensi fungebatur: matre Anna de Biaczow Odrowazowna, spectata pudicitia, prisci que moris femina, Siczynæ, in villa paterna natus est, anno reparata salutis 15, 2. Post patris obitum, quem puer amisit, in seuerissima matris disciplina, vna cum quinque fratribus educatus, cum prima litterarum rudimenta, insigni cum profectu in patria deposuisset, miro comparanda, eruditionis flagrans desiderio, in Germaniam primo, deinde Lutetiam Parisiorum se contulit. Vbi cum Philosophiæ, Historiæ, linguarum cognitioni, studioque Poetico, ad quod à natura totus ferebatur, & id genus elegantioribus litteris, septennium fere impendisset, in Italiam transit. Quam cum totam lustrasset, Romæ atque Patauii, aliquot annis substitit, virorum doctorum, quorum illic magna tunc erat copia, præsertim vero Robertelli atque Manutii conuersatione illectus. Atque ibi prima illicum Io. Samoscio, Andrea Patricio, Stanislao Fegelledrio, Luca Gornicio, viris eruditissimis contracta amicitia, qui poetica illa eius vbertate mirifice capiebantur, & velut Christianum Apollinem in Martiali nostra Sarmatia, omine quodam natum, suspiciebant. Reuersum in patriam Philippus Padneuius, qui Episcopus Cracouien. Cancellarii quoque munus obibat, sola fama notum ad aulam Regiam accersiuit: & delectatus amœno, atque eleganti hominis ingenio, cum genus etiam Latinæ scriptionis, quo non publica modo, sed priuata etiam tunc tractabantur negotia, probauisset, Regi Augusto commendauit, & in album secretariorum referri curauit. Quo in officio, cum ad particulares Nobilitatis conuentus, tum ad externos Principes sæpius legationes obiuit. Multa deinde Padneui cura, vt ad Sacerdotale officium eum pertraheret, sed frustra. Vir enim, omnis prorsus ambitionis expers, & liberiori ingenio præditus, quod seueritati sacerdotali, cui forte impar erat, simulare vero eam nefas ducebat, cum

*Olim maximus fuit
Lingua Latina in Polonia
usus. Sed nunc iam
non item. antea enim
rei familiaris æconomii
regestra causasq; non
nisi Latine scribere solebant,
aliter à seruitis excludantur.*

moribus

moribus aulicis parum belle conuenire animaduerneret, ideoque potior sibi conscientia, quam rei familiaris augenda, parandaque dignitatis rationem habendam existimaret, quietam vitam, litterarumque otium facile purpuris atque infulis anteponebat. Non destitit tamen Petrus Miscouius, qui Padneui successerat, sed validioribus iam machinis, idem vrgere propositum. Præpositura enim Posnanien. satis lauti reditus, quam ipsemet obtinebat, illi cessit, & alia quædam beneficia, à liberalitate Regia impetrauit. Quæ, vt patrono de se optime merito morem gereret, acceptauit, ille quidem, vt tamen sacris initiaretur, adduci nunquam potuit. Cæterum posteaquam Miscouius ad tranquillioram vitam in Episcopatu agendam, ab aula se subduxit: licet Rex Stephanus, stipendio mille ducentorum florenorum in Regia retinere eum perciperet, tempus venisse ratus, quo non alieno arbitrio, sed suo iam genio obsecundaret, & sacerdotiorum molestiis, quæ inuito obtrudebantur (iam enim Sieciechouienes quoque, curante Io. Samoscio, ad nominationem Regiam, in Abbatem eum postulauerant) animum exolueret, Czarnolassium, rus paternum rediit: nihilque cunctatus, dimissis beneficiis Ecclesiasticis, vxorem ex nobili Podlodouiorum familia duxit. Quod vbi Samoscio compertum, nolens hominem, quem summa complectebatur beneuolentia, in tenebris vitæ priuata delitescere, Castellani (vt vocant) Polaceni dignitatem, à Rege Stephano impetratam, diplomate Regio transmissa, illi obtulit. Quam tamen ille, vtrique pro egregia in se voluntate actis gratis, ab omni ambitione longe remotus, acceptare recusauit: præfatus, sua se mediocritate contentum, sumptuosum illum, & decoctorem Castellani, in villam ædesque paternas non admissurum, qui omnia, quæcunque Cochanoius sibi parasset, absque vlllo respectu, per factum atque ambitionem esset absumpturus. Et hæc quidem ille præferebat, vera tamen obstinati animi causa fuit, perpetuum vitæ tranquillæ, literariique otii dulcedo. Quod vel hinc liquet, quod repudiata dignitate Senatoria, equestrem tamen, Sendomiriensem nimirum Tribunatum, non aspernatus est: nullam aliam ob rationem, nisi quod Tribuni, sub tempore expeditionis bellicæ, à cæteris militiæ ontribus immunes, arcium tantum afferendarum domicuram gerunt. Hocigitur pacto priuata vitæ, quam ardentissime semper concupiuerat, redditus, ad studium Poeticæ, quo naturalis impetus eum inuitabat, animum appulit. Et in patrio quidem sermone ita excelluit, vt hæcenus neque parem, neque secundum habuerit, primusque rem nullis

*Officium
Tribunorum in Polonia.*

F 3

antea

antea calcata vestigiis aggressus ostenderit, venustatem atque leporem, quo ceteræ cultiores se iactant, nostræ quoque linguæ minime deesse, qua descripsit *Psalterium Dauidicum, Phænomena, Latrunculos, Apophthegmata, Satyram, Threnos, Epigrammata, Cantilenas, Epithalamia, Iocos, Epithaphia*, & id genus alia. Latinis vero poematibus pangendis, ad veteres illos, qui terrioris notæ gloriam consequuti sunt, quam proxime accesserit, reliquitque *M. T. Cic. Aratum, Orpheum Sarmaticum, liberos Eligiarum, Epithalamiorum, Lyricorum, F. riceniorum & Carmen de expugnatione Polottei*. Hoc in genere vitæ, sex filiabus, filioque posthumo, ex vxore susceptis, cum omnibus tam publicis, quam rei familiaris molestiis ablegatis suavissime vixisset, summorumque in Republ. virorum amicitia florisset: Lublini, Iacobi Podlodouii, contra ius gentium à Turcis interfecti, causam apud Regem Stephanum amicorum nomine acturus, non sine magno omnium dolore, apoplexia extinctus est. Anno ætatis suæ 52. Tumulatus in municipio Suolenensi, in paterno gentiliorumque suorum sepulchro.

Frater vero suus Æneida Virgilij. Rotulas seu Cantica de virtutibus scripsit. Alter vero, Petrus Cochano-uis Gottisfredam seu expugnatione Hierosolyma.

IACOBI VITELLII.

Postquam iniquis cessit ab inde Fatibus
Ille Musarum pater atque custos
Ille iucundus bonæ amœnitatis
Dux Kochanovvski;
Tunc ferunt doctas lachrimasse Musas
Ipsam & atratum sua sinistra Phœbum
Flebili dextrâ prope triste bustum
Comminuisse.
Eruditorum Cochano-uis honore, &
Gloriâ tanto vnicus antecellis
Fontibus Graiis Latijq; quanto
Amplius hausti.

STANISLAI STOSLAVII.

Magne Cochano-uis vates, & maxime vatium
Quos tulit & quondam terra Polona feret.
Sarmatica potius celebrent tua gesta Camæna
Non nisi Diuarum sunt celebranda metro:
Quod si forte cui iam oblita est Musa laboris
Te tua post mortem lingua liberq; canet.

MAT.

MATTHÆVS PISCOREVIVS.

XXIV.

Quidni Piscoreuium cæteris illustribus annumerem, qui soluta pariter ac ligata Oratione pollens, patrii Iuris, diuersarumque gentium morum peritissimus fuit, atque eo nomine Principibus in Rep. viris, & in his, Io. Samoscio harum artium non ignaro, in primis gratus, etiam Regi Augusto fama notissimus, in cuius obitum scripsit funebrem Panegyrim, longe disertissimâ. Et à turbulentis Bellonæ castris, ad blanda quietaque Musarum otia conuertens, pleraque Latina per otium vernacula reddidit, tum in Nuptias quoque Io. Samoscij Panegyrim gratulatoriam edidit. Addidit & Oeconomicorum libellum, egregium ingenii & stili sui monumentum; atque demum Funebrem laudationem Serenissimæ Anna Jagellonia Polonia Succiaq; Regina. Familiars habuit Io. Laficium atque Io. Crasium, quorum alter scripsit ingressum Polonorum in Valachiam, & cladem Dantiscanam; alter vero Poloniam & belli Liuonici, atq; Ducis Moschouia contra Liuones Commentarios.

IACOBI VITELLII.

Tanto illustrior est domus:
Quanto stemmatibus suis
Quasitam artibus optimis
Gloriam adauxit.
Sic Piscoreuius, sua
Insignis genere, efficit
(Hac re illustrior vt foret)
Paginam vtramque.

IOANNES LEOPOLIENSIS.

XXV.

Dvos nobis eius nominis fortissimos in Hæreses Athletas, vrbs Leopoldis edidit, Academia Cracouiensis educauit; ætate quamuis dispares, at virtute & doctrina pares, professionisq; & ingenii similitudine coniunctos, atque ideo sub vnum, quod aiunt, myconem includendos. Et prior quidem, tempore paulo antiquior ad Ædem B. M. Virginis in Circulo Cracou. Concionator fuit. Posterior, Cathedralis ibidem Ecclesiæ Ecclesiastes: iste viuifica passionis Christi Historiam explanationem, cum doctissima applicatione ad Sacrificium vtriusq; testamenti, edidit: ille,

Erat & tertius Io. Leopoliensis Professor in Acad. Cra. postea Archiepiscopus Crac. cui itidem Bibliorum Polonica lingua interpretationem ascribunt.

ille, primus sacra Biblia vernaculo sermone reddidit: vterque vero in Acad. Crac. S. T. D. & Professor, vterque; S. Floriani Canonicus, & in insectandis atque exagitandis perpetuo Hæreticis acerrimus fuit; & quod maiore admiratione dignum est, vterque ea in animis hominum permouendis facultate, vt nemo temporibus illis, maiorem audientium coronam cogeret. Alterum Canonici Cracouientes, alterum Ciues his versibus celebrarunt.

Hoc tumulo moriens poni sua membra Ioannes

lussit, patria cui terra Leonis erat.

Eloquioq; potens vigilans & pastor oculis

Nam docuit cœlestia sacra Deo.

Moribus ac vite cursu suuissimus omni,

Gratus erat populo principibusq; viris:

Hæreticam pestem dum fortibus opprimit armis

In medio cursu morte peremptus obit.

Viuat in arce poli diuorum limine sacro

Inter conuiuas Angelicosq; choros.

Et merito sane: postquam enim intellexit sibi de vita esse migrandum, sollicitus de salute hominum, quos iam doctrina instruere non potuit, exemplo suo moriens ad obedientiam Ecclesiæ adducere conatus est. Conuocato itaque populo die sacro per omnia templa voce Concionatorum in maius Collegium ad horam præstitutam, iubet se efferri in aream Collegii, & cygnea voce adhortatus populum ad Religionem Romanæ Ecclesiæ pure & sancte retinendam, in spectantibus omnibus, viaticum sibi specie sub vna dari postulauit, vt auditores suos de veritate corporis Christi, & de vsu sacramenti sub vna specie, & vocis confessione, & facto suo confirmaret.

IACOBI VITELLII.

Tam fecunda Leopoli ingeniusq; virusq;

Martigenis quantum Sparta ferax fuerat.

Quin plus, cum Scythicos ferit Hæreticosq; furores,

Pa. isq; armorumq; artibus ipsa potens.

XXIV.

MARTINVS DE ILKVS.

Quinque à Cracouia milliariibus, in illustri fodinis argenteis oppido, Ilkus dicto, natus, cognomentum ab eo sumpsit, Matthiaque Coruino

Coruino Hungariæ Rege, litteras præmiis & honoribus excitante, magnis propolitis præmiis ex Acad. Crac. euocatus, Regius in Aula Mathematicus salutatus fuit, & tandem virtutis ergo pietatisue, Parochi in vrbis Regia Buda titulo auctus, inter primos, Mathematicum disciplinas in Europa iacentes, politioris doctrinæ luce illustrauit: primusq; Almanach atq; Ephemerides fecit. Tunc Tractatum de Correctione Calendarij, a que Tabulas resolutas ad Meridianum Crac. Quo cum magnum sibi nomen atque Academiæ apud inclytum Regem peperisset, facile obtinuit, vt instrumenta sua Rex Mathematica, perpetuum ad posteros monumentum, Academiæ Crac. donaret, quæ hucusque in Bibliotheca diligentissime asseruantur. Ex eius disciplina prodiit Adamus Suiński celebris Mathematicus, qui itidem scripsit Theoriam Calendarij, & alia.

IACOBI VITELLII.

Syracusarum vrbis ille Marcellus

Ardore belli medio in arte præstantem

Miratus Archimedem, at ex furore hostis

Scrutare nesciit. Sed ampliore æuum

Per omne ferretur celebritate, ille

Coruinus, imperij sui potens scutum,

Pulcherrimum Matheseos decus, magna

Laus sacul. hoc spes raraq; eruditorum.

CLEMENS IOANNICIVS.

XXVII.

Ob insignem eruditionem, blandamque ingenii comitatem, excellentibus in Europa doctrina viris, summaque dignitate in Polonia præditis, in primis carus, in his autem Andreæ Cricio Gnesnen. Ecclesiæ Metropolitanæ, ac Regni primati. Ioanniq; Dantisco, Varmiensi, atque Tidemanno Gifio, Culmensi, Antistitibus, summis æui sui Poetis: Sed præcipue Palatino Cracouienti Petro Kmithæ, cuius fauore & studiis sua fouebantur, & poetica sibi laurea à Maximil. I. Imp. honorificentissimo cum Elegio obuenit: & cui demum ille *Vitas Regum Poloniae* carmine Elegiaco scripsit. Item Tristium libros, Arithmeticam, Elegiarum, Epigrammata variaque Poemata inscripsit, symbolum gratitudinis, conuulsque laboribus (nam & iussu Cricii Archiepiscopi *Vitas Archiepiscoporum Gnesnensium scri, serat*) culmen solidæ eruditionis attingit, at-

Scripsit & Christophorus Conki vitas Archiepiscoporum Gnesnen. & Episcoporum Crac.

G

git, atque in Græcis ac Latinis ad summam laudem peruenit, vt doctrina ætatem tranſierit.

VITELLII.

*Illius insignem bello narrauit Achillem.
Reges Sarmaticos, scripta Ioannicij.*

ZORAVII.

*Versibus expreſſit Regum Ianicius acta.
Solutus Rex fieri dignus ob ingenium.*

XXVIII. ANTONIVS ANAPACHANIE.

Sigismundi Augusti Regis Poloniæ Ecclesiastes, & in Acad. Crac. Sceleratissimus Professor, Canonicusque S. Floriani, tanta innocentia sanctitatisque opinione, Theologica laurea donatus, perſtitit, vt eius videndi audiendique gratia, è remotioribus etiam locis, dum concionaturus eſſet, concursus fierent. Quique idem ad beatam vitam translatus ab aliquot annis, Rocho Poſnaniensis, viro itidem innocentissimo, nunciatus felicis transitus ad vitam, luce candidus totus apparuit, illumque nullo morbi languore vexatum exemplo secum euocauit, vt sacro codice, quem tum forte fortuna legebat, in mensa posito, spiritum Deo commendaret, flexis in medio hypocaufto genibus, puero tantum qui ab obsequiis & seruitio fuerat, hæc vidente, stupente, & mox præ timore fugiente. Antonius igitur dum in viuis adhuc eſſet, inter primos, qui gladium spiritus, in voluptuariam Lutheri apostatae sectam editis libris strinxerunt, scripsit locos communes Fidei Catholicae, (discipulus vero suus Nicolaus Vilkouicius Pauli Primi Eremitæ in claro monte Czeſtchouienſi Professor, Postillam per Dominicas & Festa) quibus nihil ad homines à cæcitate & erroribus erroris illius Vittembergici abducendos, atque ad Romanæ Ecclesiæ Orthodoxam Doctrinam amplectendam inueniri potest ardentius, prudentius, efficacius. Moritur vir sanctus Crac. in statione Academica. Anno ætatis. quarto & sexagesimo Idib. Feb. cio. io. lxxii.

IACOBI VITELLII.

*Sanctis Deorum cum receptus sedibus
Antonius foret, quasi
Clarissimo vidit teatro, qua fide
Duntaxat apprehendens, suis*

Anapachanie sanctitas miraculo comprobata.

*Narrabat audientibus, Quam ingentia
Paria laboris munera.*

ALBERTVS NOVICAMPIANVS.

XXIX.

Non Philosophiæ modo, sed & Theologiæ lucubrationes Alberti Novicampiani nomen illustrent, vt Io. Sigismundi, Ioannis Hungariæ Regis F. (à Sigif. Augusto in clyto Poloniæ Rege, auunculo suo in Pannoniam missum) exemplo non monitis tantum præceptorem agnoscere possis, qui sacra laurea in Acad. Crac. insignitus, tum Concionando ad populum, tum pangendo carmina domi, scribendoque Orationes ad Proceres & populum Hungariæ clarus extitit: quatum vna teritur passim doctorum virorum manibus. De corruptissimis huius seculi moribus, variisque ac turbulentiis in Religione Christiana doctrinis: quidue in his agendum sit, prudentissime conscripta. Altera deinde, de duabus personis quibus regitur mundus, spiritali videlicet ac Regia, tum qua illarum officia sint: & de aliis non paucis, de quibus hoc seculo plurimi inter se contendunt, digladianturque, non sine magno Christiana Reip. malo. Præterea scripsit Scopum Biblicum in quo summam doctrinæ Christianæ præscripsit. Item Apologiam pro Catholicæ fide, & doctrina de veritate corporis Christi Iesu in Eucharistiis, de cæterisque sacramentis: Luturgie item seu Missæ sacrificio, ac alijs fere omnibus, quæ hoc seculo controuertuntur, scripsissetque multo plura, ni præmatura morte abreptus fuisset, quæ eum Anno à redempto mundo 1558. sustulit nobis. Cui Nicolaus Bodzentinius inter alia huiusmodi carmen subscripsit.

*Alcidis quondam summos accepit honores
Dum leuat à seculis sacula prisca feris.
Albertus referat mentis nunc præmia grata
Quod parum forti dogmata fulcit ope:*

Benedictus vero Herbestus, eiusmodi versiculos lusit.

*Qui legitis nitidos puro de gramine flores
Carpite de campo lilia sacra nouo.*

Humatus in Æde SS. Trinit. Crac. ad eam columnam, qua fulcitur vestibulum sepulchri S. Hyacinthi, cum tali epigraphæ.

ALBERTO NOVICAMPIANO DOCTRINA ET INTEGRITATE CONSPICVO.

G 2 PRO-

PROFESSORI PVBLIC. AC PRÆCEPTO-
RI ILLVSTRISS. IOANNIS SIGISMVN-
DI REGIS VNGARIÆ DESIGNATI FAMI-
LIARES MOESTI POSVERVNT.

Mortuus anno MDLVIII. ætatis vero suæ L.

VITELLII.

Qualiter cum veris honore primo
Prata. olucent & amœnum adhalant
Flosculis, tali Nouicamp. antus

Fragrat odore

Multa librorum monumenta, ab ipso
Gnauiter, magno ingenioq; scripta
Quis foret qualisue palam fatentur
Perpetuo auro.

XXX.

MATTHIAS STRICOVIVS.

Latinis & Græcis non infeliciter imbutus, haud vulgarem nominis
famam in Philosophicis scholis Cracouiæ promeruit, Lipsiæ deinde,
atque ita Germaniam peragratus, omnibus in artibus celeriter profecit,
vt æquales suos omnes doctrinæ gloria longe præcelleret. Quo
nomine plerisque Italiæ ac Germaniæ clarissimis doctrina viris in-
notuit, præcipue Galielmo Budæo, Paulo Manutio, Francisco Robor-
tello, Iacobo Carpentario, plurimisque aliis in Gallia. Cumque ita fa-
mæ celebritate absentibus iam esset notus, mox à Samogitiæ Episcopo
vocatus Canonica dignitate & Archidiaconi munere ornatus fuit, at-
que Regi Augusto in Lithuania tum commoranti, ob conscriptas stilo
elegantiores Polonicas Lithuanicasque (in quo præcipue laborauit) in
primis gratus, ab eoque sanctioribus illis reconditarum rerum notis,
quibus fere Regnorum arcana committi solent, præfectus, in eodem
studio ætatem consumpsit. Historicus fuit insignis & Poeta Polonicus,
vt qui carmine vernaculo scripserit, Bucolica. Trenos in obitu Augu-
sti. Carmen de Coronatione Regis Henrici. Nuncium virtutis. Chroni-
con Polonicum. Carmen contra Anabaptistas, vitas Regum Polo-
norum, Sarmatiam Europeam: Bellum Ciuile Turcicum cui interfuit
ipse, atque ad extremum de libertate Polonorum.

IACOBI

IACOBI VITELLII.

Stricouius tantam sibi
Virtute peperit gloriam
Quantum coronari decet
Pollentis ingenij decus.

MICHAEL VRATISLAVIENSIS.

XXXI.

Perspicacissimi & diuini propemodum ingenii vir; qui Doctor re-
nunciatus, auditoribus suis artes fere omnes humaniores in methodo
facillima, Hymnosq; ac Profas in Ecclesia Romana decantari solitas, doctissimis
commentariis illustrauit: præcipue Logices institutionem, disertissime, ac Na-
turalis scientiæ dubia facillime aliquot voluminibus comprehensa, reli-
quit, tum libros sententiarum Petri Lombardi, quos magno auditorum
concurfu, multos annos explanauit, Epithomate aureo ex magnis Doctori-
bus contracto illustrauit. Mortuus locum sepulturæ in Ædibus D. Floria-
no sacratiss, ad leuum latus maioris altaris sortitus est, cum tali à poste-
ritate grata epigraphe.

Professor
Theologia
in Acad.
Crac.

Splendida quem tulerat vrbs Vratislavia paruum

Occulit hunc tandem Regia Croca senem

Ingenio multum præcelluit ille. Decani

Æde hac in sacra functus & officio.

Humanus dignas animus quorū concipit artes,

Hic tot callebat Numine propicio.

Illius ex studio florens Academia gaudet,

Multos quod fructus commoda nuncq; capit.

Artes condebat nunquam, sed vertit in v,us,

Sors fieret domino maior vt ipsa suo.

Scripsit de variis & Commentaria rebus,

Nunc manibus versat qua studiosa cohors.

Illius vtq; scias nomen charissime Lector,

En Deus hoc dederat, quod Michaelis erat.

Obiit Anno Domini MDXXXIII. die VIII. Nouemb.

IOANNES STOBNICENSIS.

XXXII.

Vir in religione sincerus, in moribus probus, & in doctrinis solide
versatus; adolescens prima laurea Philosophica Anno 1494. in A-
cademia

G 3

Quarto post anno Magisterij dignitate ornatus. Multos ex Academia traxerat exemplo suo in Religionē Franciscanam: non aliter ac ille Ioannes Capistranus, qui Bernardinorum fundans Cracoua domū trecentos ex Academia una atq; altera cōsione, ad suscipiendū sacrum illum habitum pertraxerat. Nota fuisse & alterum Stobnicensem in Academia Med. Doctorem, qui in Moralē Philosophiam Commentarios reliquit.

XXXIII. Academia Crac. redimitus, inq; publicam Professionem vocatus, ingentis discipulorum copia floruit; quibus in exhibenda doctrina beneuolus, & in præstandis beneficiis facilis fuit: honestatis, tranquillitatis, concordæque, nec non disciplina publicæ & domesticæ, amator obseruantissimus. Magnum sui desiderium omnibus reliquit, imo & exemplum, cum rebus sæcularibus valere iussis, minimum se in ordine Minorum de Obser. videre voluit. & factum habitum ipsorum indutus, multa innocentia sanctitatisque opinione, multos eum annos gessit, sodalibusque suis morum commendatione mirifice præluxit, quos etiam sacris litteris annos multos imbuit, & Michaelis Parisiensis olim præceptoris sui & Professoris in Acad. Crac. publici, scripta, in via Scotistica conscripta, typis publicis euulgauit: & quicquid ipse scripsit, cum eadem subtilissima conclusit, (*scripsit autem subtilissimas in vniuersam Philosophiam questiones*) Similiter discipulus suus Thomas Posnaniensis, qui *Physica* videm ad intentionem Scoti scripsit, & *Paruulum Philosophiæ Naturalis*.

IACOBI VITELLII.

Mundi somnia vana mentientis,
Vnbra in & infatuationem iniquam,
Blasphemia toxica, dulcia & venena,
Cum cognosceret ille Stobnicensis.
Vitam se tulit ad quietiorem.
Mundum deserit vt Deo fruatur.

SIMON MARICIUS.

PLurimos sane cuiusvis facultatis eruditos homines Polonia partem nostrum temporibus protulit: Inter Theologos quidem Simon Maricius multis nominibus eminet. Is patria Pilsnensis, instituto Academicus, Doctoris Theologi titulum in vrbe Roma adeptus. acutissimorum illorum in Scholastica Theologia virorum, Nicolai Sadkonis, Benedicti Cosminij, Michaelis Visliciensis, atque Obremscij in Acad. Crac. Professorum familiaris & socius fuit. Vir sane eruditus, Græcarumque litterarum apprime gnarus, cuius summam vitæ integritatem & prudentiam longo rerum vsu partâ, peculiaris quædam morum grauitas magis commendabat, quæ in gestu, incessu, vultu, tota denique corporis constitutione intermiscantibus veluti radiis relegebat.

cebat. Quo factum vt Petro Kmithæ Comiti de Visnic Palatino Crac. admodum gratus, fuerit & in Italiam illius sumptibus missus, in Austræritq; præcipuas exterorum Academiis, Doctor Romæ creatus: vbi ostenso in publicis disputationibus haud barbaro ingenio. *Orationem Demosthenis de Pace, Latio donatam, redus suo Mæcenati obtulit*, inq; publicam Professionem vocatus, Oratoriam præcipue artem in Academia exercuit, & M. Tullii opera, non solum diligenter, sed etiam fideliter prælegit, *scriptis commentariis eruditissimis in Orationem pro P. Quintio*. Vnde nō mirum, quod discipulos multos bonos & doctos reliquerit, Vnicuique illos, Soliconios Laternas, Slovacios, aliosq; innumeros scriptores, & Concionatores disertissimos, ex quibus facile agnoscas, bonum illum & doctum fuisse Magistrum, qui in super & *librum de Scholis seu Academiis ediderit*, æmulatus collegam suum Sebastianum Foxium, qui sub idem fere tempus scripsit libellum *De Natura Philosophiæ & ratione studij Philosophici*.

IACOBI VITELLII.

Ceu manibus esset Gratiarum Maricij.
Effectus, vnus omnium prope artium.
Succum, medullam, abunde & optime.
Capace mentis indole vnus attingit.

ALBERTVS DE BRVDZEVO.

SANcti Floriani ad Cracouiam Canonicus, & in Academia Professor Scelerberrimus, artibus quas humaniores appellamus, in oppido Oppocinensi leuiter tinctus, mox reliquum a publicis præceptoribus Cracouicæ hausit, & in Physicis Vratislauiensem, in Mathematicis Io. Glogouiensis, præceptores habuit, & huc vsque processit, vt S. Theologiæ Baccalaureus creatus, Secretarii & Mathematici Magni Ducis Lithuaniae Alexandri Jagellonis, titulo ornatus esset. Vbi aulicis quamuis negociis distentus, conscripsit nihilominus *Tabulas pro supputandis moribus corporum celestium*, atque Rudimenta Mathematices, cum adhuc illa casta esset, quæ titulum habent, *Introductorium Astronomorum Cracouiensium*. Ex eius disciplina prodierant Ioannes ille Saracenus Canonicus Crac. qui egregium *De Schismate Ruthenorum* libellum conscripserat, & Stephanus Micanus Leopoliensis, qui *Dialecticam & Rhetoricam* reliquerat, tum Paulus Piascius qui *Praxim Episcopalem* ediderat.

VITELLII.

Multos sane Comes ille viros litteratos abbat quæ admodum & Tarnouius Comes amicus suorum virtutum. Bartholomæus quoq; Pramslieffis, cuius nunc Concionones exortans ex eius disciplina prodierat. Scripsit & Gelasius quidam Leopoliensis de Ordinibus Acad. Crac.

XXXIV.

Meminit illius Io. Tribimius Albas in Catalogo scriptorum Ecclesiasticis postea fratri Alberto in Regnum Polonia successerat.

VITELLII.

Tunc artes feliciter efflorescere oportet

*Principum ubi auxilium, stantq; vigentq; bonis
Brudzeui quando Musarum culmina magna
Prendisti, hoc Regum mens tibi amica tulit.*

XXXV.

BERNARDVS VAPOVIVS.

Qvam clara & illustri fuerit stirpe oriundus, nemo est qui dubitet, cum ex eius sanguine etiamnum videamus, viros in Senatu conspicuos. Quam vero in litteris exercitatus, testimonium inter alia præbent, titulus Iurisperiti in Academia Crac. publice obtentus, tum scripta illa egregia, ingenique laus Antoniis etiam populis probata, maxime vero *Annales Polonici à se luculentissime contexti*, quos, Chronicon Ioannis Tarnouii Castellani Cracouiensis, & exercituum Ducis Generalis, continuare aggressus, postquam confecisset, breui & ipse morbo confectus, è diuertorio huius sæculi, ad cœlestem illam patriam translatus, locum corpori sortitus est in Basilica Crac. cum eiusmodi Epitaphio.

BERNARDO VAPOVSKI I.V.D. CANTORI CRACOVIENSI, CVBICVLARIO APOSTOLICO, ET REGIOSECRETARIO, VIRO ERVDITO, CARMINE ET PROSA EXCELLENTI, PATRVVS POSVIT. SCRIPSIT HISTORIAM POLONORVM, EX QVA QVANTVM INGENIO VALVERIT, POSTERIS IVDICANDVM RELIQVIT.

Obiit XXI. Nouemb. Anno 1535.

VITELLII.

*Gentis Sarmatica clarissima fama Vapoui
Ve ius & dicam buccina magna Lechis
Quam florent viuis expressa coloribus, à te
Laus Patrie, atque tua nobilitatis honos.*

XXXVI.

ANDREAS GOSTINIUS.

Cum omnes diutinam natura, imo si fieri possit, immortalem vitam cupiamus, tum vero ingeniorum gloria, famæ, constanter factorum,

etorum, consiliorum pro patria susceptorum immortalem profecto memoriam, haud asperrari debemus: quam & Andreas Gostinius Prætoris Cracouiensis F. præ aliis admiratus, non gentilicis modo scriptoribus exæquari studuit (Rogulsiis nimirum illis, Herboris, Varseuiciis, Scargis, aliisque innumeris, quorum singuli non in vno tantum aliquo valuerunt, sed ad rerum magnarum, tam diuinarum, quam humanarum cognitionem, attulerunt eam facultatem orationis, vt res ipsæ per se grauissimæ, cultu & nitore verborum ab ipsis illustratæ, id præstiterint, vt deinceps non barbara, sed elegantissima, nec inhumana, & fera, sed litteris & moribus culta natio audiamus) verum extraneis etiam quibusuis, eandem assequendæ immortalis gloriæ, quam & cæteri, ingressus, cum multas alias prouincias, visendi & discendi cupiditate peragrasset, tum Italiam quoque feracissimam morum & ingeniorum adiit; ibique primum magno atque diserto illi Manutio innotuit, familiarisq; extitit; tum orbi politiori vniuerso, editus post *Fragmentorum librum, doctissimis ac disertissimis de litterarum præstantia Orationibus suis*, aliisque syntagmatibus lingua vernacula conscriptis, vtilibus sane & laudatis in re Politica, & in quibus maiorem delectum reperias, quam impetum scriptiois. Erat & alius Gostinius, Iacobus de nomine, Doctor Theologus in Acad. Crac. & Procancellarius, qui itidem ingenio & eloquio clarus, reliquit egregia *Commentaria in auctorem de Causis*.

VITELLII.

*Excitent nullo reticenda in auro
Sumptibus magnis alij trophæa.
Sera quod miretur in vno habebit
Gostinio atas.*

IOANNES HONTERVS.

POeta, Rhetor, Philosophus & Mathematicus egregius. Coronæ in Borussia natus, & in Academia Crac. educatus, acceptam à maioribus suis famam, præclaris ingenii sui monumentis sic auxit, vt sæculi sui Varro nominari merito potuerit; præter enim *Cosmographia Enchiridion*, magno labore à se congestum; etiam Grammaticis veteribus laudis non nihil adimere conatus est, editis duobus *observationum Grammaticarum libris*, quos in Contubernio Hungarico Præfectus, in gratiam suorum discipulorum distauerat. Addidit & *de Variarum rerum*

H

Nomen-

XXXVII.

Vsus præceptore Io. Arundinensi

qui Canonicus &

Concionator Leopold.

de Sacramento

tissimo Eucharistia

libellum

scripsit.

Ex eius disciplina fuit Iacobus Slupcius, cuius nunc Poemata & Epistola extant.

Nomenclaturis libellum; de quo Basæus Scebreſinenſis in libr. Crimi-

Honterus docta cum breuitate iuuat
 Electere verba docet, verbis quoq; iungere verba,
 Syllabicis modulis dulce sonare melos.
 Siue voles Latias exacte nosse Figuras,
 Instruet istius pagina curta viri.
 Est h' cactus, habet certi quia nil sine causa,
 Ad rem qua faciunt parturit ille tuam.
 Et quia non animus numerosa mole grauidus,
 Precipiens breuis est, dicta tenenda notat.
 Hic breuibus, magnis quod non complectitur alter,
 Paruo cum magno sufficit iste viro, &c.

VITELLII.

Quantum barbaries herba velus nocens,
 Aruis in Latij protulerat caput.
 Tantum promeriti de studijs bonis
 Quicumque Hesperijs liminibus procul
 Infamem eluuiem dira tonitrua
 Doctis Grammatica legibus auferunt,
 Qualem se Honterius prastitit, vt simul
 Musis ingenuam munditiem attulit.

XXXVIII.

STANISLAVS ILOVIVS.

Ordine equestri natus, & in exteris nationibus à puero educatus, præter insignem rerum physicarum cognitionem, litteris cum Græcis tum Latinis egregie instructus. Quo etiam nomine, cum plerisque earundem cultoribus, magna illi amicitia necessitudo fuit; tum ob linguarum exoticarum multiplicem peritiam, atque canam ex vsu rerum & peregrinatione prudentiam, apud maximos quosuis Dynastas, maxima notitia. Præceptore vsus est Cælio Secundo Curione, cui Dionysii Halicarnassei, ad Cn. Pompeij epistolam, responsum, latinitate donatum, grati animi significationem dicauerat, Elogia vero, & Historicorum comparationem eiusdem Dionysii Tencinio Comiti: ac Demetrii Phalarei de elocutione librum, Duci Radiuillo, inscripserat. Proprio autem Marte

item Marte seu Minerua, confecerat libellum de Historica facultate: atque item de Perfecto Historico, alium.

IO. IAS CROVICII.

Dogmata cuncta tenet, qui iunxit Græca Lat'nis
 Graio fonte fluit quodlibet artis opus.
 Præclare Iouius coniunxit Græca Latinis
 Quis neget hunc quæuis dogmata nosse sophum.

IOANNES GLOGOVIENSIS.

IN Sylllesia, quæ olim Regno Poloniæ adiuncta prouincia fuerat, opido Glogouienſi natus, Magisterii titulum in Academia Crac. & professionis munus assecutus, varia eruditione & iudicii acumine inter sui æui doctos viros inclaruit, vt si vel solam Grammaticam illius. discursu quo nemo ante eum vsus, libris duobus conscriptam videas, miretis industriam, probes laborem. Quid Computum Chironometricum, libros de Phisognomia, de Iudicijs Astrorum, de arte Rhetorica, Poetica, Arithmetica? quid Notas in Computum Ecclesiasticum & Sphæram Io. de sacro Busco? & quicquid vel ad triuium, vel ad quadruium spectat? quæ omnia ille ita calamo suo illustrauit, vt omnium pene eruditorum oculos, solus illa tempestate in se conuerterit. Vtque iuuentus studiosa certum locum ad imbibendum & perdiscendum bonas artes haberet, scholam priuatam, in certas classes distinctam, sumptu ingenti, perpetuum pubescentibus Musis domicilium à fundamentis extruxit. Adultioribus autem, quo molestiam lectionis diuersorum authorum auferret, præcipue pauperioribus, qui copiam librorum habere non possunt, pro parte subueniret, tum vt & ingenio, quo multum præcallebat, matris suæ Academiæ nomen exteris quoque commendaret, scripsit doctissima resolutione quæstiones, super omnes sigillatim Philosophiæ Aristotelicæ partes, puta veterem artem, Perihermenias, Priora, Posteriora, Topica, Elenchos. Similiter super libros Physicarum Auscultationum, libros de Cælo, de Anima, de Generatione, Paruorum naturalium, tum Ethicam, Politicam, Metaphysicam, Oeconomicam, & quicquid vno verbo ad Philosophiam exacte cognoscendam spectare videbatur, id totum notis illustrauit. Ad meliorem vitam transit vir pius Anno 1507. magno sui, bonis doctisque omnibus, quos amabat & fouebat, relicto desiderio.

XXXIX.

Anno 1430.

Multos quo

que in Mo-

schouia sa-

cra scriptu-

ra lib- os in

Sclauonicâ

ab illo lin-

guam trans-

latos vidi-

mus, impres-

sos vero

Cracouia

sumptibus

lo. Haller

Cuius Crac.

qui omnes

suas facul-

tates in hoc

ipsum con-

tulerat, vt

littera me-

liores diuer-

sis excussa

linguis &

characteri-

bus sparge-

rentur in

usum se-

ptentrio-

narium.

Similiter

illustraui-

mus libros

Doctore

Francisco

Scorina Po-

locense in-

terprete,

Praga ex-

cussos.

H 2

NICO-

NICOLAI ZORAVII.

*Felices quis vos Arabes non dixerit auro,
Thure vocet claros non quis odorifero.
Sed tamen haud satis commentatore superbi,
Alter Auerroes, nam Glogovita fuit.*

XL.

*Verus mundi
contem-
ptus.*

IACOBVS POLONVS.

Ordinis Cisterciensis in Monasterio Paradisiensi professus, ita ab omni ambitione remotus, ut Philosophicam etiam lauream in Acad. Crac. meritissimo sibi oblatam constanter repudiauert, & paulo post Abbatis in suo monasterio dignitatem, quam suscepit F. Petrus de Paradiso condiscipulus suus Magisterii titulo Anno 1496. ornatus, collapsamque apud suos veterem disciplinam (quam Iacobus titulis litterariis, ut plurimum destrui aiebat) diligentissime instaurauit, vsus familiaritate illius, quem & in pietatis negotiis identidem consuluit, ut qui conscripserit egregium opus *Speculum Religiosorum*, intitulatum; cum quibusdam aliis opusculis, eidem libro annexit. Erat enim vir magni ingenii, opinionisq; celeberrimæ apud homines, & ut illis temporibus, eximia doctrina, diuina memoria, atque summa cum sacra, tum profanae Historiæ, cognitione præditus.

IASCROVICII.

*Abdita nosse cupis veterum vestigia Patrum
Felicis celsum queis petiere Polum
Iste viam facilem virtutis ad aethera monstrat,
Contemptus mundi carnis & illecebris
Omnibus admiranda sacra monumenta reliquit
Doctrina, ut videant dogmata vera Patrum.
Patribus antiquis magni tribuuntur honores,
En par hisce fuit, par decus inde refert.*

XLI.

*Erat & al-
ter Nico-
laus Polo-
nus dictus.
Episcopi Po-
snaniensis
Sacellanus,
qui iudem*

NICOLAUS DE BLONIE.

Oppido Masouia, quinque à Varsouia miliaribus distante, honeste natus; præter multiplicem eruditionem, consiliū, prudentiam, cæteraque ingenii bona, ea fuit in homine iam inde à primis annis pietas, & innocentissimorum sanctitas morum, isq; perpetuus tenor vitæ ab omni-

ab omnibus voluptatum illecebris disunctus, ut priscorum Ecclesiæ ^{sermone} patrum, eximium in eo specimen eluceret, omnesque qui piorum in- ^{per annum} stituto viuere cuperent, sese in illius mores, velut perfectissimi exem- ^{confecit.} pli conformarent: ut felix in primis Acad. Crac. fuerit, quæ omnibus fere temporibus talia Ecclesiæ lumina tulerit. Anno enim eodem quo ^{1415. sub} & B. Io. Cantius prima laurea insignitus, merito post & Magisterii gra- ^{Decano} dum, sub Stanislao de Petricouia obrinuit. Parisiosq; dein, Louanium, ^{Artistica} atque Bononiam adiit, cum ingenuis Comitibus illis concandidatis ^{facultatis} suis, Petro & Andrea de Bnin Opalinscijs, quorum alter postea Vla- ^{Iacobo de} dislauiensem, alter vero Plocensem infulam gessit. Nicolaus autem ^{Iassel.} honesto sacerdotio ab utroque auctus, insignis verbi diuini Ecclesiastes fuit, & in Cathedrali Plocensi primum, postea in Posnaniensi Ecclesia prædicatoris officio functus, Louicij ad extremum quieuit, reliquitque nobis ingenij & eloquij sui monumentum, *Conceptus Theologicos, seu sermones per anni circulum*, graui & erudito stilo conscriptos. Similiter de sanctis, veteri & nouo prelo toties iam recusos. Tum & *Confessionale S. Thomæ Aquinatis*. Erat enim vir, ut & ex meditationibus illius apparet, iudicio maturus, pietate religiosus, conscientia securus, mente benignus, moribus castus, visu & aspectu iustus.

IASCROVICII.

*Vitis ut optatos profert facunda racemos
Et radice botros trudit odoriferos.
Sic Iagellonis bene culta Academia Regis
Pubescens factu Regna Polona beat.
Sacris diuorum gemmis hac vitis abundat,
Hoc Diui Cantij ramus in orbe viret.
Hic flos fragrantem virtutum fundit odorem
Et miris recreat lumina mæsta modis.
Pullulat ac alma Nicolaus propagine palmes
Diuini iste comes fidus amoris erat.
Maturas vvas celfo fert vinea celo,
Ex his supremo mensa parati Deo est.*

MATTHIAS DE MIECHOW.

XLII.

Medicinæ Doctor & Canonicus Cracouiensis, nobili in oppido Religiosorum militum sepulchri Domini, Miechow, honestis parentibus natus, puer liberaliter institutus, & Cracouiæ publico in

Gradum in
artibus pri-
mum anno
1476. pro-
meruit, ter-
tio autem
post Magi-
sterij digni-
tatem.

Gymnasio Peripatetica Philosophia imbutus, Physicis potissimum delectabatur: & naturæ genio obsecutus, ad medicinæ sese artem sic applicuit, ut in omnibus pæne Italiæ atque Germaniæ Academiis publice in disputationibus ingenii acumen exhiberet, domumque reuersus parem sibi ea in professione vix vllum in tota Polonia, superiore certe neminem reppererit. Igitur ob nominis celebritatem, artisque præstantiam à Sigismundo I. Rege Poloniæ tum clarissimo, Medicus adscitus, valetudinis eius summa fide diligentiaque curam gessit, deque *cons. ruanda sanitate libellum egregium vulgavit.* Ac tandem aulicæ vitæ pertæsus, sacris sese deuouit, atque Canonica dignitate ab eodem Rege auctus, scripsit *Annales Polonicos, & de vtraque Sarmatia Historiam.* Cumque & Astrologus insignis esset, & Regia liberalitate rem satis lautam possideret, censum pro Astrologo atque Medico, in Academia fouendis, pignus gratitudinis pro egregia institutione, perpetuum fundauit, erexitque scholas pro erudienda iuuentute priuatas, cum ad Ædes S. Annæ, S. Floriani, S. Stephani, SS. Omnium in vrbe; tum etiam in patria sua, municipio Miechouienfi Idem Hospitales domus aliquot & Xenodochia refecit. Bibliothecam in Rupella apud FF. Pauli primi Eremitæ, sumptu ingenti excitauit: & domui Professorum Maiori in Academia, quos inter ipse olim mansit, pro libraria atque horologio restaurando, plurima tabulis testamenti legauit. Obiit anno 1523.

I A S C R O V I C I I

*Quæris Apollinea versatos arte Polonos,
Innumeros tales terra Polona dabit.
Miechouius summos inter supereminet omnes,
Alter is Hypocrates, alter Apollo fuit.*

XLIII.

VALENTINVS KVCBORSCIVS.

OB amabile ingenium, variam eruditionem, suaves mores, Rescio, Liliæ, Cromero atque Tretero, Magni illius Cardinalis Hosii alumnis, per quam familiaris, in Deum pietate, in amicos candore, & in rem Ecclesiasticam, atque litterariam fide & amore excellentissimus. Inter cætera, quæ in hostes Ecclesiæ & Fidei ofores penna felici scripsit, reliquit etiam *sermones patria lingua conscriptos, iis sane perutiles, qui de lu-*

de superiore loco, cum spiritu fructuque de verbo Dei differere, ad populumque verba facere in tanta Homiliarum copia student. Idem *Catechismum Concil. Trid. in eandem linguam vsui publico conuertit*, quo vel sic in moribus optimis, & fidei articulis abiens instrueret, quos viuus prædicando informare solebat. Defunctus sepulturæ locum ad Capellam Dobrociescianam in Cathedrali Cracouiensi Ecclesia obtinuit, cum tali Elogio.

R. D. VALENTINO KVCBORSKI ARCHIDIA. POMERANIÆ CRAC. VARMIEN. CANONICO REGIO SECRETARIO, CARDINALIS HOSII ALVMNO, VIRO PIETATE SINGVLARI INGENIO, SCIENTIA DICENDI, SCRIBENDIQUE CLARISSIMO, INTEGRITATE VILÆ SACRISQUE TRACTANDIS RELIGIOSISSIMO FRATRES COLL. CA. CR. FF. OBILT.

Anno D. 1573. die 3. Octob. ætatis suæ 47.

I A S C R O V I C I I

*Romanæ vindex Fidei Cucborscius acer,
Hæreseum tenebras dum nitet arte fugat.
Scilicet arte sacra lucem fert omnibus almam,
Nec sinit obscuras Lechiadum esse domos.
Præfert ille facem scr. bendo, ut nullus in oris,
Sarmaticis erret, qui sua scripta legit.*

MARTINVS VIASDOVIVS.

XLIV.

MERITO doctrina claris annumerandus, qui decurso in Acad. Crac. Philosophiæ ac Theologiæ studio, Valentini Vidaiuenfis atque Bartholomæi Vargocii, ac aliorum insignium virorum condiscipulus, vna simul & concandidatus, primum in artibus honoré sub Iosepho Vrendouio promeruerat: & omné melioris vitæ cursum in publica professione feliciter peregerat. Tandé sub decliuum ætatis, relicta statione Academica, in Patrum Societatis Iesu castra, illustris dicendi & scribendi peritia, lætus concessit. *Scripserat enim in Cic. Orationes* (quas assidue legendo, tantâ sibi eloquétiam graui Theologo dignam comparauerat, ut sæculi sui disertissimus audiret) *luculentissimos Cõmentarios, tum in diffi-*

*Erat & sa-
cra laurea
in signatus.*

lem illam

Pietatis
studium.

lem illam D. Pauli ad Romanos Epistolam. Sed non hac fama contentus, voluit etiam noua sibi apud Deum mereri premia, quibus carere se credebat, ninouiter surgentem in Polonia societatem pro posse iuuisset. Igitur in numerum illorum cooptatus, aduersus sacramentariam pestem, de vera corporis Christi in SS. Eucharistia & sacramento praesentia, summa industria e sanctis Patribus doctrinam collegit; sed & mortuos viuorum precibus iuuati, sanctosque a nobis recte inuocari, pari methodo adstruxit; quod & ad populum in templo diserte disseruit, a summis Theologis eo nomine, apprimè laudatus.

IO. IASCROVICII.

Ne dubitate viri precibus confidere Diuum
Hoc Doctrina huius monstrat, & aima Fidis,

XLV.

MARTINVS BRONIEVIUS.

FELICIAE versatili vir ingenio, qui cum Philosophia atque Geometria cognitione, naturalem quoque prudentiam, rerumque publicarum usum & intelligentiam coniunxerat, eximia Latinae dictionis elegantia, quae scriberet ageretur, comitante. Quarum quidem virtutum meritis fortissimi Regis Stephani, dignus est aulicus vocitari, non ille vanus aut vesanus, adulationibus mendaciisque texendis natus; sed bellica virtute, scriptis a se editis, & legationibus ad diuersos Principes prudenter obitis, clarus. Maxime illa ad Praecipitos Scythas in Tauricam Chersonesum, quo e Moschouia rediens a bello Lucensi, fuerat a Rege missus, nouemque mensibus apud barbaros detentus; vbi ausu & sumptu ingenti illustratis omnibus oppidis, pagis portibus & munitionibus illorum, consuetudines quoque & leges ipsorum si quae illae apud barbaros repetiri possunt, diligenti cura & labore connotauit, simulque & tabulis aeneis illustrauit, ut vel sic inopia & impotentia barbari detecta, animaret nos in excidium Tartarici nominis & seminis. Similiter quoque Valachiae & Moldauiae situs nobis depinxit, tum quae ad cognoscendam naturam & mores illorum populorum, quibus cum sapissime nobis res est, necessaria videbantur, commentariis suis connotauit. Ipse vero uti verum Sarmatam decuit, totus in militia conuenit, in qua & vitam expirauit, parto longe clarissimo nomine.

Prudens
Legatus.

IASCROVICII.

Arte valere iuuat, valuit Bronieuius arte
Qua gratus magnis Regibus ille fuit.

Consi-

Consilium, doctrina, fides, prudentia, virtus,
Principibus semper munera grata viris.

STANISLAUS SARNICIUS.

XLVI.

CVM externarum rerum, remotissimi etiam saeculi peritus, tum domesticarum maximopere gnarus, quas in vnum corpus redactas, in specie *Annalium Polonicorum in lucem ediderat*. Caeterum, quia in religione fertur inconstans fuisse, ideo minus apud probos & doctos acceptus. Maxima ei intercesserat cum Leonardo Gorecio necessitudo, qui vna secum & domestica studia pertractauerat, & praecipuas qualis Europae nationes, velut Achates fidus peragrauerat, scripseratque Commentarios de rebus gestis Magnanimi illius Iuoniae, Valachiae Palatini, qui sub tempus coronationis Henrici Regis Poloniae, audaciter magis quam feliciter inuaserat illum dominatum, & breui spacio multa praecleara contra Turcas gesserat. Sarnicius autem & bellicae rei peritus, scripsit *Campiductoria libellum*, monitis militaribus Politicisque refertissimum. Item *Topographiam* locorum a Stephano Rege Moschis adeptorum: tum & *Triumphum Regis eiusdem carmine heroico, atque libellum de eligendo Principe*. Fuit enim illi varium facundumque ingenium, quod nullis inclusum spaciis, per omnes fere disciplinas liberius euagaretur, essetque non vulgare aui nostri decus, si intra professionis literariae terminos substitisset, seque totum hisce studiis, quibus inprimis natus erat, missis sacris litteris, dedidisset.

Leonardus
Gorecius
Valachico-
rum tumul-
tuum &
belli Geda-
nensis dili-
gentissimus
scriptor.
Vide plura
de Iuonia
in fine libri
nostri quar-
ti de Rebus
gestis Sigis-
mundi Pri-
mi Regis
Poloniae.

IASCROVICII.

Sarnicius mores externos vidit & vrbes,
Lechico regno iam procul esto timor.
Mille nocendi artes hostis cognouit & astus,
Hos euitandi tradidit ille modum.
Tradidit & raram Campiductoribus artem,
Prælia quae tuti fausta cedere queant.
Ergo Sarnicio multum Respublica debet,
Sarmati hostiles praecauet ille dolos.

PAVLVS STEMPOVIUS.

XLVII.

REGIS Sigismundi Augusti Secretarius, Tribunus terrae Plocensis, vir cum aliarum linguarum, tum Latinae atque Graecae peritus,

I

Con-

Constantinopoli & alibi in Græcia edoctus. Vnde in Italiam velut ad mercatum bonarum artium profectus, animum ad Iurisprudentiæ studium appulit. Inde Aurelianum in Galliam, ac postea Parisios transit, biennioq; exacto honore ac titulo Iurisconsulti ibidem ecohonestatus est: scripsitq; librum de Repub. ad Augustum Regem, à quo in album Secretariorum simul cum Andrea Patricio inscriptus, cum varias Latinas Polonicasq; declamationes per orium confecisset. Græca quoq; poemata, quibus vehementer delectabatur, nonnulla conscripsit. Cumq; Rex, peste passim per Poloniam grassante, in Lithuaniam tendens, Knisliniæ vitam cum morte commutasset, Paulus idem, quod æui reliquum erat, domi placide transacto, mortem obiit Anno 1584.

I A S C R O V I C I I.

Parisus varia doctrina mercibus auctum
Stempouium, & reducem Patria lata vide.
Virtutum lapides preciosos legerat oris.
Externis, felix vtere prole Parens.

XLVIII.

Præceptore
vsum Gre-
gorio Samo-
tulensi, cõ-
terraneo
suo, qui Ar-
chidiaco-
nus. Posna-
nien. Iuris
Polonici
Processum
scripsit.
Idem Gre-
gorius scri-
psit Enchi-
ridion Im-
pedimento-
rum matri-
monij.
Nostra a-
tate Tobias
Sendomi-
riensis vo-
cis mira
suauitate
in Aula
gratus &
clarus fuit.

VENCESLAVS SAMOTVLIVS.

A pueritia liberalibus studiis deditus, Posnaniæ primum in maiori Polonia, post Cracouiæ Glogouiano in Gymnasio (classes vulgo appellantur) Græcis ac Latinis litteris sedulam operam posuit, atque mox adolescentior in D. Jagellonis Lycæo Philosophiam Aristoteleam cum titulo Magisterii hausit. Et vt cuiusque genius est, Poeticæ potissimum addictus, ac Mathematicis disciplinis, Musicam quoque artem, tanquam altera ex parte respondentem adiunxit, eiusque miraperitia, mirum in modum Sigismundo Augusto Regi talibus sese oblectanti, innotuit, atque paulo post Musices Præfectus fuit, talis ac tantus! vt ei ad summam artis præstantiam, nihil præter vocem defuisse videatur. Hac enim Io. Virbcouium excelluisse, gratiamque Principum aucupatum fuisse ferunt, quod ipsas etiam Syrenas in demulcendo cantu pectora hominum superasse videretur, & quo defuncto, Polonia similem simphonicum huc vsque non habuisse audit. Venceslaus vero, ita proportionibus ex Mathematices studio delectatus, vt æque sonos Musicos ac metra componeret, vt in vtroque simul non vulgarem gustum porrigeret: sed quem coætanei in Polonia non caperent fere omnes. Multa itaque ad solennitates Ecclesiæ decorandas, suauis-

suauissimis concentibus ornata reliquit, multa ad oblectationem animorum honestam composuit, quibus & patriam suam (oppidum Samotuli) ignotam nobilitauit, atque demum ipse paucis in diebus, post decessum Regis sui, obiit, cum ætatis nondum tertium & quadragesimum annum attigisset. Quem si diutius stare superi permisissent, esset cur Italis Prænestinos, Lappos, Viadanos, Poloni non inuideremus. Qui & Iurisconsulti insuper titulo auctus *Processum Iuris Canonici egregie compilatum post se reliquit.* Quinimo & discipulum ea in scientia haud se imparem Nicolaum Iaskierum, Senatus vrbisque Cracouiensis Secretarium, qui præceptorem æmulatus *Iuris Prouincialis*, quod speculum Saxonum vulgo nuncupatur *libros tres.* Item *Summarium articulorum Iuris Municipalis Maideburgenfis.* Itemque *Promptuarium Iuris Saxonici in vsum publicum* edidit.

I A S C R O V I C I I.

Dicitur Amphion cantu flexisse canoro,
Immotas rupes, saxaq; dura satiu.
En nouus Amphion septem subiecta Trioni,
Pectora, dulcissimâ flectere voce solet.
Dumq; Samotulius profert synagmata legum,
Mentis duritiem sauo Aquilone mouet.

S T A N I S L A I S T O S L A V I I.

Vt solet ad cythara commotos pectine neruos
In circum letos ducere turba choros
Nectere docte sonos Venceslae tuq; Gregori
Cuius ad leges instituis iter.
Lex rectum monstrat cursum Cytharaq; rotundum
Cui nunquam certus terminus vllus adest
Vos duo dum certo monstratis tramite cursum
Non dubia est per vos meta futura via.

S T A N I S L A I S T O S L A V I I.

Qui certis numeris cantus docuere suaves
Disposuere libris ordine iura pari,
Est dolor in nobis sunt crimina causa doloris,
Est dubium tollat que medicina malum
Crimina lex tollit, placat cantuq; dolorem
Ista Samotulius præstat vtique Lechi.

XLIX.

ALBERTVS SCEBRESINENSIS.

Academia
Crac. sem-
per pietatis
studiosissi-
ma.

POeta & Historicus, inter sui ævi viros præstantissimus, quia non ne-
mini ob iudicii acumen, in fide suspectus videbatur esse (Cracoui-
ensis autem Academiæ, non laureati tantum, sed studiosi etiam ipsi,
cum inscribuntur in album Vniuersitatis, fidei & candoris Romani
professionem publicam faciunt, atque simul Hæresim & nouitatem
omnem, in manibus Rectoris, abiurant) idcirco in susceptione sacri
honoris, suspicionem à se omnem tollere cupiens *Fidei Romana confes-
sionem carmine eleganti, simplicissime tamen complexus*, piis viris & Ecclesiæ iu-
dicandum opus exhibuit, scripsitque in *Calumniatores alium libellum
Criminum* dictum, carmine veterum Poetarum phrasim & numeros
redolente. Similiter *Epistome Xenodochij Crac.* atque *Grammaticam* du-
plicem, Exegeticen & Methodicen.

IO. IASCROVICII.

Dignum laude virum Stygiis immergier vndis
Musa vitat, verum sydera ad alta vehit.
Prodit Albertus Musarum maxima cura,
Ingens presidium, dulce decusq; suum.
Æternum viuet redimitus tempora lauro,
Doctrina, & virtus nesci, sola mori.

L.

IOANNES VIELICIVS.

PROfessor in Academia Crac. celeberrimus, in quo Philosophicis
studiis maturime perceptis, sacra tam diligenter profecutus est, vt
Doctoris ac Professoris Theologi dignitate, cum summo omnium ap-
plausu donaretur. Post ad Parochi Vielicien. & Canonici in prima-
ria Crac. D. Stanislai Æde honorem euocatus, quâ voce, quâ stilo, pro
Ecclesia Romana aduersus Hæreticos pugnavit; passimque tum ho-
mines ad Lutheranismum inclinantes Concionibus suis, in quibus
pia commiseratione vbertim sæpe lacrymari visus est, in fide maiorum
Orthodoxæque Ecclesiæ obedientia stabiliiuit. Conditus in Odeio Æ-
dium D. Floriani hac inscriptione.

R. PATRI IO. VIELICIO S. T. D. CANONI-
CO CRAC. VIRO IN RELIGIONE SIN-
CERO

CERO, IN MORIBVS PROBO, IN PRO-
FESSIONE LABORIOSO, ERGA DISCI-
PVLOS BENEVOLO, IN PRÆSTANDIS
BENEFICIIS FACILI. HONESTATIS,
TRANQVILLITATIS, CONCORDIÆQUE
NEC NON DISCIPLINÆ PVBLICÆ ET
DOMESTICÆ AMATORI. BONORVM
INGENIORVM PROMOTORI, OMNI-
BVS TAM DOMESTICIS, QVAM EXTRA-
NEIS CHARISSIMO. QVI SEDENS ET LO-
QVENS DE FVTVRA VITA, EX DIVERSO-
RIO HVIVS SÆCVLI, SVMMA CVM ALA-
CRITATE ANIMI MIGRAVIT. EXECVTO-
RES TESTAMENTI, TESTATORI DESI-
DERATISSIMO, DISCIPVLI PRÆCEPTO-
RI OBSERVANTISSIMO, ÆTERNÆ PIE-
TATIS MONVMENTVM POSVERVNT.
VIXIT ANNIS 73. OBIIT A. 1599. DIE 15. Feb.

IO. IASCROVICII.

Ingenio quantum valeat Vielicius, ora
Ausonidum testes, Sarmatidumq; plage.
Ingenij certamen adit magna vrbe Quirini,
In qua victorem fecerat ingenium.
Parte in Hyperboreâ monstrum petit ille renascens
Trux caput Hæreseum, rite Lutheræ suum.
Hæresis atra etenim dum Craci serpit in vrbe,
Perq; animos hominum dira venena iacit.
Viribus Herculis animi Vielicius Hydram
Pellit, & illustri non finit esse loco.
Ergo dicendo Diuinam restituit rem.
Quæ dabit vrbs Craci præmia digna viro?

THOMAS DRESNERVS.

LI.

LEopoli in Russia natus, præter linguarum diuersarum peritiam, et-
iam Politices Iurisque prudentia claruit, qui collectis vndique ve-
terum monumentis *Librum fecit Collationum Iuris Polonici & Romani. Cen-
turiam*

1 3 turiam

turiam legum Polonicarum atque Gallicarum. Institutionum Iuris Polonicilibros quatuor, & Processum Iudiciarium. Atque à poetica minime abhorrens, pia quædam & moralia à se conscripta edidit, complexus antea, omnium magistratuum dignitatumque Regni Poloniæ, graui volumine officia. Præceptorem puer habuit Matthæum Samotulium, celebrem in Academia Crac. Professore (qui cum alia plurima, tum in Mathesi quoque scripsit doctos Commentarios in spheram Io. de sacro Botch) Adultior Parisios profectus Turnebum, atque alios viros clarissimos audiuit, peragrataque Europa fere vniuersa, in sinu Academiæ Zamoscianzæ conquieuit.

IO. IAS CROVICII.

*Dresnerus vt leges statuit, scelus omne refugit,
Et contra erexit iustitia alma caput.
Legibus est ratio prohibens, contraria summa
Virtuti vt nequeant Lex scelus esse simul.
Dum nunc iustitia orta nitet super orbe Polonum
En vicina Polo terra Polona iacet.*

LII.

THOMAS TRETERVS.

Thomas Treterus natione Polonus, patria Posnaniensis, vir fuit vere, hoc est propria virtute nobilis: statura corporis supra mediocrem decenti, facie verendus, patula utcumque fronte, viuidis oculis, & ore prono in humanitatem ac misericordiam; sermone comis & affabilis, cultu ac sensu de se modicus. Is adolescentulus in Hosiano Brunberg, Collegio Soc. Iesu, mansuetioribus, humanitatis ac eloquentiæ Musis, perpolitus cum fuisset, seq; Amplif. Card. Stan. Hosio, ingenii ac morum elegantia mirifice probasset, eius in familiam aulicam adlectus, grauioribus Romæ scientiis addictus; superstiti suo Mecenati continenter fidus Achates adhæsit, Secretarius deinde S. R. P. Annæ Iagelloniæ in vrbe constitutus (qua etiam dignitate Ser. Reges Stephanus & Sigismundus III. illum cohonestarunt) mirum quam vitæ integritate, animi candidi sinceritate, morum verborumque comitate, maximarum deniq; virtutum dignitate suspiciendus, summis, mediis, infimis, charus atq; iucundus vixerit. Greg. XIII. Pont. vere Opt. Max. nec non Clementi VIII. vehementer acceptus. Hic legandus Card. in Polonias à Tretero de omnibus informatus, Ille suæ gentis insignia eidem nobilitato

litato (quantus honos) vsurpanda muneratus. Canonicatu Ro. S. Mariæ trans Tyberim & Olomucen. donatus. Oblatos sibi altiores in aula, in Ecclesiâ, dignitatis gradus, modeste recusauit. Cum S. R. E. Card. An. D. Bathorco, Regio Nepote, Roma reduce, Varmiam se recepit, cuius interuen. Ecclesiæ Canonicus pridem census fuerat. Peridoneam hanc pietati ac otio literario solitudinē negotiosæ aulæ ac infulæ prudens volensq; præhabuit. Vbi cœpto probitatis, solertiæ, humanitatis tenore, nullo supercilio, nullo temporiperdio, reliquum vitæ laudabilissime posuit, perenne domesticis, exteris, nobilibus, ignobilibus, doctis, inopibus asylon atque diuersorium: Commemorabili hospitalitatis in aduenas, in egenos benignitatis exemplo. Scripsit Roma Romanorum Pontificum compendiaria gesta, soluto vincloq; sermone. De vita & miraculis S. Benedicti carmina diuersis generibus subiecta Ad effigies Imperatorum Rom. Elogia. Theatrum virtutum S. R. E. Cardinalis Stan. Hosii iconoglyphico opere non sine sententiosis lemmatis. Varia in easdem virtutes Oda, adhuc vt & alia eiusdem doctæ poemati inedita. Symbolica vita Christi, vna cum Christianis virtutibus post obitum edita. Elenchus vocularum Horatiani poemati, de quo gratias Tretero egit scita scripta Ode vnus Gymnasiarchorum Elbingen. Varmiaz vero scripsit Hierosolymitanam peregrinationem Illust. Domini Nic. Christophori Raduilli Nesuisiensis & Olicensis Ducis, latinitate donauit. Sacratif. corporis Christi Historiam & miracula aeneis typis illustratam. Seriem & acta Episcoporum Posnaniensium & complura alia pietatis monumenta. Vnde iure hæc illi Elogia posthuma fama occinit.

*Varmia semper habes, te quorum scripta celebrent
Virtute insignes ingenioq; viros.
Sylvius & Cromer Historijs, Copernicus astris,
Clarus auita Hosius Relligionis Athlas,
Vates Dantiscus, numeras & in hisce Treterum
Iure sed heu, quantum Varmia sydus humas.*

II.

*Penna, peniculo, cestris astrisq; Tretere,
Tu Numæ, Naso, Mycon vnus erasq; Myron.*

III.

*Brunoris articolâ, te nato Posnâ Tretere,
Roma Palatino, Varmia læta patre.*

IAS CROVICII.

*Edidit hunc celebris toti Posnania mundo,
Dotibus ingenij clarus vbique foret.*

Orbis

Orbis Roma caput Mystra dignatur honore,
 Primo constituit V armia clara loco.
 Doctrinā meruit, meruit Pietate Treterus
 Vtrāque eximium qui ferat vrbe decus.

LIII.

BENEDICTVS HERBESTVS.

Vir certe præcellentis ac diuini propemodum ingenii, qui nouo dicendi genere, inter sui temporis æquales in clarescere in Academia voluerat. Gente is fuit Roxolanus, patria Neapolitanus, quod municipium vulgo Noua ciuitas dicitur. Duos fratres germanos, vna secum insignitos Academicis honoribus vidit, Ioannem & Stanislaum, eodem quo & ipse Ioanne Leopolda præceptore vsos, iisdemque quibus & ipse studiis Philosophiæ & eloquentiæ deditos; sed huic posteriori magis addictos. Et Benedictus vicesimum ætatis annum ingressus, post accepta humaniorum artium insignia, apud Leopoldenses regimen Gymnastii publici, tenuit; posteaque Cracouiæ ad Ædem Diuæ Virginis, domui Musarum præfuit, atque alios docendo, ad eloquentiæ sese facultatem contulit, & ex amicorum consilio, aliquot *Orationes, quas publice recitauit, typis excussas in lucem dedit.* Quibus, cum summis per Poloniam Principibus viris innotuisset, maxime Philippo Padnieuio Episcopo Crac. & Petro Kmithæ Palatino, viris disertissimis, fuit à Ioanne Præembio Gnesuensi Archipræsule euocatus, quo iuuentutem in aula sua, in dolis inter Polonos optimæ, optimis disciplinis ac moribus iam inde à teneris imbueret, atque in auita Religione contineret; ratus, quod res est, seminaria Reip. bene constitutæ iuuentutem esse, quam qui recte informet, eum de Rep. quam optime mereri. Serpebat enim iam tum passim per Poloniam Hæreticorum labe, quam ipsi etiam è Senatu Magnates nonnulli inuexerant. Benedictus igitur, pietatem in primis colens, sic iuuenes illos erudiuit ludimagister, vt longe maioribus titulis ac præmiis dignus esset, sicque se ipsum in tanti Principis familiaritate gessit, vt libenter auditus, semperque laudatus recederet. A quo in Minoris Collegii Professionem ab Academia reuocatus, extemplo æmulum in eloquendo Iacobum Gorscium Maiorem Collegam nactus fuerat, certamenque cum eo publicum in facie Academiæ subierat. Cæterum inferior iudicatus, totam illam *disputationem De Periodis & ratione scribenda Orationis, cum aduersarii argumentis, posteritati arbitranda typis publicis transmisit: opus sane egregium! &*

Ioannes
 Canonici
 Concionatoris
 muneris in Ec-
 clesia Leo-
 politan. obiit.
 Stanislaus in patria
 uxoris vixit.
 Ann. 1550
 Episcopolim in Polo-
 nia atque
 Abbates
 nobilem iu-
 uentutem
 suis sum-
 ptibus ale-
 bant.

gium! & est quod in vitroque mirere. Iterum exagitatus scripsit *Dialogum de optimo genere dicendi*, quo se superiorem, etiam in præterita disputatione fuisse declarat. Et quoniam de rotunda Periodi descriptione inter eos potissimum fuit, idcirco eam plures per annos alentes, multa contra se ea in materia scripserunt, multa in publicis dissertationibus dixerunt; vterque autem Ciceronem magistrum sequebatur, cuius Herbestus noster vitam è scriptis & verbis eiusdem discretissime conscripsit. *Con-* Vitam Ci-
ceronis Her-
bestus scri-
psit.
*fecit & in Epistolas illius lib. 4. Commentariorum. Et notas in Orationem post reditum ad Quirites, ex qua librum de Perfecta Periodo fecit, & Orationes illas de quibus supra diximus (quarum vna pro Epistolis Ciceronis erat) in receptione, aut resignatione muneris scholastici, partim Leopoli, partim Cracouiæ, apud Consules recitatas; & quæ solæ ansam Gorscio dederunt ad scribendum aut impugnandum, quod Noua Methodo scriptas, titulus libelli indicaret. Scripsit præterea Herbestus *Rationem instituenda iuuentutis. Equum Iudicem, Computum Ecclesiasticum, Ophemum Ciceronis. Arithmeticam linearem, & Tabulas in Prosodiam.* Cæterum quia Gorscio passim primas in eloquendo ascriberent omnes, resignata in manus Rectoris Academiæ publica professione, Cathedralisque Polnaniensis Ecclesiæ Canonatu posthabito, in Patrum Societatis Iesu castra, magna discipulorum caterua comitante transiit, & vixit vitam iuxta Apostolum irreprehensibilem, animum gerens contra hostes Ecclesiæ indefessum, cum omnino vir esset in perorando facundissimus, in scribendo felicissimus, in docendo facilissimus, & vineæ illitum primum in Polonia succrescenti perquam utilis; Scripsitq; in Societate manens *Horarum Canoniarum Rationarium, & Augustini sententia de SS. Eucharistia, explicationem. Confutationem Picarditarum. De doctrina Christiana. Cæremoniarum Baptismi & Rosarii B.V. expositionem. Præterea scripsit Prodromum aduersus scriptum Iacobi Niemoieuij Græci Schismatis demonstrationem Chronologicam Epitomen computus Ecclesiastici. Eclogæ Gregorii Samboritani expositionem. Orationem Synodicam, Precationes Latinopolonicas & Periodicas responsiones. Atque sic exactis feliciter sancteque in societate 22. annis, Anno salutis 1593. flexis humi genibus mortuus repertus est.**

NICOLAI ZORAVII.

Si vis Herbesti ingenium cognoscere & artem,
 Cuius cognoscas æmulus ille fuit.

K

IASCRO-

I A S C R O V I C I I.

Tullius eloquij diffuso flumine primus
 Reddit Ausonij pinguis culta soli.
 Iure sibi multum debent Saturnia regna,
 In Latiosuada quod nouus autor erat.
 Primus Sarmaticis Herbestus surgit in oris,
 Qui bene di. endi dogmata vera dedit.
 Vtq; lepos Ciceronis erat gratissimus ampla
 Ausonia; Herbesti sic quoque Sarmatia.

Eiusdem.

Æmulani eloquij virtus Herbeste fuisse,
 Ingenium poterat delituisse tuum.

LIV.

M A R T I N V S N E R V I C I V S.

*Afferuan-
tur sermo-
nes hi in
Biblioth.
Cano. Reg.
Clodavij.*

Eiusdem inclytæ Academiæ Crac. celeberrimus Professor, præceptor optimi illius pientissimiq; patris Rochi Posnaniensis, atque Stanislai Scarbimirienfis (qui Sermones de Dominicis atq; diebus Festiuis per annum, stilo haud ineleganti conscripsit) felicissimus, pietate in Deum, candore in amicos, fide & amore in rem Ecclesiasticam & litterariam, dum vixit excellentissimus, & docendi dicendique, vt ex sermone Epitaphio liquet, peritissimus. Quæ enim tria M. Tullius in Oratore desiderat, scilicet vt doceat, delectet, & moueat, ea summe Neruitius noster tenuit, sic vt rem illustraret differendo, animos audientium deuinciret voluptate, eosdemq; promoueret atque incitaret. Quo factum, vt cum auditum esset, eum esse concionaturum, loca in subfelliis occuparentur, templa complerentur, corona multiplex, & auditor omnis adstaret erectus. Hoc igitur labore, sed & morbo ex eo confectus, septuagenario maior extinctus est, humatusque in Æde D. Floriani Clepardiz ad Cracouiam. Tumulum executores, hoc sepulchrali Elogio exornarunt.

R. MARTINO NERVICIO CLODAVIEN-
 S. T. D. CANON. S. FLORIANI. IN PRÆCI-
 PVIS HVIVS VRBIS TEMPLIS. ET SERE-
 NIS. QVONDAM SIGISM. AVGVSTI RE-
 GIS POLONIÆ CONCIONATORI. VIRO
 MIRE FACVNDQ; ATQVE ELOQVENTI.

INCRE-

INCREDIBILI LABORE ATQVE INDV-
 STRIA. SVMMO INGENIO ET DOCTRI-
 NA, LEGVM ATQVE CONSVETVDI-
 NVM ACADEMIÆ OBSERVANTISSI-
 MO. MORVM GRAVITATE, VITÆ INTE-
 GRITATE INCREDIBILI, SVMMÆ DE-
 NIQVE APVD OMNES GRATIÆ, ATQVE
 AVTORITATIS. EXECVTORES MOESTI
 POSVERVNT. OBIIT 1582. 30. Nouemb.
 Hora 16.

STANISLAI STOSLAVII.

In templis dum verba facit Neruitius amplis
 Et docet abstrusi dicta profunda Sophi.
 Innumera sunt angusta Lycaea iuuenta
 Nec capiunt populum tecta dicata Deo.
 Signum oratoris quod summa frequentia summi
 Est auditorum, Tullius ipse probat.

D A V I D C H I L C H E N I V S.

LV.

Regis Poloniae Sigisf. III. Secretarius, in Liuania nobilibus parentibus natus. Rigæ primum apud Patres Soc. Iesu, atque Vilmæ, in Italia deinde, variisque Germaniæ Academiis operam litteris nauauit (vltus præceptore Friderico Bartscio Braunsbergense insigni Patrum Societatis Iesu Theologo & Concionatore, qui scripsit *Concionum Controversarum siue demonstrationum Catholicarum, contra quasuis nostri seculi Hæreses Tomos duos*) Inde in Gallias & Britanniam profectus, cum varios professores audisset, suprema Iurisprudentiæ laurea decoratus, in patriam rediit, magnoq; illi Zamoscio ob præclaras animi dotes, & scripta prudenter in Iure Ciuili Pragmatico conscripta, magnopere gratus. Fama deinde, vt fit, in dies magis magisque notus, & in aulam accersitus, Serenissimo Regi à Secretis fuit. Quin & à Iusto Lipsio litterarum sui æui Coryphæo, absens litteris colebatur: & à Duce Raduillo M. D. Lit. Generali exercituū, militanti. turmis cum dignitate præficiebatur, in quo officio & vitam expirauit, parte longe clarissimo nomine Anno 1608.

IOANNIS SCROBOCVII.

Vilna Castilides agnouit Pallada quarens
 At Brytana pedes & loca Galla tulit.

K 2

Arolum

Arolum & Rhenum sulcauit Tybridis alueum

Lustrauit claras Antenorūq; domus.

Tandem de fessu placidam requieuit ad umbram

Iustiniani ardens inde redire domum.

Inuisit patriosq; lares: quem fouit Apollo

Officio en fractum Martis abire legis.

LVI.

MARTINVS LEOPOLITA.

Regis Sigism. Augusti Organarius, in inclyta Leopoli natus, quæ Duce Leone Ruffis imperante, tali sub climate ac sydere sua primordia cœpit, vt ad omnis generis artes & scientias, apta producat ingenia: & non intra domesticos modo parietes, industrios viros foueat, sed toti fere Poloniæ tales affatim suppeditet, vt sola prope seminarium, & mæchanicorum & militarium dicatur, quinimo & præstantissimorum in qualibet scientia Doctorum; nec enim ars aut scientia tam difficilis reperitur, quam non adnatam sibi Leopopolitanus dictam velit, si modo parumper in ea versetur. In his & Martinus noster, Poeticus atque Musicus studio deditus, primus è Sarmatia fuit, qui sobrie melodia delectatus, totius anni cantus Ecclesiasticos, aliosque extraordinarios & solennes, ita artificiose, ita concinne ac suauiter finxit, vt qui Choralis cantui, accommodatius Figuralem iunxerit, nemo ex Europæis adhuc, ne dicam Polonis fuit. Et figuralem ipsum per se, quam suauis melodia struxerit, vel sola Paschali Processione audita, periti quique eius artis, haud satis certe demirari possunt. Tum quoque illam, quam D. Patrono suo Martino Turonensi Episcopo, cantilenam, & sonis Musicis, & versibus piis conscriptam, venerationis monumentum perpetuum reliquit. Et licet plurimi fuerint nostrum, qui in media Roma exercitati, ipsum ex æquare voluerint, imo & noua Musicæ instrumenta excogitauerint, nullus illorum tamen, eam laudem, quam

Leopoliensis, apti ad quasuis scientias ad discendas. Vfus præceptore Sebastiano Felstiniensi, qui Musicam simplicem, seu de cantu Gregoriano libellū scripsit.

Paligonius, Zeleniscius, Christophorus Kaker & Brandus Pofnanienfis Soc. Iesu Theolog. summi in Polonia Musicos compositores fuerunt.

Martinus, in Polonia assecutus est, quamuis præter domesticam disciplinam, hoc est Academiae Crac. præceptores, nullū alium magistrum extraneum habuerit. Imo summus in sua arte sine dubio foret, si, qua erat ingenii præstantia, vita sibi paulo longior contigisset. Vfus familiaritate Ioannis Cerui Tucholiensis, qui Leopoli annis quinque Gymnasio Præfectus, ac tandem pro meritis pingui sacerdotio beatus, reliquit *Farraginem Actionum Iuris Ciuilibus Theutonici Maydeburgensis libris septem pulcherrime digestam.*

Io. SCRO-

Io. SCROBOVICII.

Quid tibi vis viridi longe dignissime lauro

O Phœbi Martine propago.

Nobilis Aonias retulisti rite corollas

Et laudum paana tuarum.

Et merito: meruit genij vis, viuida virtus

Hoc animi meruit quoque robur.

Conati Ausonio ingenio superare nitentes

Sape melos patrium erubuere

O victor dulci Daphnes certamine, laudis

Condas aeterno regmine frontem.

MARTINVS PILSNENSIS.

LVII.

Martinum Pilsnensem audeam cum Valentino Vidauio Theologo grauiissimo, Poloniæ nostræ Isidorum nominare: vt qui cum priscis illis Theologis ingenii doctrinæq; præstantia comparandus esse videatur. Is sacram lauream auctoritate Reuerendis. Domini Philippi Padneuii Episcopi Crac. Cancellarii Vniuersitatis consecutus *multas Ann. 1579. doctissimas Homilias scripsit: iidem Discursus & examina spirituum.* Nemoq; sane illo doctrinam sacram aut in scholis doctius interpretatus est, aut copiosius in concionibus explanauit. Nemo in animis ad virtutem inflammandis, & à vitiis reuocandis acrior aut ornatior Orator fuit. Fuit namque bonus Logicus, disputator acutus, bonus Physicus, bonus Metaphysicus, Mathematicus bonus, Iurisperitus, Oeconomus, Politicus, denique optimus Theologus, & qui alios docendo, ea ipse pie, modeste, & humiliter exquebatur, sanctumq; Martinum Patronum suum, quoad vixit summa deuotione venerabatur. Ex eius disciplina, cum alii multi viri clarissimi prodire, tum celebris ille Ecclesiastes, Petrus Scarga Soc. Iesu Theol. Conditus est Crac. in Æde SS. Omnium hoc Elogio (extatque laudatio funebris Valentino Vidauio Doctore Theologo editore.)

R. EGREGIO ET CLARISSIMO DOMINO M. MARTINO PILSNEN. PHILOSOPHIÆ ET S. T. DOCTORI. CATHEDRALIUM ECCLESIA RVM CRAC. ET VRA-TISLAVIEN. CANONICO. HVIVS ECCLE-

K 3

SIÆ

SIÆ PRÆPOSITO, ET CRACOVIAN. ACADEMIÆ XVI. COMMV. RECTORI VIRO DOCTISSIMO. DE ECCLESIA ET ACADEMIA BENE MERITO, &c.

Executores hoc pignus amoris & honoris posuerunt. Obiit A. D. 1591. die 23. Aug. ætatis vero suæ anno 63.

HIC IACET SEPULTVS, ORETVR PRO EO.

IO. SCROBOVICII.

Rectoris dederant huic Musa munera fecit

Inclita lauro horti Pallas ouare sui.

Instructus Logices humeros splendentibus armis

Post solers Physices transit omne nemus

Et tandem Physici nemoris secreta relinquens,

Scriptura subiit lata roseta sacra.

Rektor erat, mortalis erat, sed gloria vita

illum immortalẽ perpetuumq; beat.

LVIII.

STANISLAVS ORECHOVIUS.

Nam & Græcarum literarum fuit peritus.

Demosthenes Roxolanus, ob dicendi libertatem, & sermonis vehementiam appellatus. Is in districtu Præmisliensi Equestris Ordinis maioribus natus, traditusq; à parentibus Wittembergam, in M. Lutheri ludo adoleuerat (audiuit & Melanchtonẽ, vt ex epistolis eius patet, quas manuscriptas asseruant viri docti; & vidimus Cracouia, apud Io. Rybcouicium Theologum Professore) indeq; in Italiam missus Io. Baptistam Egnacium, insignem apud Venetos Oratorem & Historicum præceptorem habuit. Tãdem ad penates domesticos reuersus, sacrisq; ordinibus suasu parentum initiatus, inter Canonicos Cathedralis Ecclesiæ Præmisliensis haud contemnendum locum sortitus fuit; sed quem certe non pro voto illorum ornauit, imbutus deprauatis moribus Hæresiarcharum. Cumq; toties in Capitulo à Io. Dziadulcio Episcopo suo correptus, ægre eam admonitionem pateretur, nec vt paternam disciplinam suscipere, verum ad suam potius temeritatem prosequendam, ansam sibi dari existimaret; relicto sacerdotio, uxorem in matrimonium, & quidem è nobili familia duxit. Quo factum, vt à vigili pastore Episcopo suo proscriptus, lutulentoq; illi porcorum Saxoniorum gregi anathemate dicto adscriptus, multas in patria tur-

Educatio plurimum à libenterem vita confert.

bas, versatili ingenio suo exciuit, multa contra ordinem sacrum nefaria scripsit, & patrimonium illorum multum cum aliis similibus vexauit, imo dux & antesignanus fuit, ad omnia peruersa, potenti illo suo eloquio, quippe cum ingenio summis quibusque, etiam antiquæ memoriæ Philosophis par fuisset, dicendi vero facultate, ipsum Demosthenem aut Periclem exæquaret. Tandem aliquot post annos, miserus sui ipsius, diuinæ non restitit vocationi, sed excepit humiliter pulsantem ad cor Dominum, & pœnitentiam egit. Cumque multoties municipalis soleret fieri legatus ad Comitata Regni, in illa Varsouiens. Synodo, quæ in annum post mille quingentos primum & sexagesimum inciderat, ad gremium Ecclesiæ postliminio rediit, & paulo post in Petricouiens. Synodo Fidei Confessionem publice fecit, quam & publicis litteris, monumentisque consignauit. Atque iam ex eo tempore serio contra Hæreticos pro Christi Ecclesia scribere cœpit; disputauitque primum in præsentia Archiepiscopi Gnesnen. Iacobi Vchauicii, cum Andrea Fricio Volboriæ; postea Varsouiæ in præsentia Regis Augusti cum Stancato Mantuano; tum & aliis in pluribus locis, illustrium & Doctorum virorum corona assistente, præcipue vero Pinczouia atque Præmisliæ, semper Deo fauente cum victoria, summaque cum vtilitate fatiscentis tum Ecclesiæ Polonæ. Scripsit multa, & in re ciuili, & in nostrorum hominum laudibus, sed præcipue tamen in olores Religionis Catholicæ, hoc est. *Quincunsem, & Apologiam illius, Hymeram. Mediatorem. Fricium. Dialogos. Fidelem subditum. Oraciones de notis Ecclesiæ. Exequias Tarnouij. Gesta sui temporis (nam & Historicam attingit) id est regnantibus apud nos Sigismundo Seniore, & Augusto F. Item Paegyrim nuptiarum eiusdem Regis Augusti, & alteram sui Pol. mar. hi Ioan. Tarnouij. Orationem pro dignitate sacerdotali. De præstantia legum Polonicarum. In obitum Sigismundi I. Turcicas tres. Po. & contra celibatum. Pro Ecclesiâ Christi ad samuelem Macieioium Episcop. Cracou. Institutionem Principis, Epistolas Familiæres: quarum maxima pars adhuc in obscuro iacet, & librum de summa Regni. Audio & alia quædam de Republic. authographa ipsius à quibusdam priuatum, cum nominis eius forsitan, certe cum publicæ vtilitatis iactura, detineri. Nobis hæc tantum, quæ retulimus, innotuere. Ille vero ipse à sacerdotio suaditus remotus, in media plebe, cor contritum & humiliatum gerens, recompensabat fraudata Ecclesiæ dicto, scripto & facto. Et quamuis multorum in se prouocasset odia, quod reuocato gradu ab æterno præcipitio illorum, respexisset seipsum.*

Conuersio Orechouij.

Confessio Fides.

Labores pro Ecclesiâ Romana.

seipsum aliquando, & receptui canente Ecclesia collegisset se, ex illo ærumnoso sectarum salo, feruenter & frequenter impugnans errores ipsorum, licet & stipendiis illis priuatus, quibus ab antesignanis Hæreticorum abunde alebatur, lætus at tamen & lubens, constantem & indefatigabilem animum, contra quosuis Fidei Romanæ hostes gessit, & ut ipse in typo chimeræ de se loquitur.

Pro Patria, pro Legibus

Proq; Religionibus

Auris, atque patrijs

Paratum vitam fundere.

STANISLAI STOSLAVII

Attica Orechouius fuerat caput ille Minerua

Ausonia suada vera medulla fuit.

Dum strueret Lechis patriis eiectus ab oris

Sacrilegum Stancar Hæresiarcha nefas

Vicit Orechouius generantem monstra Chymeram

Cesse, it ut Lechicis bellua dira plagis

Non vicisset eques armis circumdatus Oxi

Bellerophon, calamo quam tua dextra feram.

MICHAELIS GRODZICKI.

Et dolet & quaritur patriam gentemq; Polnam

Oxius imbutam moribus esse nouis

Sarmatici mores veteres fundamina Regni

His stetit imperium maxima Roma tuum

Quam bona Orechouio patria sit diserte cura

Cui basim propriis vultu reparare libris.

NICOLAI ZORAVII.

Si licet amplecti famosum dogma Platonis

Quod mutant animi corpora corporibus.

Spiritum Orechouius certe Demosthenis hausit,

Vel Ciceronis quo lingua diserta fuit.

LIX.

IACOBVS PRILVSIVS.

Pari doctrinæ rerumque gestarum gloria Orechouium Iacobus Prilvius subsequitur, cui propter communis vitæ societatem à puero arte

arte deinctus fuit. Orator & Poeta insignis, sed & transfuga è castris Ecclesiæ Romanæ, namque eadem, qua & Orechouius impietate Lutherana imbutus, reliquit velut mercenarius oues Ecclesiæ Moscensis, cui Parochus & pastor datus præfuit; transitque ad cœnosos illos Wittembergenses porcos, ut in cœna cum illis loco panis viui, Hæreticis siliquis infarciretur, omni farina cassis. Ductaque vxore mulierosus sacerdos Vicegerentis officium in Castro Crac. habitu sæculari gessit. Kmithæ Palatino Crac. magno in Polonia Senatori & litteratorum fautori, ob ingenij præclaras dotes, & Iuris patrii peritiam in primis charus, atque ex eo reliquis in Polonia Dynastis, tum & ipsi Regi Augusto, in cuius parentis obitum, hoc est, Sigis. I. Orationem longe disertissimam scripsit. Itemque Librum de Legatione, Librum Statutorum Regni, Poemata varia, & librum Epistolarum familiarium, minime familiaris ipse Catholicis, quod ad euertendam Ecclesiasticam disciplinam natus, imitaretur lenones illos Saxonicos Carolstadios, Buceros, Melanchthones, Pomeranos, aliosue plurimos, eius farinae perditos ac perfidos homines, quorum exemplo, nomine patrio amisso, Euangelicus pro Christiano vocitari maluit, maior apud posteros futurus, si minor esse voluisset.

IO. SCROBOVICIL

*Magnus erat, maiorq; esset, sed magna sophia
Vis fastu inflauit, perdidit atque virum.*

ANDREAS MODREVIVS.

LX.

Regius Secretarius, seu maioris lutulenti illius subulci Lutheri, cuius nefariis dogmatibus imbutus, infestabat Ecclesiæ portas, dicendo quæ non oportuit, scribendo quæ non licuit, & agendo quæ non decuit. Cæterum ab Orechouio toties repressus, & ut dicitur, digito labra compescere coactus, in illa solemnè disputatione Volborienti, in præsentia Archiepiscopi Gnesnen. Vchanicij, qui Episcopus Vladislaviensis adhuc, frui eum bonis Ecclesiæ suæ facile permittebat, quod & vir circa Oeconomiam industrius esset, & super certas Ecclesiæ illius scultetias data sibi ab antecessoribus priuilegia haberet. Cæterum non tulit hoc succedens Vchanicio Zelosus ille de religione Karnkouius, qui ut primum Episcopam illam ingressus est, statim numerare illi pecuniam iussit, impium, inquiens, hostem Ecclesiæ pane illo vesci, me præsertim

praesertim pastore inspectante, qui solis tantum veris Dei cultoribus est comparatus. Scripsit nihilominus Modreuius egregium De moribus bellum, itemque alium de Legibus, & de Bello ad Augustum Regem, in quo ingentem facundiae suae vim, & ingenii vires declarauit. Scripserat & de Schola, atque Ecclesia. Sed quia erroribus haec resperferat, ideo à piis & probis contempta, periere cum sonitu, sicuti & alia sua scripta, his supradictis exceptis, in quibus nullam religionis mentionem fecit, vti sunt & de emendanda Republ. lib. 3.

IOANNIS SCROBOVICII.

*Flos inter spinas sapiens Modreuius inter
Hereson tribulos est sine fruge decor.*

LXI.

ANDREAS TRICESIVS.

Multarum linguarum peritus, & Poeta praestantissimus. Is in submontana Poloniae parte claris maioribus ortus, vtriusque linguarum diuitiis Cracouiae in Academia comparatis, sumptaque prima in artibus laurea, adolescens Louanium se contulit, vbi & Hebraicas litteras iunxit, Mox Gallias, Italiam, Hispaniam, Angliam, aliasque politiores gentes adiit, & bonam fere aetatis partem, orbem peragrando circumquaque consumpsit, ex quo multiplex eruditio, Philosophicarumque rerum haud mediocri intelligentia in illo fuit, vt & liber Epigrammatum illius atque Epitaphiorum hoc ipsum testatur; sed praecipue cognitio Historiarum quibus in memoriam redigendis, collocandisque ac certa quadam sede distribuendis, subtili vltus est artificio, vt ad arbitrium eo ordine cuncta narraret, vt ne latum quidem vnguem à certis ratisque temporibus aberraret. Itaque tot annorum distita inter se interualla, tot saeculorum remotissimam memoriam, ita in animo suo contraxerat, vt Regnorum vicissitudines, Pontificum res gestas, Regum & Imperatorum dominia, tanquam de scripto, non sine omnium admiratione commemoraret. Amicos coluit Io. Cochanoium, Iacobum Prilufium, Io. Macinium, Andream Patricium, Petrum Roysium Hispanum, & qui sua aetate ingenio & scriptis florere. Bibliothecam optimis cuiusque generis libris instructam, & scripta sua haud perfecte descripta posteris moriens legauit. Immaturum enim fatum (licet satis vixisset) surgenti doctissimi hominis famae quasi securim iniecit, & felicem eius gloriae cursum, cum primum florere cepisset, inopinato interrupit.

*Scripsit
Rysius
Orationarius
in laudem
S. Stanislai
& decisio-
num Lith-
uanicarum
volumen.*

IO. IAS.

IO. IASROVICII.

*Qui multos lauri fuerat dignatus honore
A multis merito concelebrandus erit.*

STANISLAVS SOCOLOVIVS.

LXII.

S Floriani Clepardiae Praepositus & Canonicus Cracouienfis, cele-
berrimi olim illius Professoris Iacobi Gorscii, felix discipulus; pre-
stanti vir ingenio, & lingua vtraque egregie doctus: quod vtrumque
vitae probitas, & humilitas summa condecorabant ita, vt magno illi
Regi Stephano Bathoræo, perpetuo carus existeret, & quem ille vno
obutu perlustratum, suum Ecclesiastem, opimis sacerdotiis & hono-
ribus auctum habere voluit. Is igitur pro officii sibi iniuncti magnitu-
dine, talem se in omnibus praestitit, qualem eum mater Academia, & v-
niuersus sacer ordo, in oculis sui Principis videre desiderauit, indu-
ctium, grauem, sobrium, eruditum, constatem; vt quem natura, suada,
sophia; ob ingenii, eloquii, doctrinae meritum, suum sibi mystam ele-
gerunt. Atque ita, in specula tali constitutus *Censuram Orientalis Ec-
clesiae, Latio donatam, nobis optimis illustrauit. Ad Wittembergensium Theolo-
gorum inuectiuam, docte & luculenter, lacepsitus respondit. De vera & falsa Ec-
clesiae discrimine, tres libros egregios conscripsit. Itemque Iustum Iosephum fecit.
Ecclesiasticas Partitiones. Quaestorem seu de parsimonia & frugalitate, atque ad
extremum Notas in Euangelia Matthaei, Marci, & Luca Tomo vnico comprehen-
dit. Vna restabat Oratio de Ratione studij ad Nicolaum Volscium Regni
Marsalcum Mecenamem suum conscripta, ni mors praueuisset impri-
menda: sed & hanc iam suo patrono posthumam, vti par erat reddi-
dit M. Iacobus Ianidlouius I. V. D. Anno 1619. Decuit enim tanti viri
vigilias ab interitu vindicare, quem vniuersi Poloniae Antistites sum-
mo in honore ac veneratione habuerunt, & quo pauci Theologiae do-
gmata purius atque nitidius explicarunt, pauci errores sectariorum e-
loquentius atque validius confutarunt.*

IO. SCROBOVICII.

*O vere charitum grate cohortibus
Ingens Sarmatici gloria sanguinis
Doctrina exhilarans lumine, vifstula
Flumen quos alit in lyti.
At non vt reliquum de sophico grege*

L 2

Vulgus,

Vulgus, sed rosei ceu Hyperionis
 Fax, verrens patulos dum aetheris ambitus
 Ignis spicula differit.
 Non te lucifluum tristia nubilant
 Non te flammicomum nubila polluunt
 Lux es tota rubens totaq; candicans
 Lux es totaq; stellulans.

LXIII.

STANISLAVS GREPSIVS.

Nicolai de Bodzecin auditor, multiplici laude nomen suum immortale reddidit, nam & trium linguarum exacta notitia, quæ ad homines illustrandos vna fere sufficere semper existimata est, non exigua partem in huius viri laudibus occupat, & vniuersæ Philosophiæ perfectissima cognitio, luculentum testimonium præstantis ingenii exhibet, & singularis prudentia atque eximius rerum usus, idem quoque dicunt, sed in primis eum summum religionis ac pietatis studium commendat, quod ipsum certe nunquam interire nomen illius patitur, & quod eum amicum Magno illi Socolouio fecerat, qui ipse pius & omnia prudens, non nisi similem sibi moribus & doctrina Grepsum amare potuerat. Viri enim sapientes non nisi ab æqualibus redamari patiuntur. Et hoc istud erat, quod Patres Academicos mouerat ut Grepsum, artium liberalium Magistrum creatum, in publicam stipem, & domum Professorum Maiorem vocarent, vbi scriptorum omne genus evoluens, Gulielmi Budæi doctissimis libris de Assè, suum quoque de *Multiplici Siclo & Talento Hebraico* supplementum, cum summa nominis Polonici gloria addidit. Item de *Mensuris Hebraicis tam aridorum quam liquidorum*, & *Geometriam Polonicè scriptam*. Sed vt nihil est in rebus humanis perpetuum, non diu vitalis, ætatis sexto & quadragésimo, quasi terris tantum ostensus, ante diem ereptus est, anno salutis per Virginem partæ MDXXII. Conditusque in Æde S. Annæ, ad parietem dextrum, à porta communi, qua templum ingreditur, addita inscriptione.

VIRO NOBILI STANISLAO GREPSIO.
 IN VNIVERSITATE CRAC. PVBLICO
 PROFESSORI, LATINE, GRÆCE, AC HEBRAICE PERITISSIMO. VITA ET MORIBVS PHILOSOPHO. STANISLAVS SOCOLOVIVS

SCRIPTORVM POLONICORVM.
 LOVIVS AMICO ET COLLEGÆ SVO
 POSVIT. A. D. MDLXXII.

IO. COCHANOVII.

Græcum te, an dicam, Græpsi facunde, Latinum
 Ambigo: sermo ita erat notus vterque tibi.
 At tu Sarmata eras sed cuius ob os sua Græj
 Ora obuertebant, Ausonijsq; sua.

IOANNES LATOS.

LIV.

Cracouiæ honestis parentibus natus; Rethor, Philosophus, Mathematicus atque Medicus excellentissimus, non vulgarem famam promeruit, scripto tractatu, *De mutationibus Regnorum*, tum observationibus quoque in Eclipses atque Cometas aliquot. Tantos enim ea in scientia progressus fecerat, vt nemo illum ætate sua vicerit, (in Polonia præsertim) paucissimi æquarint. Quare nimium fesus sibi, aulus erat Calendarium à Greg. XIII. promulgatum, per Clauium aliosue correctum, calamo laceffere, consultius eam in rem aiens se aliquid adferre posse. Cæterum quia vox vna fuit, eaque obstinata, ideo nulla: cum & ipse Academia neglecta, concessisset in Russiæ tractum, scissum tunc ab Ecclesia Romana, ob festiuam vt aiunt illam promulgationem Calendarii, diuertissetque ad Ducem Ostrogium Constantinum, Palatinum Kiouiensem, potentem tum patronum omnium Schismaticorum. A quo liberaliter exceptus, & benigne habitus, scripsit proprio iudicio *Correctionem Calendarij*, quam nec peritiores postea aliqui improbarunt; licet & oppugnarint etiam nonnulli. Ast ego Ecclesiæ decretis standum putarim, quæ errare non potest.

NICOLAI ZORAVII.

Postquam circuitum stellatus fecerit orbis
 Cuncta ad pristinum sunt reditura statum:
 Et tu Latos: ad discas elementa secundo
 Et studiosus eris Doctor & Astrologus.
 Atque iterum iussu Romani Prasulis auctor
 Hic erit Idus qui non male constituet,
 Quæque fuere prius sient hæc cætera cuncta
 Si licet antiquis credere dogmatibus.

L 3

Tunc

Tunc memor ad nullos discursos exsere dextram
Et tibi te miserum sit satis esse semel.

IO. SCROBOVICII.

Cur vni tantum Latos natura fauisti?
Est modus. A nimio lapsus hic ingenio.

LXV.

VALENTINVS VIDA VIVS.

Cognomen à natali solo Vidaua, insigni Siradiensis terræ oppido (hæc autem media inter Maiorem atque Minorem, Polonias iacet) mutuatus, excellenti fuit ingenio, vt non à patria decus mutuari, sed ipse præstare videatur. Principijs Grammatices domi imbutus, vbi per ætatem licuit, ad Academiam Crac. perrexit, & in disciplinam sese Stanislai Grebſii tradidit; quo informante ac promouente, cum Simone Sirenio, Martino Viasdouio, Bartholomæo Vargocio, aliisque viris clarissimis, primam in artibus lauream vna obtinuit. Tandem in Magistrum promotus, summaque professionis Theologicæ, temporis successu laurea donatus, atque in auctoribus cum sacris tum profanis egregie versatus, supremam diuſcientiam Theologiam magno auditorum concursu explicauit: scripsitque librum de Indulgentijs longe doctissimum & vtilissimum, contra negantes eas posse iure aliquo fieri, & *Orationes nonnullas*, quarum duæ eidem libro annexæ visuntur. Vna, qua, Scholasticam Theologiam: altera, qua Collegam suum Martinum Pilsnensem defunctum laudauit. Illum vero, Io. Clobucius, nostra ætate Orator præstantissimus. Conditus in Æde SS. Omnium, ad dextrum maioris altaris latus, tabula marmorea supra fores sacriliæ, cum hæc epigraphæ, appensa.

Sub Iosepho
Vrendouio
Artistica
facultatis
Decano.

REVERENDO AC CLARISSIMO DOMINO M. VALENTINO VIDA VIO, PHILOSOPHIÆ ET S.T.D.S. FLORIANI DECANO. HVIVS ECCLESIE PRÆPOSITO. AC ALMÆ VNIVERSITATIS CRAC. ALIQUOTIES RECTORI. VIRO SPECTATÆ VITÆ. PROFESSORI DOCTISSIMO, DE ECCLESIE DEI BENE MERITO. VIVVS ENIM HANC ECCLESIAM STRVCTV-

RA

RA NOVA ORGANORVM. QVÆ IGNI CONSUMPTA ERANT ORNAVIT. PAVIMENTVM DEPRESSVM EREXIT. SVBSELIIS CONDECOR. PRÆPOSITVRÆ PROVENTVS IMPLICATOS SVA DILIGEN. AVXIT. EXECVTORES HOC MONVMENTVM POSVERVNT. VIVAT DEO. OBIIT A. D. MDCI. Die 12. Nouemb. ætatis LIX.

IACOBI VITELLII.

Sarmatia vt tenebras monstroſaq; dogmata circum
Cociti infudit prodigiosa lues.
Tunc Vidauus velut æthereo delapsus olympo
Sol, proprio noctem lumine abegit atram.

IOANNES MACINIUS.

LXVI.

Questris ordinis maioribus, in Palatinatu Siradiensi natus, exoticarum linguarum peritia, vel exterorum hominum testimonio clarus, quibus tum ob ingenii præstantiam innotuerat; maxime Iosepho Scaligero Græcarum litterarum Coryphæo. Erat quoq; familiaris Carolo Sigonio, colebatur & à Turnebo atq; Vrsino, & omnes qui aliquid de ingenijs poterant iudicare, amicitia atq; honore dignum existimarunt. Sed inter omnes Io. Cochanoius, Sarmaticus Vates, qui pro ea, qua inter se deuincti erant amicitia, tale in eius *Lexicon Latinopolonicum* Epigramma lusit

accisis Italum rebus, Romaq; subacta
Cum patrium fugeret lingua Latina solum.
Exul Sarmaticis viro confedit in oris
At sane illam huius non piget hospicij.
Huic datus interpres Macinius vtpote clarus
Æque Romano ac Sarmatico eloquio.

Tum inter alios & Petrus Royſius Hispanus
Hoc vbi vidit opus Macini Roma politum
Dixit, habentne suum Sarmata Latium?

Magne etenim ac diuturno labore, attulit nobis vocum singularum interpretationem in opere illo sufficientissimam: atq; non hic cessandum ra-

dum ratus, è conuerso iterum *Polonicolatinum Dictionarium* fecit, primusque ex Sarmatis Calepinum, aliosque de re litteraria meritos, in vobum obscurarum illustratione, atque vernacula interpretatione imitari cœpit. Clarus fuit & carminibus pangendis, siquidem à cunabulis pœne in litteris eruditus, deinde inter Philosophos enutritus, exactam Hebraicæ, Græcæ, Latinæ, aliarumque linguarum scientiam consecutus est. Ætate vero adultior, ad exquisitiorem ingenii cultum Italiam, Hispaniam, Galliam, Britanniam, aliasque Prouincias emensus est. Post in patriam redux Magno illi Regi Stephano Bathoreo perpetuo adhæsit, & ob prædictas animi dotes, insigni annuo reddito ab illo donatus fuit.

IACOBI VITELLII.

*Fama decusq; tuum tanto conspectius in te
Nomen habent Macini maxime gente tua.
Cum generi illustriq; tua stirpi atque vetusta
Nobiliora addis stemmata ab ingenio.*

LXVII.

NICOLAUS COPERNICVS.

Non est quod in celebrando Nicolao Copernico desudem, quem ipse terrarum orbis, insigni illa, de motu terræ assiduo, sua opinione ab illo illustratus prædicat. Is Torunii in Prussia natus, sumptis in alma Vniuersitate Crac. Mathematicarum disciplinarum principiis, diuersas Germanorum Academias inuisit, tum & aliorum, vbi tum hæc studia florebant. Carus in primis ob singularem eruditionem excellentibus in Borussia, vitis, summaque dignitate præditis; in his Ioan. Dantisco Episcopo Varmiensis, & Io. Tidelmano Episcopo Culmensi, à quo postea Collegio Canonorum Varmiensium adscriptus fuit. Vique ad posteros etiam maneret suæ scientiæ utilitas, ad scribendum, quæ recte cogitasset, obseruassetque, animum appulit, & adiuuenit nouam, veteribusque incognitam Astrorum supputationem, circiter annum 1540. Cuius, cum plurimos alios sectatores inuenit, tum è discipulis acutum illum suum Tychonem. Reuera enim vt Hercules Athlante laborante cælum sustinuit, ita ille Ioanne Regiomontano populari suo deficiente, motuum cœli doctrinam discipulis suis restitauit, atque omnes sua industria Mathematicos plurimum iuuit. Tu plura de illo, vide apud Nicolaum Mulierium in Præfatione super

*Condiscipulus vero
suus Iacobus Cobili-
nius scripsit
Astrolabij
declaratio-
nem.*

*Io. Regiomontanus
Borussus
in signis
Mathemati-
cus.*

Reuolu-

Reuolutiones ipsius. Reliqua manuscripta ipsius asseruantur in Bibliotheca Episcoporum Varmiensium, quæ nuper reuidit clarissimus vir. D. Ioannes Broscius Ordinarius in Acad. Crac. Matheseos Professor cuius nunc prodiit *Arithmetica Integrorum*, aliaque in dies expectamus, vt promiserat sub finem libelli illius.

NICOLAI ZORAVII.

*Iuppiter vt vidit quod mente Copernicus orbem
Contra natura iura creasset homo.
Vt vidit cælum firmâ statione teneri
Currente & terrâ sidera stare bene.
Anxius atque memor quid possent bella Gygantum
Aut aliquem in terris fors superesse Deum
E cunctis quarit Diuorum matribus, an sit?
Quæ tantum dicat se genuisse virum.
Non sumus illius Diua dixere Tonanti
Sed Iagellonis docta palestra parens.*

IO. SCROBOVICII.

*Cur metam Lachesi non ponis di. Mathesis,
Omnia ad exactos quæ reuocas numeros?
Conditor ecce tuus moritur. Qui tempora mensus
Debit heu ipsis cedere temporibus.*

IACOBVS VVIECIVS.

LXVIII.

Theologus Societatis IESV, & Concionator celeberrimus, nec non Hæreticæ prauitatis impugnator acerrimus. Ipse enim primus è Societate, quasi alam ac turmam militum, in gliscentes tum per Poloniam Nouatorum factiones, duxisse videtur. Nascente enim in Maiori Polonia Rebaptizatorum ac Sacramentariorum peste, impios eorum conatus, qua concionando assidue, qua stilum versando fregit, vt Tomi illi duo suarum Concionum in anni totius festiuitates atque Dominicæ conscripti testantur, & Apologia. Itemque Biblia, notis illustrata, & in patriam sermonem translata. Natus ipse in oppido Maioris Poloniæ Vagrouecensi, puer Crac. in Academia Philosophicis studiis operam posuit; g

*Trinum lin-
guarum
peritissi-
mus Gra-
(æ, Latina
& Hebrai-
ca.
In primis
enim scri-
psit De con-
fessione Sa-
cramenta-
riorum Sen-
domiriensi. Item de Purgatorio. Item Dialysin assertionum Iacobi Niemoieici. Item de Ecclesiæ con-
tra eundem. Horarias preces B. M. V. Vitam & doctrinam Christi. Latine vero scripsit Defensionem
sacrisse y Missæ, aduersus Franciscum Stancarum. Item Libellum pro diuinitate Christi Domini & S. J.*

Primam in philosophia lauream in Decanatu Alberti Leopoliensis Anno 1559 sumpsit. Anno salutis 1564. Habuit & in Societate conterra- neum Iacobum Vagro uecensem qui post illas in Euan- gelia scripsit.

fuit, gustatisque ibidem Theologiae rudimentis, in Germaniam, & in Italiam ad excolendum magis ingenium profectus, quia ad su-
 premum pietatis apicem, totis semper precordiis anhelauit, religio-
 sum vitæ genus inter PP. Societatis Iesv amplexus est. Atque ita sa-
 cerdos in patriam reuersus, insultantibus tum nouæ vineæ Patrum,
 non Hæreticis solummodo ipsos (quos ille solus pæne Domino coo-
 perante in Maiori Polonia perfregit) verum mollibus Catholicis quo-
 que, qui tum se summos Politicos iactant, cum fraudium Machiauel-
 listicarum cuniculis Ecclesiam Dei oppugnant, & depressam Hæresim
 fauoribus suis attollere caput, virisque ipsum reassumere vires, facil-
 lime sinunt; magno fuit non adiumento solum, sed etiam ornamento.
 Fuit eadem ætate & alter Vuiecius Ioannes de nomine, qui scripsit de
 morbo Ira & Curatione eius. Obiit diem suum bonus atque eruditus Pa-
 ter Cracouiæ Anno MDXC VII.

MICHAELIS GRODZICKI.

Quod septena decas Regi perfecerat olim
 Biblia quæ dederat vertere sacra virum,
 Sarmatica vertit Vuiecius Biblia lingua
 Quod tantum Ægypto fecerat agmen, agit.

LXIX.

MARTINVS SMIGLECIVS.

Ann. salutis 1581. Scripsit contra Faustii Sornicium Anabaptistam. Item que noua Monstra Arriani- smi.

Alter in stadium Athleta, Theologus & Concionator PP. Socie-
 tatis Iesv, Martinus Smiglecus prodeat. Is puer iis litteris quæ
 vere vt sunt, ita & appellantur humanitatis Cracouiæ in Academia
 imbutus, lauream vtramque in Philosophia adeptus est; & in vtra-
 que orationis facultate Græca nimirum & Latina, cum laude aliquan-
 diu versatus, in Societatem à patribus receptus est: inter quos exactis
 summo zelo annis aliquot, pugnavit, & valde cum Anabaptistis Vil-
 nensibus, quos & scriptis Latine ac Polonice passim editis repræ-
 hendit, multosque superis fauentibus, ab Arrianismo & æterno præ-
 cipitio ad gremium Ecclesiæ reuocauit, docto illo Tractatu De verbo In-
 carnato conscripto, tum & alio De baptismo predestinatorum. De diuinitate
 Christi. De vsura. De vocatione Ministrorum seu Nodum Gordium. Atque pro-
 pter studentium vtilitatem Logicas Quæstiones ac minutiora alia vernacule
 facta, quibus aut religionem Catholicam propagaret, quam semper
 ab osoribus zelozissime tutatus est: aut ciuium mores corruptos,

ptos, præcipue iuuenum, instauraret. Quibus & suam vitæ innocen-
 tiam simul testatus est, & omnes suæ Societatis Patres, in vinea Domi-
 ni incessanter laborare, neminem vero otiosum viuere, suis Polonis
 declarauit; verum hunc in illa, istum, in alia professione versari: omnes
 autem vnum scopum & finem intendere CVRAM SALVTIS. Talis fuit
 & Martinus Laterna Drohobicensis qui Decachordon Spirituale &
 Orationes plures scripsit. Talis Georgius Tyskieuicius qui contra To-
 runenses Hæreticos & de perfectione hominis iustum opus confecit.
 Tales & cæteri, quos hic omitto.

IO. SCROBOVICII.

Quid pampinosam dicere Pythie
 Vitem, quid audes dicere gemmea
 Vtmo maritatos racemos
 Cerulea Tebios genitrix?
 Quid transitura diuitias refers
 Persai Aryntha? quid canis aurea
 Radice vitem pampinis &
 Auricolis rutilam flagellis.
 En vera vitis Smiglecus, pios
 Doctosq; mundo parturiens botros
 Suis queant qui sitibunda
 Delicis hilarare corda.

PETRVS LILIA.

LXX.

Plurimos sane cuiusvis facultatis eruditos homines Polonia Ma-
 ior nostris temporibus protulit. Inter Theologos quidem Petrus
 Lilia Præpositus Sredensis & Canonicus Posnaniens. multis nomi-
 nibus eminet. Is Posnaniæ, quæ Prouinciæ illius vmbilicum fere obti-
 net, oriundus, in Cracouiensi Academia, Philosophicas disciplinas im-
 bibit, earumque lauream affecutus, nobiles adolescentes, tum publice
 tum priuatim instituit. Postea in Italiam disciplinarum parentem pro-
 fectus, in ipso theatro Orbis, Romana Academia, Doctoris Theologi
 titulum adeptus, insigne specimen ingenii sui declarauit, pluries, cum
 in diuersis Academiis, tum in Cracouiensi, pro obtinendo loco inter
 Doctores disputando. Quæ inter alias leges sibi publice vtilis, quibus &
 seipsam tueretur, & regno esset quam maxime commoda, illud etiam
 sanxit,

M 2

sanxit,

Lex Aca-
 demia Cra-
 couien.

fanxit, vt qui alia in Academia, testimonia eruditionis esset consecutus, eorum domi vsu, à publica disputatione ordiretur, primumque Vniuersitati promotionem & eruditionem suam probaret. Quod & fecit ille, stiloque candidiore De SS. Trinitate, Orationem contra Arrianos scripsit. Item Salomonem Regem, ad Serenis. Sigism. III. Commentariosq; super Sententias Nazianzeni, quas Gracarum litterarum non ignarus, Latina ciuitate donauit. Scripsit & Actiones pro domo sua, & ad Tarnauium Archiepiscopum Orationes. Et cum in faciendis ad populum Concionibus esset felicissimus, multis principibus viris extitit gratus, quamuis non diu amatus, breui enim febris oppressum domo sua extulit, virtus cœlo intulit, vere Lilia fragrantem, conditus vero in Basilica Posnaniensi tali epigraphe addita,

D. O. M.

REVERENDO DOMINO PETRO LILIA.
S. THEOL. DOCT. OLIM SERENIS. REGIS
STEPHANI CONCIONATORI. CANONICO
POSNANIEN. PRÆPOSITO SREDENSI. QUI ANNO
SALVTIS PARTÆ MDCVI. MENSIS FEB. DIE XXII. ÆTATIS SVÆ ANNO LX. VLTIMVM CLAVSIT DIEM.

Exequutores testamenti fieri curauerunt.

O RETVR PRO EO.

IO. IASCOVICII.

Quam bene conueniant propriis sua nomina rebus,
Testatur nomen Lilia Petre tuum.
Lilia per celebri vita fama q; perennis
Lilia candoris symbola serua probi
Præclara vita & doctrina laude perenni
Flores Petre, tibi Lilia conueniant.

IO. SCROBOVICII.

O Petre verum lilium
Toto coruscans corpore
Nivesque mentis candida
Fundens simulq; doctæ
Et non tibi certissimam

Virtuti

Virtutis ample gloriam

Honoris & fastigia

Æterna vendicabis?

ADAMVS BVRSIVS.

LXXI.

Patria Bresinensis, oppido Masouix conficiendis pannis celeberrimo, disciplinis ac moribus optimis iam inde à teneris Leopoli imbutus, primaque Philosophiæ laurea in Academia Crac. insignitus, An. Dom. decimo tertio deinceps an. gradū Magisterii in artib. obtinuit: primo-^{1580.} que Hierosolymitani Contubernii Præfectus fuit, postea Minoris domus in Acad. Collega. Amicitia eruditorum hominum, in his Simonis Simonidæ, Valentini Vidauij, Andreæ Schonæi, & aliorum æqualium floruit. Neque etiam minori apud Principes & Megistanes gratia fuit, præcipue apud Io. Samoscium Magnum Reip. Cancellarium in amoribus, à quo magnis propositis præmiis, in professionem nouiter instituta à se Academiæ inuitatus, vixit vxorius Philosophica assidue tractans, nec ab interioribus abhortens litteris, vt qui mire facundus & eloquens à natura, subtilis insuper, & in omnibus dictis, scriptis, atque factis magnopere grauis, quorum alterum Orationes ad Samoscium à se conscriptæ & publice recitatæ probant: alterum Logica Cic. Stoica libris 4. compræhensa, multum illi litterarum & sapientiæ Antistiti Iusto Lipsio probata.

NICOLAI ZORAVII.

Quisquis felici vis currere puppe per aquor
Aspice quo splendens sit Cynosura loco.
Ad summos quisquis doctrina tendis honores
Bursius alma tibi stella polaris erit.
Ambo quidem, ad septem sunt sydera pōsta Trionem
Sed rutilant aliis qualia rara locu.

IOANNES VRSINVS.

LXXII.

Eiusdem Zamolcianæ Academiæ Professor & Procancellarius. Canonicusq; Ecclesiæ ibidem Collegiatæ S. Thomæ, vna cum Academia, à Magno Reip. Cancellario Io. Samoscio excitatæ. Lauream in artibus primam, decurso studiorum studio in Acad. Crac. promeruit, Ann. 1587. Magisterij.

M 3

quin-

quinimo & secundam ibidem obtinuit, priusquam ad regimen Gymnasii Leopoliensis (ubi illi & patria) fuisset euocatus. Cui cum annos aliquot præfuisse *Conscripsit scholaribus suis Grammatices & Dialectices præcepta*: tam facili methodo, tamque felici genio, ut altiori litteratura præditis, non pueris modo ea placeant. Inde Patauium profectus, in medendi sese arte quinquennio exercuit, & publice Doctor salutatus, ob eximiam Physices rei que Medicæ peritiam, magnam auctoritatis & gratiæ locum, apud Ducem Zamoscium obtinuit, à quo stipendiis non contemnendis inuitatus, multos annos publicum profitendi munus cum laude sustinuit, *scripsit que de Ossibus humani corporis Tractatus tres*. Tandem que sacris Ordinibus initiatus, seuerus in primis Ecclesiasticæ seruator disciplinæ, obdormiuit in Dño quinquagenario maior, sibi ipsi quidem satis fortasse longæuus, auditoribus vero suis, intempestiue nimium ereptus, quos nimirum vigente adhuc ætate, vir iuuan-dis aliorum studiis natus, erudire potuisset. Cui Fatis concedenti tale Elogium Simon Birkowski Philosophiæ & Medic. Doct. scripsit Anno 1613.

Græca lin-
gua & A-
stronomia
peritissi-
mus fuit.

IOANNES VRSINVS CANON. ET PRO-
FESS. ZAMOSC. DOCTOR MED. VIR
SVMME ERVDITIONIS ET VITÆ IN-
TEGERRIMÆ. IN OMNI LITERATVRA
ACCVRATISSIMVS. IVENTVTIS IN-
STITVTOR FIDELISSIMVS ET DILI-
GENTISSIMVS. MORIBVS COMISSIMIS.
PIETATIS OBSERVANTISSIMS. ERGA
PAVPERES, SCHOLASTICOS, SAGER-
DOTES LIBERALISSIMVS. OMNIBVS
CARVS, NEMINI MOLESTVS.

IOANNIS SCROBOVICII.

*Dum viuet vasto solers Paracelsus in orbe,
Viuet & Vrsinus: Celsus hic alter erat.*

LXXIII.

PETRVS POSNANIENSIS.

Bernardi-
norum Or.

Ordinis D. Francisci FF. Min. de Obseruant. quos vulgo Bernardinos dicimus, professus, qui ordo in Polonia nostra, cum pietate ac

te ac deuotione, tum virorum doctorum copia, monasteriorumque frequentia, potissimum inter alios floret. Talitque hac nostra ætate plurimos, & Concionatores disertissimos, & Theologos profundissimos, & omni deniq; eruditionis genere præstantissimos viros, Romanios illos, Goczanouios, Lencicios, Bonauéturas, Gnatouios, Voinas: & in his Chrystophorum Campium, atque hunc de quo nobis sermo Petrum Posnaniensem. Magnum vtrumque & doctum, & in disputationibus argutum, & in scriptione grauem atque iudiciosam. Quorum posterior iste *In quatuor Sententiarum Scoti subtilissimas quæstiones: & in singulas anni festiuitates atque Dominicas, trinos sermones conscripsit*, periteque admodum verba singula rebus aptando sublegit, imitatus popularem illum suum Valentinum Posnaniensem, qui Magister in Acad. Cracou. *scripsit Propugnaculum Ecclesie aduersus varias sectas huius tempestatis.*

do in Polo-
nia floran-
tissimus.

Fuit & al-
ter Petrus
Posnaniens.
Canon.
Crac. Me-
dicus Re-
gius qui
scripsit de
Fabrica-
tione ho-
minis.

IO. SCROBOVICII.

*Posna mihi patria est Cracia patria altera Athena
Monstrauit veram religio patriam
Non potiore loco potui (mibi credite) nasci
Non potiore coli, non potiore mori.*

STANISLAVS GRODECIVS.

LXXIV.

Celebris illius in Acad. Crac. Professoris Iacobi Gorscii discipulus & alumnus, ubi non contemnendos in studiis progressus fecisset, ut & Orator & Poeta, & Philolophus insignis audiret, primam in artibus lauream, vna cum Georgio Leopoliensi merito adeptus est, vnaque cum illo, spretis omnibus mundanis, Societatem Iesv ingressus, multa in ea, idque pro ea, indefesso studio egit, euaseratque in summum Theologum, & verbi diuini præconem, ut vel ex Concionibus ipsius, quas vernacule ad populum dictabat, & postea Latine, non inuita Minerva vulgavit, cuique legenti liquido constat. Fecit & alia plurima laude & approbatione digna (nam & carmen interdum pangebatur) sed præcipue elucet, quæ in disputationibus publicis aduersus sacramentariam pestem gesserat, seiorumque factum firmiffimis rationibus prolatis retuderat. Cui socii laboris additi fuerat. R. P. Radziminus, diuinarum humanarumque rerum peritissimus. Reuer. Pater Visocius multis lucubrationibus polonicis, ac

An. 1612.

cis, ac præcipue in uersione speculi exemplorum Maioris, atque venerandus ille Pater Lascius, qui Leuatiouienſium Arrianorum confutationem ſcripſerat, reſpondente illis ad argumenta, eodem illo doctiſſimo Patre Radziminio.

I O. I A S C R O V I C I I.

*Crimina Sarmatica non iam dominantur in oris
Nam Regnum Lechi Fasq; Themisq; fouet
Hic tonat eloquio commiſſa piacula pellens
Nec mala ſunt culpa, nec mala ſupplicij.*

LXXV.

BERNARDVS PAXILLVS.

Inſtituti D. Dominici profeſſus, & S. T. Baccalaureus, vir pietate ac deuotione inſignis, ſcientia ſacrarum litterarum, zeloque religionis illuſtris, & qualem Euangelii prædicatorem fieri oportet, aut qualem ſuorum prædeceſſorum imitatoreſſe decet; quos & olim inclyta Familia hæc infinitos pæne in Polonia noſtra habuit, Hyacinthos illos, Malachouios, Bartholomæos, Seuerinos, non modo doctos & religioſos, verum etiam in diuorum numerum alios relatos. Et præſens ætas plurimos alit, Pegafios, Suſcios, Camillos, Chryſoſtomos, Samueles, Valerianos, Piecarſcios, cæterosque innumeros pietate & doctrina illuſtres, tum & dicendi præſtantia conſpicuos. In his & Bernardus Paxillus, cum plurima alia pro Religionis Catholicæ incremento geſſiſſet, tum contra Anabaptiſtas & Zvinglianos, alioſue impios quoſuis. Tres Monomachia Tomos de S. S. Trinitate conſcripſit, quos & patrio ſermone ſuccincte collectos euulgauit. Scripſit præterea & contra Schiſmaticos Roxolanos librum, & aliam Alienationem Arrianorum à Chriſtianismo, inſcriptum: tum mitia Chriſtiana modum, carmine tam Polonico quam Latino.

*Scripſit &
de Primatu
Pape, & de
Proceſſione
Spiritus S.
à Filio.*

I O. S C R O B C O V I C I I.

*Bernardi ſi ſcire cupis Monomachia quid ſit,
Vnà omneſt turmas vinceret Hæreſeon.*

LXXVI.

STANISLAVS GROCHOVIUS.

Cviſtos Cruiſicenſis. Polonici carminis ſcriptione longe celeberrimus, & certe poſt Cochanoium primus, licet habeant & alii, in quo ſinguli excellant, vt Lubomierſcius, Craieuius, Morſtinus, Paſcouius,

couius, O huinouius, alijque plurimi, quibus ſua Gratia ineſt & le-
pos. Cæterum & Grochouius quæquæ modo ſcripſit, præ alijs com-
mendata habuit. Scripſit autem plurima, & in diuerſa materia: quæ-
dam etiam carmine Latino. Proſa vero, ex veteri quopiam authore
Italo, noua forma aut methodo *Lauacrum anima, & Bellum Theologicum*,
olim ab Andrea Bochnenſe Canonico & Concionatore Leopold. con-
ſcriptum. tum *Hominis Chriſtiani ſemitam*, patrio ſermone. Carmine ve-
ro Polonico, *Auguſtum reſuſcitatum*; *Hymnos Eccleſie annuos*. *Cantica ſolem-
niz*. *Epitalamia diuerſa*, *Epigrammata item & Nenias in obitum*. *Samoſcij*, *Do-
brocieſcij*, *Mucieioũj*, *Holobuci Coſacki*, aliorumque in patria Magnorum viro-
rum. Tandem & ipſi vita functo, neſcio quis poetarum, tale Epita-
phium ſcripſit, quod in atrio templi Carmelitani B. M. V. extra muros
Crac. in arenis, viſitur, haud procul miraculoſa imagine Diuæ.

GROCHOWSKI POD TYM LEZY NA-
GROBNYM KAMIENIEM,
I KAPLAN, I POETA, STANISLAW
IMIENIEM.
IAKO TEN GROB POKRYWA PROZNE
DVCHA KOSCI,
TAK MILOSIERDZIEM POKRYI BOZE
IEGO ZLOSCI.
RYM PODCZAS MIAL DOTKLIWY SAM
TESKNIL WCHVDOBIE,
DZIS NIC NIEPOTRZEBVIE ZAMK-
NIONY WTYM GROBIE.
LECZ KTO WIECEY NAVKI, TEN MNI-
EY SZESCIA TYKA,
NAVKA WSOBIE WSZYſTKO DOSTA-
TEK ZAMYKA.

NICOLAI ZORAVII.

*Si Romana micat diuino lingua Marone
Maonio ſplendet ſiq; Pelasga viro.
Carmina dum ſudit patrio Grochouius ore
Non minus illuſtrem fecit & ille ſuam.*

I O. I A S C R O V I C I I.

*Sedibus Auſonidum migravit docta Minerva
Sarmatico ſedem fixit & orbe ſuam.*

N

Veri-

*Veridici vates surgunt sub nomine Phebi
Millibus è cunctis iste futura canit.*

LXXVII

IOANNES CLOBVCIVS.

IN Academia Crac. Philosophiæ Professor, & Maioris domus Collega, ingenio, iudicio, & dicendi scientia scribendique clarissimus, ut vel ex ipsis Orationibus illius ad Petrum Tylicium, & Io. Zamoscium Magnos in Repub. Senatores conscriptis; tum in obitum Valentini Vidauii; ac libello De exercitio stili relicto (qui nondum impressus) apparet. Idem amicorum copia, discipulorum frequentia, conspicuus, & Historiarum peritia, moraliumque sententiarum, supra quam dici potest, celeberrimus. Obiit morte immatura Anno 1609. 2. Decemb. & in Ædibus D. Annæ conditus, magnum sui desiderium apud posteros, discipulorumque in Academia copiam, reliquit. Quorum in numero est Io. Rybcouicius Cracouiensis, vir de humanitatis studiis optime meritus, & Theologiæ Professor celeberrimus, cuius extat in luce Eucharisticon in Eucharistia. Epinicion, seu Palmaris Oratio. Meditationes salutationis Angelica. Manna cœlestis. Columba Noe. Psalterium Decachordum. Præsepe Domini. Academia Christi, tum varia in materia, variis temporibus scripta Orationes, præcipue autem illæ quatuor, de viro Sapienti.

IOANNIS SCROBCOVICII.

*Cum primum magnis cœpit clarescere factis
Præproperâ rupit stamina Clotho manu.
O si longæuos tribuisset Iuppiter annos,
Quantis auxisset hancce Scholam meritis.
Non tot erunt flores quot erat virtutibus inter
Omnes. spectati vita probat. viri.*

LXXVIII.

IOSEPHVS STRVTIVS.

EXcellenti Medicus ingenio. Cypriani Louicensis, qui *practicam medicam scripsit* discipulus; in tantum ea in scientia breui profecerat, ut nemo illum ætate sua vicerit, paucissimi æquarint: non enim Theorica solum valuit, quod magnum censetur ad cognoscendos diuinis naturæ caracterismos; sed in praxi quoque felix, arte sua vitam multis pro-

eis produxit, editoque *Sphigmiorum libro*, cum Patanii Medicinam docuisset, ita ibi ab illis clarissimis Professoribus laudatus est, ut eius libri vno die, octingenta exempla distracta sint. Tandemque reuersus in Poloniam, *Phlebotomiam & libellum de Sale conscripsit*. Vfus familiaritate Alberti Oczkonis, qui libros *De affectionibus corporis humani* egregios reliquit. Conditus Posnaniz in templo Maiori tale habens Epitaphium.

IOSEPHVS STRVTIVS, POSNAN.
PHILOSOPHIÆ ET MED. DOCTOR. LIBRORVM GRÆCORVM LATINVS INTERPRES. PVBLICVS OLIM STIPENDIO SENATVS VENETI ARTIS MEDICÆ PATAVII PROFESSOR. ARTIS SPHYGMICÆ PER TOT SÆCVLA ABOLITÆ, NOVVS RESTAVRATOR, POSTEA SERENISS. PRINCIPIS SIGIS. AVGVSTI REGIS POLONIÆ MEDICVS. OBIIT A. D. 1568. ÆTATIS SVÆ 58.

NICOLAI ZORAVII.

*Pingere cum veller præstanti corpore Zeuxes
Tyndarida est vsus taliter arte suâ.
Delegit quasdam formâ præstante puellas
Quodq; fuit pulchri transtulit in tabulam
Vult Medici effigiem si quis depingere veram
Non opus ex multis hanc legat ille viris
Nam virtutis adest exemplar Strutius omnis
Illi pro multis hic satis vnus erit.*

GASPARVS CICHOCIVS.

LXXIX.

CAnonicus & Parochus Sendomiriensis, patria autem Tarnouien-
sis, quæ ciuitas est in Submontana Poloniæ regione, veluti nidus quidam eruditorum virorum, & bellica virtute illustrium illorum Comitum domus, è quorum profapia fuerat Magnus ille Ioannes Castellanus Cracouiensis, & exercituum Regni Generalis, peregrinationibus longinquis, diuersarum linguarum peritia, rerum militarium prudentia, &

An. 1567.

ria, & de hostibus patriæ victoris pæne infinitis obtentis, clarissimus. Hic igitur Gasparus uarus, Craconiæ adolescens in studiis annos multos versatus, Andream Troperum, excellentem tum Philosophum præceptorem habuit, & laurea Baccalaureatus obtenta, magnum auctoritatis & gratiæ locum apud Georgium Raduillum Cardinalem obtinuit, à quo (promouente Nicolao Dobrociescio Canon. & Profess. Cracouien.) Canonica dignitate & Parochi munere ornatus fuit. Et ne acceptum talentum videretur abscondere, cum multa alia pro dignitate Catholicæ Religionis fecit, tum egregium illum libellum *Anatomia nuncupatum scripsit quo Torunensium calumnias in Patres Soc. Iesu refellit, aliūque Alloquia Ofieciana dictum, quo Hæreticorum errores ostendit ac refutat simul, quamuis successu parum felici, quod minus honorificam in eis Regis Angli mentionem fecisset: tulissetque sane multa acerba & grauiā, ni mors senem opportune liberasset. Conditus in Æde D. Petro sacra Sendomiriæ, quæ curationis eius fuerat.*

IO. SCROBOVICII.

*Non sic vincula manus contracti fœderis vnquam
Vinculo amicitie Thesæ corda ligant.
Non amplexatur cedi ostis firmissimum
Doctrina vt virtus pectore nexa tuo.*

LXXX.

IOACHIMVS BIELSCIVS.

MArtini Bielscii rerum Polonicarum haud inepti scriptoris F. non in Historia modo, vt pater, verum in Oratoria quoque ac Poetica arte, omnique politiori litteratura egregie versatus. Quo nomine à Io. Cochanouio, Andrea Tricesio, Thoma Dresnero, Sebastiano Averno, Reyo, atque aliis xuo illo celeberrimis doctrina viris multum amatus fuit & laudatus. Et vt in itinere conficiendo, cum duces nacti sumus, securiore animo viam ingredimur: sic ad omnem excellentem laudis & gloriæ cupiditatem, nulla re magis, quam aliorum æmulatione incitatur. Ita & Ioachimus florentissimorum tum in Polonia scriptorum laudibus ad lucubrandum incitatus, non aliud scriptiois genus eligere sibi voluit, quam quod paterno quodammodo & hæreditario iure ad se pertinere putauit, Historiam videlicet gentis suæ, quæ à parente scripta, ob hæreseos suspicionem à Catholicis lectoribus penitus neglecta fuit. Quia igitur ad humanam laudem multum pertinere sa-

nere sapientes existimarunt, in prole patrum decus resplendere, ideo patris ille nomen propagare volens, è suo penu *Annales Polonicos, & quidem Polonica lingua conscripsit, vbi & patrem calumnia liberat, sincerum affirmans Catholicum eum fuisse, & in mortis agone, ritu Catholico sacris procuratum. Scripsit & carmen in inaugurationem Regis Sigis. III. tum Panegyrim quoque in Nuptias eiusdem.*

ADAMI IANISOVII.

*Sunt qui vernaculâ, referunt ab origine, gentes
Linguâ natiuas, patria iura, leges
Victorias numerant, maiorum stemmata pingunt,
Non pauci laudes hinc meruere suas.
Inclyta lechia dum Bielci dum gesta recenset
Patria debetur gloria prima tibi.*

*Scripsit &
Epigrammata La-
tina.*

NICOLAVS MOSCICENSIS.

ORdinis Prædicatorum Doctor Theologus, multæ eruditionis & experientiæ vir, vt qui non postreme iuuarit rem litterariam, ea methodo vniuersam Philosophiam in compendium redigendo, quæ passim imprimuntur *Logicarum Institutionum illius libri. Itidem summam Angelici Doctoris, & diuino labore ad formam syllogisticam redigendo. Scripsit & Elementorum Confessionis libellum: & Tabulas Sacramentorum, Irregularitatum Censurarum, Affinitatis, aliarumque rerum necessarium doctrinam continentem. Similiter. Ordinandorum examinandi modum seu methodum. Denique quas nobis Casuum conscientie lectiones in Conuentu SS. Trinit. Crac. magna auditorum frequentia publice prælegebat, breui prælo excussas expectamus.*

NICOLAI ZORAVII.

*Quam sis doctrinâ præstans memorare tacebo,
O Moscicensis cætera scripta tua.
Sufficiet Logice mihi docti nam arte tyrones,
Signum doctoris posse docere breui.*

LXXXI.

*Conterraneus vero
suis Mathias Moscicensis in
Acad. Crac. philosophæ
Professor
mæq; præceptor poetæ
haud contemnendus
multa carminum
opuscula
relquit,
mortuus
peste Anno
1623.*

ALEXANDER GVAGNINVS.

COmes Palatii Lateranen. Eques auratus, militumque Præfectus. Patria quidem illi Verona fuit, sed pro indigena, Sigismundo Augusto

LXXXII

gusto apud nos regnante, receptus, cum in Poloniam veniens, strenuum se in re militari probasset. Inscriptus igitur Ciuium numero, totam aetatem celibem exegit (quæ fuit septuaginta sex annorum) cuius maiorem partem in bellis Liuonicis, Moldauicis, ac Moschouiticis consumpsit, præfuitque arci Vitebscensi, quæ proprium districtum habet, annis quatuordecim. Tandem à Martialibus ludis ad ætates maiores Musas conuersus, quo se vere ciuem Polonum declararet, conscripsit *Chronicon Polonicum puro & nitido sermone Latino*, quod postea & Polonica lingua per Martinum Pascouium inuerti curauit, additis pro meliore nostratum rerum cognitione, circumiacentium populorum, maxime septentrionalium barbarorum, geographicis descriptionibus. Obiit Cracouiæ senio laboribusque confectus, partæ per virginem salutis Anno 1614. Ad eius effigiem Augustinus Columna hos versiculos lusit.

An. 1578.

An. 1611.

*Candide scernis Lector, cuius sit imago,
Sit quis ille tamen, parte probante proba.
Miles, Dux, Comes, gesit, coluit, celebravit,
Arma, Aulam, Musas: Marte, decore, stilo.*

LXXXIII.

STANISLAUS KRZYSTANOVICIUS.

VRbis Leopoliensis Syndicus, quæ illi quodammodo & patria fuit. In pago namque ditionis suæ natus, puerum pæne aluit vrbs ipsa Leopolis, adolescentem vero bonis litteris imbuit Academ. Cracou. eundemque mox apud exteros exercitatum, Græca Latinaque facundia excellentem, admirata est Polonia. Siquidem non inter suos ciues modo, clarus fuit ab ingenio, sed in aula etiam ipsa Regis Sigismund. III. multum multis gratiosus, idque vel solo nomine illo, quod Magni Lipsii auditor, & morum imitator fuerit. Adeptus itaque nomen Iuriconsulti in præcipuis quibusuis Europæ Academicis specimen ingenii sui sæpius disputando publice declarauit, scriptisque zelo pietatis contra Angliæ Hereses, reuersus ab illis Parisios, tam docte, tam prudenter, vt politioris etiam litteraturæ viris, Sorbonensibusque ipsis multum sua scriptio probaretur. In patriam redux, vixit vxorius ad annum 1617. & quadragesimum vix egressus, solutis corporis vinculis, quasi terris tantum ostendit.

ostensus, in beatorum sedes, exfors liberorum, liber ante diem euolauit.

IO. SCROBOVICII.

*Magnis miraris Stanslaum dotibus auctum?
Magnus eum Doctor Lipsius erudit.*

PAVLVS PALCZOVIVS.

LXXXIV.

INosuecimensi Ducatu, equestris Ordinis maioribus natus, litteris adolescens optime instructus. Idæam optimæ Reipubl. ætate maturior, ciuibus suis imitandam, *Statum Venetorum cura solerti & iudicio scripsit*. Itemque *Tractatum de ratione instituendi hominis nobilis, & modo, perfectionem eam, quæ in eum cadere possit, consequendi*. Ipse ab auunculo missus, sedecim annos continuos peregrinatus, terras alienas visit, ac imprimis Europæas Regiones peragravit. Reliquit & topographiam earum ciuitatum ac Regionum, in quibus tot annos commoratus. Erat enim in eo præter exactam linguarum exoticarum peritiam, ingenium admirabile, & prudentia singularis, cum humanitate coniuncta. Adhæc iusta proceri corporis statura, quæ dotes hæc eximias longe splendidiore redderat. Ex quo multum charus cum omnibus doctis, tum Matthiæ Smogulecio Præfecto Bidgostenfi viro similibus virtutibus claro, & qui inter cætera ingenii & stili sui monumenta, reliquit *libellum de Exorbitantijs Iurium Regni Poloniae*.

MICHAELIS GRODZICKI.

*Nobilitas genus exornat, virtus sed vtrumque
Gloria virtuti vadit vbique comes
Exornat te illustre genus virtus quoque Paule
Est quoque virtutem fama secuta tuam.*

SEBASTIANVS PETRICIVS.

LXXXV

ITa semper nostros non infelices esse, doctissimis quoque externis hominibus visos, manifestum est, vt quanquam eam doctrinæ & ingenii possessionem sibi præ nobis propriam esse vellent, ingeniis tamen nostorum ita locum reliquerint, vt & viuos in societate sua

Grutin'us
erat disci-
pulus Ber-
nardini Pa-
terni pri-
marij Me-
dicina Theo-
rica Aca-
demie Pa-
tau' & Pro-
fessoris, at-
que Alexā-
dri Massi-
riae practicae
Medicinae
Professoris.
Ann. 1574.
Magisterij
vero gra-
dum 1583.

Eum secu-
tus Sixtus
Leopoliten-
sis edidit
lib. 4. de
The' mis
Selenis us
& Sebast.
Slesauis,
qui Pele-
montanum
in Poloni-

um vertit. Latine vero de Phlebotomia scripsit. De Febribus. De Venenis. De curatione pestis Polonice. De fraudibus Iudaorum. De Genealogia ipsorum. De secretis Medicinae & Panegyrum Latine ad Io. Ducem Ostrogium.

sua tulerint, & defunctos, ex litterisque tantum notos, laudationibus sint profecuti. Omitto igitur hic peritissimum in Medicis Stanislaum Porembny Sendomiriensem. Omitto illum laudatissimum Andream Grutinum. Andrea Tencini Palat. Crac. Medicum, qui Minoris domus in Vniuersitate Crac. Collega, scripsit doctissimum illud in Febribus pestilentibus & malignis consilium. Omitto & Martinum Nicolaum apud Hispaniæ Regem in illustri loco & fama Medicum; & nostra ætate aut patrum, Zachariam Barthy, qui de Epidemia scripserat; Simonem de Louicz, cuius nunc Enchiridion Medicinæ doctorum virorum manibus teritur; Iosephum Vrendouium & Simonem Sirenium, quorum vterque ingenti volumine herbarum naturas Polonice explicauit. Vnum tantum appono, longo rerum usu & experientia insignem Sebastianum Petricium Pilsnæ honestis parentibus natum, atque in Academia Crac. à Martino Pilsnense celeberrimo Physico, suo populari eruditum; qui primum in artibus honorem sub Valentino Vidauio nobilissimo iuxta ac doctissimo pro tunc Artistarum Decano promeruit, eosque in Philosophicis ac Medicis studiis progressus fecit, vt facile in Belgium primo, atque in Italiam deinde profectus, Doctoris laurea à Patavinorum Medicorum Collegio, mirifico omnium consensu fuerit donatus. Inde reuersus Macieiovi Cardinalis primum Archiaterus fuit, postea Demetrii Moscouitici Principis. Quo à perfidis subditis occiso, iterum in patriam varia fortuna delatus, atque quieti deditus *Politica Aristotelis in natiuum sermonem, atque Oeconomica vertit. Similiter Horatium, quem & notationibus illustrauit. Epigrammata varia lusit; & Remedium contra pestilentia vim. Scripsit & Psalterium carmine Polonico.* Io. Cochanoium æmulatus, sed non euulgauit. Notauit & res gestas sui temporis, sed quas Io. Innocentio F. itidem Medicæ dedito & omni fere liberali doctrina imbuto, prosequendas commisit, addito Historiographi titulo, & stipendio assignato, vt perpetuo ex tunc suum Academia Historiographum habeat. Sibi vero ipse hoc Cenotaphium posuit

D. O. M. S.

SEBASTIANVS PETRICIUS
ILL. CARDINALIS MACIEIOVII,
A CON-

A CONSILIIIS MEDICIS ET ITINERVM COMES.
PROFESSOR IN LYCEO.
PHILOS. IN VITA, MEDICVS IN MORBIS ARCENDIS
REGNO, VRBI, OMNIBVS.
SCRIPTO, EXEMPLO, PRÆCEPTO PRODESSE STVDVI.
ARISTOTEL, HORATIVM, NOSTRATVM LINGVAM DO-
TYBERIM, RHENVM, RHODANVM ADIL. (CVI.
BORYSTHENEM ET HOSTILEM MOSCVAM SENEX IN-
RARVS IN OCIO, FREQVENS IN LABORE FVI. (VITVS BIBI.
nescio AN PROFVI: HOC VERE DIXERIM, FVI.
VIDISTI ME HOSPES: PERSPICE RVRSVM TE.
VIVIS SI LABORE ET VIRTUTE COMMVNIBONO VIVIS.
SI VITAM INVITAM, MVNDVM IMMVNDVM PVTAS.
SI HOC VT MINIMVM INQVNERIS CVRAS.
MOR. ANNO DOM.
ÆTATIS.

IO. IASCOVICII.

En decus, en f. ma merito pars maxima nostra
Petricius columen, Pieridumq; salus.
Corporis, ac animi præsto exoptata medela,
Dum seu à toties morte trophæa refert.
Deiictâ Lachesi viuit. nam pignus in atram
Armauit Parçam: hac prole perennis erit.

SEVERINVS LVBOMLIVS.

LXXXVI.

Omni ferè litteratura imbutus, Theologicis potissimum disciplinis excelluit, vt vix parem in ea scientia ætas nostra tulerit. Is Canonizationis D. Hyacinti Procurator à familia sua Dominicana constitutus, vniuersam illam, qua par erat fide & diligentia conscriptam, typis Romanis excudi curauit. ibidemque Christi Seruatoris nostri, à primo parente Adam genealogiam, præfiguratam & productam, multo labore in tabula aenea depinxit. Theatrum Concionatorum, seu Officinam Prædicantium Venetijs cum esset, conceptam & partam in lucem dedit. Turrim Babel, seu Hæresiarcharum omnium catalogum, mirabili ingenio & laudabili opere Cracouia in tabula exhibuit. Atque demum totius sacrae scripturae quæsitæ, Theologorumque summorum circa ea dogmata, duodecim Tomis, per distinctiones, methodo resolutissi-
ma, con-

Scriptis
contra Schi-
maticos
Roxolanos
& contra
Gentiles
libellum.

ma, conscribere voluit; sed morte præuentus haud perfecit. Reliquit nihilominus septem iam concinnatos, quamuis non limatos; & primum quidem se vivente prelo excussum, quatuor fere millibus distinctionum constantem, quem *Introductorium Generale* ad subsequentem tractationem appellare voluit, cum totum opus *Monothematicum Evangelicum* appellatum, sex & triginta millibus distinctionum constare debuerat. Deus ingratis & indignis nobis hunc tantum virum, ætate licet proejectum iam & gravem, viuacem attamen & robustum, præmature sustulit, qui in partibus Septentrionalibus nostris, ut & alius eiusdem Conuentus S. S. Trinitatis professor, Bartholomæus nuncupatus, in Cathedrali Ecclesia Ordinarius Concionator, malleus fuit Hæreticorum, flagrum improborum. Et qui ita omnis scibilis doctrina fuit refertus, ut parem eum eruditione, cum aliis quibusvis extraneis existimem, tum suo præceptori Bartholomæo Medinæ.

IO. SCROBOVICIÆ.

*Hofibus ut prodant multi fugere cohortes
Ut capiunt alij profugiunt propriis.
Profugus Hebraus Lubomli ut castra sequaris,
Christi adum fidei præco decusq; fias.*

LXXXVII.

THEODORVS SAVADCIVS.

Stanislaus
Sauadcius
scripsit ex-
amen de
Astrologia
in Acad.

HAUD inamænus soluta & ligata dictione scriptor; cum & in Iure fuerit non mediocriter exercitatus, & in Historiis omnium ætatum, omniumque populorum, sed præcipue Poloniarum optime versatus. Vtriusque argumento sunt scripta, partim Polonice, partim Latine à se conscripta. *Processus scilicet iuris Polonici, Compendium Legum, Synopsis Annalium Polonicorum Politicarum Oeconomicarumque questionum libellus.* aliaque minutiora plurima, quæ eum longe maiorem fecissent, si fautor sibi aliquis, atque pinguior fortuna obuenuisset. Alias, demissi hominis virtus haud quaquam emergere potest, quæ ut vitis, nisi arundinem aliamue nacta fuerit arborem, qua nitatur clauiculis, & se erigat, iacebit humi inculta, nec poterit è tenebris domesticæ obscuritatis emergere. Et hinc illud est, quod plurimi non modo in Curia atque foro, sed in litteris etiam ac libris, rei prodesse publicæ volentes, ad summam deueniant inopiam, nec exæquato cum exteris suo

ris suo nomine, pæne contempti & inglorii fati concedant; quod nimirum Patronos non habeant qui conatus eorum promouere velint. Vnde in simili vita, vix dissimile Fatum fuit magnorum alias illorum virorum Pauli Scerbicij & Gregorii Czaradzii: quorum alter Secretarii titulo ornatus *Promptuarium statutorum Regni Poloniae conscripsit. Speculumque Saxonum, atque Iusti Lipsi Politica in patrium sermonem conuertit.* Alter vero *Syntagma Processus Iudiciarij. Foridica Nouella Constitutionum Regni Poloniae. Paratula statuti Herbultani. De origine Sarmatarum libellum, deq; partu B. M. V. Poema conscripsit.*

Scripta
Scerbicij.
Scripta
Czaradzij

*Pater Sa-
uadici Con-
sul Craoui.
& in Aca-
demia Me-
dicina Pro-
fessor fuit
Orator ex-
cellentissi-
mus.

IO. IASCOVICIÆ.

*Vt gen. rosa aquila haud sinit generare columbas
At aquilas solem qua nitidum aspiciant:
Sic fortes generat natos vis magna parentum,
Ex magno magnus fit * Pater Sauadcius.*

ANDREAS SCHONÆVS.

LXXXVIII.

QVIS in Andreæ Schonæi exiguo corpore, atque sedato vultu, a deo ingentes dotes, versatileque ingenium latuisse crediderit? Hic Baccalau-
nim immenso captu, vastaq; memoria, scientiarum omnium rationes, reatus gra-
fummosq; apices complexus I. V. ac S. Theol. Doctor, Philosophus, dum A. 1584.
Mathematicus, itemq; Poeta laureatus ac Orator excellentissimus, o-
mneseas artes cum laude professus est. Cumque à Magno illo Soco-
loui eruditus ac pæne enutritus, Magisterii dignitatem in Acad. Crac. obtinuit,
obtinuisset, in Italiam ut Medicæ rei operam daret, cum aliis condisci-
pulis suis ablegatus fuerat. Sed ut ars Medica corporibus medetur, sic
animis Theologia, cuius ministræ sunt artes vniuersæ; ita & ille quoq;
exactis Patavii eo in studio annis duobus Glauci ac Diomedes exem-
plo, erea cum aureis permutauit, & ab illis castris, ad Theologorum ca-
stra physicus haud contemnendus iâ transit. Doctorq; Iuris Romæ re-
nunciatus, breui post Craoui reuersus Professoris munus sustinuit: &
tandem successiue ob summâ doctrinam, & parem doctrinæ pietatem,
cõmunibus omnium votis suffragiisq; vna cum Basilio Golinio in Aede
S. S. Trinitatis palliũ Professoris & mitrâ Theologi meritissimè accepit:
quâ & gessit, ita decenter, ita decore, ut non domi tantũ doctrinæ glo-
ria, Procæcellariatusq; honore conspicuus esset, verũ etiam foris inno-
tesceret magnis & eruditis viris, ac in his Iusto Lipsio acri illi & graui
inge-

Baccalau-
reatus gra-
dũ A. 1584.
sub Decano
Martino
Slachcinski
obtinuit,
& biennio
post Magi-
sterij hono-
rem.

Basilius
Golinius,
scripsit O-
rationes &
carmina
tam Græca
quam La-
tina varia.
Vide Cen-
turiam Lip-
sij Miscel-
laneam 4.

ingeniorum æstimatori. Tu qui genium viri & ingenium pernoscere cupis, vide *Orationes a se editas In Victoriam, & Obitum postea Magni Zamofci: In ingressum in urbem Georgij Radiuilli, Bernardi Macieioij, Petri Tylicij Episcoporum Crac. Similiter Panegyrim Carolo Austrio, & Dietrichstain Episcopo Olomucen. Fidum Comitem Tencinio, & carmen in nuptias eiusdem & tandem Octonarios in obitum Socolouij præceptoris sui; & quantum ille vitæ facit, quantum in utroque scribendi genere valuerit, facile videbis; siquidem ut è vestigio Hercules, sic è scriptis pauculis, ingenii doctrinæque præstantia cognoscitur. Claruit idem & Græci sermonis peritia, cuius studio tantopere in senectute oblectabatur, ut etiam ad incertandum alios, fundauerit de demesso suo perpetuum in Academia Græcarum litterarum Professore. Et cum alia plurima, pro augendo nomine illius, Rector Generalis aliquoties creatus, fecisset, tum scriptis quoque eam suis apud exteros illustrare magnopere voluit, quo & posteritati simul, se non otiosam vitam traduxisse probaret. Cæterum quia citius quam oportuit, conditionis humanæ necessitas, suos conatus præpedit, ideo præclara multa quæ scripsit, inchoata tantum reliquit, perfecta non plane (ut est & liber ille, cui titulus NIHIL ET OMNIA) quæ nec scio an aliquando sint lucem visura, præter carmina pauca & Orationes, quas breui in lucem prodituras speramus. Defuncto Poetæ certatim omnes parentarunt, inter quos & Laurentius Smiescouicius publicus tum Orator. Vixit annos LXIII. conditusque in Æde D. Floriani Cleopardiæ, ubi inter Canonicos Custodis titulum gesserat, à quibus tali Elogio est ornatus.*

Ex eius disciplina
prodiit Simon Hali-
cicus primus
Tyliciana
fundatio-
nis Orator
(& exstant
eius Ora-
tiones plu-
rima) & S.
Th. Profes.
Scripsit car-
mina Smie-
scouicius
plurima &
Orationes.

DEO MAX. IMMORTALIQ.
NOMINE MAGNO.

M. ANDRÆ SCHONEI GLOGOVIEN.

S. TH. PROF. I. V. D. PROCANCELLARIO VNIVERSITATIS
ATQVE HVIVS ECCLESIAE DECANO.

DVRATVROQ.

DVM STABIT INCLYTA ACADEMIA.

EIVS TVM DICENDI, TVM SCRIBENDI LAVDE ILLV-
STRATA EIVS COPIOLIS, QVA IN PROFES. GRÆ-
CÆ LINGVÆ.

QVA IN ALVMNOS STUDIOSES COLLATIS.

AVCTA ET ADIVTA

DEVS OPT. BENEFICENTISS. Q.

QVEM

QVEM VIR INNOCENS CASTE SANCTEQ. COLVIT,
IVBEAS ESSE BEATVM.
MDCXV. XVIIII. Maii.

MICHAELIS GRODZICKI.

Schoneus ingenti confert mole volumen,
Quo clausit toto quidquid in orbe latet.
Omnia nil vocat hac libro qua clausa tenentur
Schonee nil scribis, tu sapi ergo nihil
Schonee nil proprio sed cuncta volumine condis
Omnia cum scribis te latet ergo nihil.

BARTHOLOMÆVS PATROCCIVS. LXXXIX.

MVltileporis, multi laboris, nec non & eruditionis Polonicus Poe-
ta. Is in Masouia natus, puer adhuc ad Academiam Crac. studio-
rum causa perrexit, atque ibi in disciplinam sese Valentini de Rava,
viri eruditi, & multis postea sacerdotiis ornati, sedulo tradiderat. Sed
fato parentibus sublatis, vix ex effæbis egressus, domum reuocatus, v-
xorem prouectioris ætatis duxerat, pecuniosam quidem illam, sed que
iam virum tot annis regere ipsa didicisset. Quare infaultum nactus
matrimonium, discors triennium prope cum illa exegerat, & tandem
pertæsus, captabat occasionem, domum, & illam ipsam deserendi; &
ecce in procinctu Italiam videre proficiscenti, nunciatur Varsoviæ
tum commoranti, anum clausisse diem & annum. Quare infelici con-
iugio liber, ad intermissa studia & Musas reuertitur, in Bohemiamque
delatus, ut erat natura ad fundendum carmen natus, in primis *Leges Con-
nubiales Plutarchum imitatus, adolescentulis, suo malo prudens, con-
scripsit. Item Hortum Regalem, seu de moribus Heroum. Item de armis seu insi-
gnibus nobilitatis tam Polona, quam Bohemica, Tomos duos. Vitas Gnesnensium
Archiepiscoporum. Noctes Torunenses. Conuersionem Mariae Magdalena. Conci-
lium animalium seu Fabulas morales, Apophthegmata, Epigrammata, & Epitha-
lamia diuersa. Vltus familiaritate Alberti Struminski, qui itidem Polo-
nice scripsit de Agricultura. Obiit Sexagenario maior, conditusque in pe-
rystilio Sodalium Franciscanorum Leopoli Anno 1614.*

IO. IASCROVICII.

Incluta Sarmatica dum fers insignia gentis,
Edis virtutis symbola clara tue.

O 3

ADA-

XC.

ADAMVS ROMERIVS.

Baccalan-
reatus qui-
dem Anno
1583.

STenizæ ad Istulam natus, & in Acad. Crac. lingua vtraque egregie Simbutus, quinimo & laurea Philosophica vtraque decoratus, suæ gentis industriam, quam navigationi impendunt, ad Theologiæ studium felicissimo conatu traduxit, Doctorque Theologus Romæ renunciatus, sacras Cracouiæ litteras aliquot annis publice interpretatus est. Post ad D. Nicolai Aedes in suburbio Præfectus, totus studiis deditus, Spartam quam nactus erat ornare non destitit. Erat enim summi ingenii, summæque eruditionis vir, laboris vero ac industriæ, pæne incomparabilis. *Scriptis Commentarios in Cic. Orat. exactissimos, & Librum de informando Oratore: quin & Linacri Grammaticam, docto ac laborioso commentario illustravit.* Et in Theologia Tractatus multos insignes, & Orationes Ecclesiasticas parturiebat; quæ omnia, quamquam adfecta potius, quam confecta sint, facile tamen ingenium iudiciumque viri indicant, cuius per vniuersam Poloniam nomen hodie quoque viget, cum ob eximium pietatis zelum, tum ob eruditionem singularem: quarum testimonia pauca fortasse, sed luculenta posteris reliquit; plura multo habituris, nisi quæ verbis docebat, agendo potius quam scribendo confirmare voluisset. Proventus enim Ecclesiæ suæ, atque adiuncti Hospitalis ab antecessoribus amissos, impenso labore & cura apud subsellia Tribunalicia restitui procurauit. Atque ut erat pietatis amans, cuius in scriptis eximia vestigia apparent, gregem etiam suum ex ambona sæpius verbo Dei pauit Ecclesiastes egregius. In medio laborum cursu, ante diem, Ecclesiæ, pro dolor, ereptus, magnum sui posteritati reliquit desiderium, anno salutiferi partus Virginei 1610 10 CXVI. Funus honorifico tumulo, in eodem curationis suæ templo, pro meritis donatum, perorante Reuerendo ac venerabili Patre Sebastiano Nucerino S. T. D. & Concionatore in D. Stanislai Basilica Ordinario, viro vnde quaque docto & eloquenti.

Scriptis
nunc Pater
Nucerinus
librum Po-
lonicum de

vita & Miraculis S. Tereſſiæ & Orationem de laudibus ac utilitate Moralit Theol. cum in Seminario Casus Conscientiæ prælegeret. *Scriptis & alia plurima ad edificationem Catholicorum pertinentia.*

IO. IAS CROVICII.

*Si bene dicendi quaris præcepta docebit
Steficius, vere Quintilianus erat.*

ANDREAS

ANDREAS VARGOCIVS. XCI.

Gente Roxolanus, Patria vero Præmisliensis, adolescens trium linguarum cognitionem breui affecutus est, post Philosophicis Cracouiæ in Gymnasio publico pari felicitate perceptis, sacrarum litterarum studiis animum applicuit; & sacris initiatus, sacraque assidue tractans, *undecim nobis opuscula sui laboris reliquit, translata quidem alia ex Latinis scriptoribus in patriam sermonem, vt Q. Curtij Historiam, Valerij Maximi. C. Sallustij, Peregrinationem Ducis Radiulli & alia: omnia autem scholiis & notationibus ad margines egregie illustrata.* Reliqua è penu suo, vt Apologiam contra hæreses Moderni sæculi. Librum de Cruce. Librum de vetere & Noua Roma. Librum de Clenadiorum seu nobilitatibus Polonæ armorum. Sed hæc atque alia molientem, in ipso curriculo mors abripuit, vt aliis lampada tradidisse videatur.

Conciona-
tor excellen-
tissimus
fuit.

NICOLAI ZORAVII.

*Volu re Vargoci non sat monumenta Latina est
Scripta sed & tereti vertis achiua stylo.
Scilicet est verum quod epistola missa Sacrato
Mureti quondam testificata fuit.
Natus in media Italia Graio atque Latino,
Vnus de centum vix sciet ore loqui.
At contra multos Danaum Latioq; Polonos
Non minus vt proprio reddere verba sono.*

IO. IAS CROVICII.

*Sauromatis lucem præfert Vargocius almam.
Dum Laebicus redd t scripta Latina modis
Assurares fuerat tantum subiſſo laborem
Tantam virtutem gloria & ampla manet.*

XCII.

Fuit &
Stanislaus
Varsevic.
in Societa-
te IESV e-
gregius scri-
ptor, vt qui
Latinitati
donauerit
lib. X. H. st.
Æthiopia:
sed

CHRISTOPHORVS VARSEVICIVS.

Qvod de M. Terentio Varrone D. Augustinus ait, hoc ego iure de Christophoro Varseuicio dixerim, plura eum scripsisse, quam vt legere quidquam vacaret; & plura vicissim legisse, quam vt scribendi otium suppeteret. Qua factum vt non domitantū clarus & illustris esset, sed

in Poloni-
cum vero
transfuit
ex Hispano
Ludovico
Ganateris,
Ducem pec-
catorum.

sed singulis fere Principibus Europæ optime notus, quos, partim legationis munere functus (erat enim Secretarius Regius & Canonicus Cracouiensis) partim prudentiæ acquirendæ cauta peregrinatus, consulto adiit, consumpsitque totum ætatis cursum in aulis Megistanum, ut mirum de illo videatur, quomodo tot negociis occupatus, potuerit tantam in dicendo peritiam, in scribendo laborem, in tractando argumento iudicium acquirere, cum pacationes litteræ, turbas hominum maxime fugiant, queis ille immixtus, imo immerfus, indefatigabili pæne memoria, & alter quasi Iulius Cæsar, septem linguas ita calluit, ut singulas natiuas diceret; ac in primis Latinam qua *librum Pauli Paruta Italicum cunctis ad legendum dedit. Similiter Coriola Hispani De Concilio & Senatu. Proprio vero Marte confecit Libros Rerum memorabilium, Libros de legato & legatione. De morte & immortalitate animæ. De optimo statu libertatis, itemque Mastycem libertatis, De sui ipsius cognitione. De factis & dictis Iesu. De Christi fide & Petri sede. Elogia illustrium Polonia scriptorum. Libellum Paradoxorum. De origine Polonorum. De victoria Regis Stephani. De obitu eiusdem, De morte Philippi II. Hispaniarum Regis. De morte Rudolphi I. Imp. Romani. De rebus gestis eiusdem. De obitu Anne Austriacæ Polonia Sueciæque Regina. De auita religione ad Henricum Regem Polonia. De eadem ad Venetos. Turcicas Orationes quatuordecim ad imitationem Philippicarum Cic. Historiam Turcicam. Apologiam contra Nicolaum Regium Germanum. Paraphrasim in Psalmos, quos vocant Pœnitentiales. Paraphrasim in Iubilum D. Bernardi. Historiam de ligno S. Crucis in Caluo monte tractus Sandomiriensis. Encomium Beatissimæ V. M. Conciones de Iubilæo & Ecclesia. De laudibus Tarnouij Comitum, atque demum libros Paralellorum. Quæ quidem vigiliæ expeditum animi vigorem, viuidi ingenii aciem, in consiliis de magnis & dubiis rebus capiendis & expediendis solertis mentis celeritatem, antiquitatis notitiam, atque eximiam viri eloquentiam posteris loquentur: nam corpus humo mandatum, mutum sine Elogio ac titulo iacet, qui tamen lucem tam multis viris, imo toti Sarmatiæ suo stilo attulit.*

IO. SCROBOVICII.

Ex auro feri solit ex lauroq; corona
Quarum hæc militibus Regibus illa datur
Harum vtramque tuo suspendam vertice, namque
Conueni ista tibi, conueni illa tibi.
Laurea te decoret, comitatum castra Minerva
Aurea conspicuis nobilitate virum.

IO. IAS-

IO. IASROVICII.

Prodis te libris numerosis, prodis & arte
Quantus es ingenio, quantus & eloquio.

FABIANVS BIRCOVIVS.

XCIII.

Patria Leopoliensis. prosa & carmine bonus, sed modestia & pietate longe melior; quod mundi blanditiis contemptis, veram voluptatem, quæ est seruire Deo, secutus, post assumptos in Academia Crac. litterarios honores, iustratosque exterorum mores, FF. Prædicatorum religionem ingressus, & re ipsa verbi diuini prædicator effectus, aliquot annis populum in Aede SS. Trinit. Cracou. verbo veritatis pa-
uit. Postea Varsoniam relegatus, in Ecclesiastem Serenif. Principi Vladislao Inuictis, Regis Sigism. III. F. ob miram dicendi suauitatem, datus, eundemque in Moschouiam secutus, scripsit *Postillam in annuotius Dominicis & Fesiuitates, binos sermones continentem, vernacule, Latine quoque Ecclesiasticarum Orationum volumen; tum alia minutiora, ut est Iosue, vt Sermo in exequiis Petri Scarga Soc. Iesu Theol. habitus, vt Gratiarum actio post reditum è bello Turcico. Laudes D. Hyacinthi laudes D. Cantij &c. Frater vero suus Simon Bircouius Med. D. & Professor Acad. Zamoscensis, cum plurima poemata Lat. & Græca scripsit; tum Dionysium Halicarnasseum De colloca-
tione verborum, in Latinum conuertit.*

Ba. calau-
reatus gra-
dum 1587.
Magisterij
vero 1594.

NICOLAI ZORAVII.

Olim Lucam habuit magni gens in chæa Lechi
Sacula delectat quem hæc meminisse quoque:
Pœnitet at si quem non audiuisse loquentem
En Fabianus adest non minor eloquio.

Aliud.

Si te Dulciam Fabiane vocauero Lotum
Non vt spero equidem nomen id esse malum.
Gustantes semel vt Loti dulcore trahuntur
Sic qui te audit, iam pendet ab ore tuo.

Aliud

Extat adhuc aliud quo tu superare videris,
Lotum portantem poma saporifera.

P

Dulci

Dulci gustantes omnes hac namque sapore
Optata patria conficit immemores.
Te de diuinis dum audimus verba ferentem,
Omnes caelestem currimus in patriam.

XCIV. NICOLAUS DOBROCIESCIUS.

Paterno in praedio, haud procul Cracouia Regni Poloniae Metropoli, nobilibus parentibus natus: in illo spectatissimo totius Sarmatiae theatro Acad. Crac. Ius vtrumque & litteras politiores ita edoctus, ut nemo eius in disceptando acumen, in abstrusis & ambiguo facilitatem, in euoluendis antiquorum decretis diligentiam, in resoluendis controuersis solertiam, rebus in omnibus denique, summum iudicium, non sit admiratus. Eius rei argumento sunt disertae illae Orationes ad Reges: Stephanum Bathorem, Sigismundum III. Maximilianum Austriam, & Maciejouium Cardinalem scriptae. Similiter Tractatus de Decimis scriptus atque alia plurima studio pietatis facta. Praecipui etenim Sarmatiae nostrae Antistites, cum ob multarum rerum usum, tum ob eximium zelum, quo collapsos mores corrigere, atque Ecclesiae pristinam disciplinam reuocare studebat, eum suis consiliis adhibere erant soliti. Quibus animi dotibus, cum passim in aulis Principum gratus, tum singulis fere & omnibus, in praeclearo illo Canonicorum Crac. Collegio charus, vitam plenus dierum laetissime peregit. Conditusque est in Capella Cathedralis Ecclesiae D. Stanislai, quam ipse sumptu ingenti, sculptis marmoribus exornauerat, Mausoleumque sibi in ea viuis ponendum curauerat, ubi ei amici atque Collegae, eiusmodi Cenotaphium, requiem aeternam precati posuere.

Ex eius disciplina fuit Iacobus Scrobionius I. V. D. Canon. & Concionator Leop. cuius Orationes plurima visuntur & Grae. Epistola Latinaeque similiter.

D. O. M.

NICOLAO DOBROCIESKI DE DOBROCIESZ.
I. V. D. CRACOV. ET SANDOMIRIEN. CANONICO.
O MORS INIMICA

QVAE PRISCAM VIRTUTEM, CLERI ET ACADEMIAE
IMMATURE SVSTVLITL (DECVS,
DEFLENT PII DISERTVM, ET GRAVEM VERBI DEI
DOLET DIOECESIS RENOVATA (PRAECONEM,
MAGNI CARDIS RADIVILLI EPISCOPI CRAC. CANCEL-
AT VOS AMICI ET EGENI (LARIVM.
DVL-

SCRIPTORVM POLONICORVM.
DVLCEM AMICVM ET PATRONVM DIV COM-
EHEV MAGNVS VIR OBIIT. (PLORATE.

Die 28. Ianuarii Anno Dom. 1608. Aetatis 49.

EXECVTORES TESTAMENTI
M. PP.

STANISLAI STOSLAVII

Doctrina & pietatis amor de te Dobroiesci
Dum tibi vita fuit conseruere manus.
Certauitq; tuum virtus post funus, honorem
Allatura tui manibus vtra foret
Fit Diuas inter decretum litibus, & sic
Terra memor docti permanet, astra pij.

SEBASTIANVS ACERNVS. XCV.

Alter ut ita dicam, Naso Sarmaticus, ita enim aptus natus ad fundendum carmen erat, ut vix non totum versu proferret, quod vel in familiari sermone effari vellet, in quo ipso tantam nihilominus energiam ac phrasim habuit, ut multorum iudicio, non recentis aui, frigidique aeris nostri, sed veterum illorum, atque ipsius Ouidii genium habuisse videretur. Honorem ipse litterarium, ubi & litterae Sarmaticae ipsae in Acad. Crac. promeruerat, atque temporis successu vxorem Lublini, licet parum felici coniugio, duxerat, Consulis & Praetoris titulo auctus. Scripsit carmine Polonico Nautam Dantiscanum seu de navigatione Polonorum Vandalo secundo illam urbem versus. Itemque Marsupium Iuda seu de vario fraudium & auaritia genere. Versu autem Latino. Victoriam Deorum (opus decem annorum) Roxolaniam. Zulannam. Atque soluta scriptione Honorem Paternum Demetrio Solicoiuo Archiepiscopo Leopoliens. nomine Conuentus Sieciehouiensis, inscriptum. Ipse vxoris prodigalitate sub senium ad summam inopiam redactus, in Xenodochio vitam laetus expirauit. Anno reparatae salutis 1608. aetatis 57.

NICOLAI ZORAVII.

Nasoni patria est Sulmo, Sulmircia Acerno,
Ille Poeta fuit, Naso Poeta fuit.
Exul in Euxinis est Naso mortuus oris
Vix hunc non eadem Fata secuta virum.

P 2

Eius-

Nomine qui te cunque prior signauit Acerni
Non satis apposire, nam bene laureus es.

XCVI.

IOANNES IANVS OVIVS.

Typographus Regius & Ecclesiasticus Crac. Lazari F. in album Equestris Ordinis à Sigil. III. Rege nostro Potentif. tempore suæ inaugurationis, ob egregias animi dotes & virtutes ascriptus. Stemma & insigne ferebat (klofnik appellatum) scutum triangulare coloris rubei, in cuius medio lilium erectum album, habes viridem culmum, infixam basi aureæ, cum galea equestri aperta, siue clatrata, coronaq; desuper aurea gemmis vndiq; cornuscis, cumque laciniis seu velaminibus albi & rubei coloris vndique dependentibus, vt ab eodem illo ipso solerti manu depictum in medio priuilegio, vidimus. Is iuuenilem ætatem in studiis artium liberalium, adolescentiam vero in aula Maximiliani II. Imper. aliorumque externorum Principum consumpsit: vnde & elegantiam morum, & diuersarum linguarum notitiam, & rerum denique experientiam acquisiuerat. Reliquos autem suæ adolescentiæ annos, in aulis Augusti atque Stephani Poloniæ Regum transegerat. Cumque ad residentiam in patrimonio ab hoc ultimo supplicaret, inter alia, quibus à tanto tamque prudenti Rege in abitu remuneratus fuit, etiam ligni salutiferi frustulum, symbolum sinceri in Deum cultus, atque in illum tesseram amoris accepit. Ductaque in matrimonium lectissima in vrbe Cracon. Virgine, tres ex ea filios, Christophorum, Stanislaum, atque Michaelem, suscepit. Et tandem illa breui elata, factos de manu Cardinalis Macieiovi honores, Archidiaconiamque Sandecensem, ac Solecentis Parochi titulum acceptum, annis circiter decem & quinque gessit ac rexit: Typographiamque hæreditariam, ita sua cura atque industria exornauerat, vt cum præstantissimis etiam exterorum officinis certare auderet, Polonas vero penitus superaret omnes. Idem libros Ecclesiæ & Patriæ vtilis, proprio sumptu, & vel solo publici boni amore, infinitos pæne recudit, necessarios, Marte proprio, nec inuita Minerua conscripsit. Quale est *Statutum Latinopolonicum*, in quo omnia Regni iura, omnes libertates, omnesque consuetudines ac leges, elegantissima methodo complexus est. Simili forma *Eiusdem supradicti statuti*, atque sui ipsius defensionem. *Iubilæum Craconia celebratum*. *Orthographiam Polonicam*: & idio-

& idiomate Polonico. *Syon infirmatam*. *Ideam Reipub. Censorem*. *Rosarium B. M. V. Artem moriendi*. *De ieiunio atque cibis vetitis*. *Officia confraternitatum, S. Anna, Compassionis Christi, & Misericordie*. In chartophilatio vero suo reliquit imprimenda *Archidiaconiam Polonice factam*, *Thronum Regium*, *Constitutiones Prouinciales*, in aliam quam antea methodum redactas & auctas. *Solium Davidis* (partem vltimam: nam tres partes antea sermone Latino euulgauerat) *Syon infirmatam Latine*, nam antea vernacule scripserat. *Præterea Concionum Fasciculum*, *Correcturam Iurium*. *Orechouij Turcicas & Fidelem subditum Polonice translaturum*. *Comitia Varsouiensia anni 1612*. *Historiam sui temporis*. *Casarum Romanorum vias Polonice scriptas*, tum alia minutiora pleraque, in *Æde D. Margareta in Noua Sandecz inter rapsodias suas relicta*. vbi & ipse conditus est Anno M DC XIII. ætatis vero suæ, 63.

IO. IASCROVICII.

Palma Ianuseuio vidua tribuatur ab illis
Qui mandare solent scripta aliena typo.
Propria namq; typo committit scripta perenni
Hinc typicus vere iam τὸ πρῶτον ἐστ.

IACOBVS IANIDLOVIVS.

XCVII.

Bodzentiui, oppido Episcopatus Crac. natus, in Philosophicis disciplinis Sebastiano Petricio præceptore vsus, peracri ingenio ad Iuris studia conuerso, arcana scientiæ tanta celeritate complexus est, vt doctoribus suis, in his Io. Foxio Archidiacono Crac. quem studiose diligenterque audiuit, admirationi esset, præsertim cum interioribus litteris tinctus esset non leuiter. Quibus quidem præsidis ornatus, ad publicam Iurisprudentiæ professionem summa cum laude accessit, & Doctoris insignibus Romæ, quo se ad exploranda clarorum virorum ingenia contulerat, decoratus est. Et Craconiam deinde reuersus, post solennes aliquot in publico concertationes, apud Macieouium Cardinalem, Petrum Tylicium, & Martinum Szyskouium, succedentes sibi Episcopos Craconienses, ob ingenii doctrinæque præstantiam, non minus gratia, quam & præceptores sui, valuit. Rebusque tractandis admotus scripsit *Processum Iudicium ad praxim fori spiritualis in Regno Poloniæ necessarium*; tum &

Magisterij
gradum
anno 1594.
obt. nunt.

alium libellum *De cura pastorali* confectum, qui lucem nondum aspexit; mors enim interueniens limam omnem abruptit. Edito itaque posthumo Magni illius Socolouii, *De ratione studij*, facto, sub initium anni 1620. vita decessit; conditusque in summa Aede D. Stanislai in arce. Eius obitum non nemo è schola Grammatices huiusmodi versu exornauit.

*Patria Bozantina mihi, decus Italæ terra,
Cracia mors: rexi Iura, Lycaea, Sophos.
Octo lustra, nou. m. ætates dum viuere pergo,
Dissecuit vitam Clotho maligna meam.
Hoc situs in tumulo, patria defunctus, amorem,
Sceptra Academia, reddo, Deoque animam.*

XCVIII.

P E T R V S S C A R G A.

*Sub Decano
Artsi-
ca faculta-
tis Felice
Siepricio.*

ARtibus & moribus optimis in Acad. Cracou. institutus, Philosophicaque laurea anno ætatis suæ, 19. ornatus, mox se in aulam Io. Tarlonis Archiepiscopi Leopoliens. contulit, & ab illo Præpositi Rohatiniensis titulo auctus, pastor aliquot annos, compluribus innocentie pietatisque editis exemplis, illi Ecclesie præfuit; atque breui post Collegio Canonorum Leopoliensium, simul cum munere Concionatoris Ordinarii adscriptus, perpetuum vitæ tenorem, ab omni vitiorum contagione vacuum atque integrum seruauit. Sed non hic sistendum ratus, totum se diuino cultui mancipans, in numerum Societatis Iesu Patrum recipi curauit, exactoque in studio Theologico in Italia biennio, feliciter in patriam cum aliis Societatis Patribus reuersus est. Et primum Cardinali Radiuillo, postea Regi Stephano, Ecclesiasticæ functionis officio, adhæsit, ac multos ex Liouibus, Lithuanis atque Roxolanis à Schismate & Hæresi, velut postliminio ad Romanam Ecclesiam reuocauit: multa suæ societatis Collegia à pietissimo Rege, Regniq; Dynastis excitari procurauit: multos è Proceribus & Nobilitate Machiauellistica fraude imbutos, ad veram morum regulam, rectamque & Christianam Politiam, suis disertis Concionibus reduxit: multaque demum volumina, tam Romano sermone (vt sunt *De sacramento Eucharistie libri tres & de Calvinistarum imposturis articuli XII.*) quam etiam natio, in vsum publicum & Ecclesie propugnationem erudite admodum conscripsit. Hoc est *Baronij Annales summatim in*

*Roma An.
1569.*

vnum volumen collegit. *Vitas Sanctorum, per annum, adhibita passim SS. Patrum doctrina. Sermones de tempore, De sanctis, De Ecclesia Catholica ritibus, ceremoniisque solemnioribus, & Sacramentis. Item libros Bibliorum Notis ad margines appositis. Contra Schisma Græcorum & Roxolanorum. De quatuor Nouissimis, De militari deuotione, Septem Columnas. De monte Pietatis, De confraternitate Misericordia. De vniuersitate Ecclesie. Apologiam contra Theophilum Orthologum. Sermones Comitiales. In victorias Ducum exercitus Regni Polonia, inque obitus variorum Dynastiarum. Quos omnes tractatus, cum patria lingua scripsisset, quæ sitis à quopiam, cur non Romana quoque hæc talia ciuitate donasset, cum satis superque facundus esset (eam enim sibi eloquentiam quotannis Ciceronem, Ecclesieque Latinos Patres assidue legendo comparauerat, vt sæculi sui Sarmaticus Chrysologus audiret) respondit, vt linguam Polonicam eo magis locupletaret, cum iam Latina sit per se satis abundans, & ab aliis peritioribus, post neglectam, instaurata. Et quamuis passim Orichonius, Cicero Polonicus audiat, & Demosthenes Latinus, plus tamen ille mihi stilo Latino, quam natio valuisse semper visus est; in hoc autem Petrum Scargam in tantum excelluisse, vt merito eum cum Fabiano Bircouio, Ordinis Prædicatorum Oratore Polonico præstantissimo, Io. Chrysologum appellem. Reuera enim talem sese tota vita præbuit, maxime, cum apud Sereniss. Regem Sigism. III. annis plus quam viginti Concionatoris officio fungeretur, & discordantes inter sese Principes conciliaret: auaros & tenaces ad largiendum in opibus, & excitandum Confraternitates S. Lazari, ac Misericordie, in quibusuis Polonie præcipuis ciuitatibus, incitaret: diuinitus reuelationibus ipse multoties consolatus, quo impositos sibi à superioribus labores fortius sustinere posset, pieque & irreprehensibiliter viuendo, non sine magna sanctitatis opinionone obierit: senex quidem, & ætate adfecta, qui tamen propter excellentem doctrinam atque virtutem, videbatur omnino mori non debuisse. Anno ætatis suæ 76. à Christo vero incarnato 1612. Conditusque Cracouie in noua Beatorum Apostolorum Petri & Pauli Basilica: laudante pro funere Reuerendo P. Fabiano Bircouio.*

IO. SCROBOVICIÆ.

*Non ego credo Petra cretum te simplice Petre,
Instaurante hominum Deualione genus.*

Set

*Sed sua præstantes certatim quique lapilli,
Immisere tuis lumina pectoribus.
Cor constans Adamas, niueam mentemq; Pyropus
Calcophonos blandum contulit eloquium.
Hinc nostro tantum præ aliis celebraberis orbe
Quanto præstat atrox gemma magis silice.*

MICHAELIS GRODZICKI.

*Excipit aure libens Scargam Respublica quando
Officium peragit nominis ille sui.
Christus adest iudex, accusat Scarga, tribunal
Ædes sacra, gemit terra Polona reus.
Post accusatam vultum induit ipse Patroni,
Decretumq; ferant crimina mite rogat.
Sarmata quid metuis tanto sub iudice causa
Scarga accusator, Scarga patronus adest.*

Aliud.

*Fulminat in Lechicis Petrus pater optimus oris
Ut solet exceptum reddere petra sonum.
Diuinos dat Scarga sonos, mandata Tonantis
Sacra Petro vox est, sacraq; petra Petrus*

STANISLAI STOSLAVII.

*Ignea doctiloqui cui vox incognita Scarga est,
Quæ post fata manent perlege scripta scies.
Illius è libris surgunt incendia lectis
Ut micat occulto mota fauilla foco.*

XCIX.

SIMON SIMONIDES.

Magni Io. Samoscii Secretarius. Leopoli in Russia natus, puer domi, adolescens in Acad. Crac. melioribus artibus imbutus, primaque Philosophica laurea, vna cum Nicolao Dobrociescio, sub Decano Anzelmo Bodzentinio, ornatus, breui in Italiam, quæ felicissima omnia ingenia includit, profectus, bibit è sacris illis pectoribus Clauii, Vitellescii, Moreti, Molinæ aliorumque hianti ore abdita doctrinæ fontes adeo, vt in patriam reuersus, paucos sibi æquales haberet, neminem autem, qui maiores illo latentium litterarum gazas in pectore

pectore gestaret. Quas vbi primo obtutu Magnus ille Heros in eoreconditas pernoui, statim virum sic adamauit, vt nusquam eum postea à se dimiserit; sed ornatum beneficiis etiam in aula Principis ita promoueret, vt & balthæo equestri, cum aliis virtute illustribus viris, ob egregias animi dotes, ornandum curarit, atque paulo post lauru Poetica à Clemente VIII. Pont. Max. quod solus fere, Magni Lipsii iudicio, sua ætate poëta stros, vsque ad inuidiam veteris sæculi, eruditione superarit; idque non in phrasi tantum, aut numeris poëticis, in quibus eum Catullo similem facit, verum etiam in omnis generis scientiarum cognitione. Cuius rei fidem faciunt scripta, varia de re, varioque carminum genere à se conscripta. Ac primum *Nenia in obitum Iacobi Gorsciji & Stanislai Socolouij Carmen in imagines Samosciana digeta, Herculem Prodicum. Octonarios in D. Stanislai laudes. Flagellum Liuoris. Castum Iosephum, Ioëlem, Pantezileam. Odas in victoriam, Nuptias, atque Obitum Samoscij. Inque victoriam Thomæ Samoscij Ioannis E. Polonico vero carmine Eclogas XIV. Scripsit & Epigrammata varia, tam Latina quam Polonica, tum Epistolas quoque familiares. Sed quæ omnia nondum sunt vno volumine comprehensa.*

I O. SCROBOVICII.

*Grande virum pectus, quicquid molitur acuti
Latius aut quicquid Musa leporis habet.
Id fecunda ferunt monumenta Simonidis omne
Fontes & cytharas vir tenet iste Deum.*

ABRAHAMVS BZOVIVS.

Sacrum hoc, sapientiæ Myltarum, agmen claudat Abrahamus Bzovius, Dominicanæ familiæ Doctor Theologus; si non maiore, at pari certe doctrinæ gloria exæquans, cuius scripta, tam sublimescriptionis genere scripta, per vniuersum fere Christianum orbem sparsa, quantæ sit vir eruditionis & ingenii manifeste declarant. Vt enim hic omittam *Preces deuotas, pie ab eo collectas, & in pulcherrimum ordinem digestas. Panegyricos similiter, cum Diua Czesstochouiensis miraculorum elucidatione de B. V. conscriptos: itemque alios Florida Mariana appellatos. Similiter Monile Gemmeum Flores aureos. Thesaurum laudum sanctis Deipara, aliosue de sanctis & de tempore sermones à se concinnatos Sacrumque Pancarpium intitulos (Scripsit & Quadragesimales Conciones, Rosarium Polonice, & super Salue Regina Orationes XL.) Solus fere Pontifex Romanus, quem sane non absque in-*

gentis

genti labore & industria conscripsit, & Hypomnematum lib. 16. Satis superque testantur, quantum ingenio, quantumque eloquio & suada vir hic inter ceteros polleat. Annalesque Baronii Card. magna eruditione, maiore fide, maximoque omnium commodo, licet non in toto adhuc continuati (dicant quicquid volunt Cauuletius & Heruartus, negare tamen non poterunt, & hunc virum habere genium æternitatis) palam ostendunt, quid in eo fera posteritas mirari & approbare debeat. Ego parco in laudes ipsius, quia ut dicitur, vino vendibili suspensa hædera non est opus, solum modo carmen coronidis loco addo.

NICOLAI ZORAVII.

Cypridis imperfecte membra reliquit Apelles
 Hac sed nullus qui continuaret erat.
 Imperfecta Baronius & sua scripta reliquit,
 Hac qui continuat Bzouius auctor adest.
 Ergo pictorum princeps perit artis Apelles,
 Illius cum non viuere posset opus.
 Viuunt aut per te dignissima scripta Baroni,
 Ordinis ô Bzouski gloria magna tui.

Regi sæculorum immortalis.

Soli Deo inuisibili.

HONOR ET GLORIA.

CATA

CATALOGVS
 Illustrium Poloniae Scriptorum.

C

30 Cyprianus Louicensis Medicus.

31 Clemens Ioannicius Poeta.

D

32 David Hilchenius Politicus.

33 Demetrius Solicouius Poeta.

F

34 Fabianus Bircouius Orator.

35 Felix Herbortus Orator.

36 Franciscus Scorina Theologus.

37 Fridericus Bartschius Theologus.

G

38 Gasparus Cichocius Theologus.

39 Gabriel Ioannicius Medicus.

40 Gelasinus Leopoliensis Philosophus.

41 Georgius Tyskieuicius Theologus.

42 Gregorius Czaradzki Iuriconsultus.

43 Gregorius Samboritanus Poeta.

44 Gregorius Samotulius Iuriconsultus.

H

45 Hieronymus Pouodouius Theologus.

64 Christophorus Concki Poeta.

47 Christophorus Varseuicius Orator.

I

48 Iacobus Gostinius Theologus.

49 Iacobus Vchanicius Theologus.

50 Iacobus Scrobisouius Orator.

51 Iacobus Polonus Theologus.

52 Iacobus Cobilinius Mathematicus.

53 Iacobus Prilusius Iuriconsultus.

54 Iacobus Slupecius Poeta.

55 Iacobus Vuiecius Theologus.

56 Iacobus Vagronicius Theologus.

L 2

57 Iaco-

A

1 Abrahamus Bzouius Historiographus.

2 Adamus Bursius Orator.

3 Adamus Suiniarski Mathematicus.

4 Adamus Romerius Rhetor.

5 Albertus Occko Medicus.

6 Albertus Sirumienski Grammaticus.

7 Albertus Nouicampianus Theologus.

8 Albertus Nouicampianus Medicus.

9 Albertus de Brudzeuo Mathematicus.

10 Albertus Scebreffinensis Poeta.

11 Alexander Guagninus Historicus.

12 Andreas Criticus Poeta.

13 Andreas Lipski Iuriconsultus.

14 Andreas Bochmensis Theologus.

15 Andreas Patricius Orator.

16 Andreas Gostinius Orator.

17 Andreas Schoneus Orator.

18 Andreas Vargocius Historicus.

19 Andreas Tricesius Poeta.

20 Andreas Cochanoius Poeta.

21 Andreas Modrenius Politicus.

22 Antonius Anapachanie Theologus.

B

23 Bartholomæus Paprocius Historicus.

24 Basilius Golinius Orator.

25 Bartholomæus Pramislensis Theologus.

26 Benedictus à Cosmin Theologus.

27 Benedictus Herbestus Orator.

28 Bernardus Vapouius Historicus.

29 Bernardus Paxillus Theologus.

C A T O L O G V S.

- 57 Iacobus Ianidlouius Iuriconsultus.
 58 Iacobus Gorscius Orator.
 59 Ioannes Perrucius Orator.
 60 Ioachimus Bielscius Historicus.
 61 Ioannes Cantius Theologus.
 62 Ioannes Tarnouius Historicus.
 63 Ioannes Saracenus Theologus.
 64 Ioannes Tucholiensis Iuriconsultus.
 65 Ioannes Vuiccius Medicus.
 66 Ioannes Vielicius Theologus.
 67 Ioannes Rybcouicius Orator.
 68 Ioannes Leopoliensis Theologus.
 69 Ioannes Glogouiensis Philosophus.
 70 Ioannes Arundinensis Theologus.
 71 Ioannes Stobnicensis Philosophus.
 72 Ioannes Stobnicensis Medicus.
 73 Ioannes Lascius Iuriconsultus.
 74 Ioannes Lascius Historicus.
 75 Ioannes Vrsinus Medicus.
 76 Ioannes Crasinius Historicus.
 77 Ioannes Samoscius Polihistor.
 78 Ioannes Clobucius Orator.
 79 Ioannes Herbortus Iuriconsultus.
 80 Ioannes Dlugossus Historicus.
 81 Ioannes Cochanoius Poeta.
 82 Ioannes Cadlubcus Historicus.
 83 Ioannes Latos Mathematicus.
 84 Ioannes Broscius Mathematicus.
 85 Ioannes Maczinius Grammaticus.
 86 Ioannes Honterus Grammaticus.
 87 Ioannes Ianusouius Iuriconsultus.
 88 Ioannes Dantiscus Poeta.
 89 Ioannes Lubranscius Iuriconsultus.
 90 Iosephus Sthrutius Medicus.

L

- 91 Laurentius Siradiensis Rhetor.
 92 Laurentius Goslicius Politicus.
 93 Laurentius Ceruinus Rhetor.

- 94 Laurentius Smiescouicius Poeta.
 95 Leonardus Gorecius Historicus.
 96 Lucas Gornicius Rhetor.

M

- 97 Martinus Neruicius Theologus.
 98 Martinus de Ilkusz Mathematicus.
 99 Martinus Bielscius Historicus.
 100 Martinus Smiglecius Theologus.
 101 Martinus Viasdosius Theologus.
 102 Martinus Polonus Summista.
 103 Martinus Cromerus Historicus.
 104 Martinus Laterna Theologus.
 105 Martinus Broniecius Cosmographus.
 106 Martinus Leopolda Musicus.
 107 Martinus Pilsnensis Theologus.
 108 Martinus Bialobrescus Theologus.
 109 Mattheus Samotulius Mathematicus.
 110 Mattheus Piscorenius Orator.
 111 Mattheus à Costen Theologus.
 112 Matthias Smogulecius Iuriconsultus.
 113 Matthias de Michorv Historicus.
 114 Matthias Strycouius Poeta.
 115 Matthias Sijinius Poeta.
 116 Melchior Pudlouius Politicus.
 117 Michael Vratislaviensis Philosophus.

N

- 118 Nicolaus Bodzentinius Poeta.
 119 Nicolaus de Blonie Theologus.
 120 Nicolaus Cochanoius Poeta.
 121 Nicolaus Copernicus Mathematicus.
 122 Nicolaus Polonus Summista.
 123 Nicolaus Moscicensis Summista.
 124 Nicolaus Iaskierus Iuriconsultus.
 125 Nicolaus Dobrociescius Orator.
 126 Nicolaus Vilkouicius Theologus.

P

- 127 Paulus Scerbicius Iuriconsultus.
 128 Paulus Stempouius Politicus.

Paulus.

C A T O L O C V S.

- 129 Paulus Palczouius Polihistor.
 130 Paulus Pasieczius Theologus.
 131 Petrus Cochanoius Poeta.
 132 Petrus Volscius Orator.
 133 Petrus Lilia Orator.
 134 Petrus Posnaniensis Medicus.
 135 Petrus Posnaniensis Theologus.
 136 Petrus Scarga Theologus.
 137 Petrus Tomicius Iuriconsultus.

S

- 138 Sebastianus Slescouius Medicus.
 139 Sebastianus Felftiniensis Musicus.
 140 Sebastianus Acernus Poeta.
 141 Sebastianus Foxius Philosophus.
 142 Sebastianus Petricus Medicus.
 143 Sebastianus Nucerinus Theologus.
 144 Seuerinus Lubomlius Theologus.
 145 Sixtus Leopoliensis Medicus.
 146 Simon Sirenus Medicus.
 147 Simon Maricius Orator.
 148 Simon Halicius Orator.
 149 Simon Simonides Poeta.
 150 Simon de Louicz Medicus.
 151 Stanislaus Hofius Theologus.
 152 Stanislaus Sauadcius Mathematicus.
 153 Stanislaus Krzystanouicius Iuriconsul.

- 154 Stanislaus Orechouius Orator.
 155 Stanislaus Socolouius Theologus.
 156 Stanislaus Varsenicus Historicus.
 157 Stanislaus Rescius Orator.
 158 Stanislaus Grodecus Theologus.
 159 Stanislaus Grochouius Poeta.
 160 Stanislaus Sarnicius Historicus.
 161 Stanislaus Grempsius Orator.
 162 Stanislaus Ilouius Orator.
 163 Stanislaus Karnkouius Orator.
 164 Stephanus Micanus Philosophus.

T

- 165 Theodorus Sauadcius Iuriconsultus.
 166 Thomas Posnaniensis Philosophus.
 167 Thomas Treterus Historicus.
 168 Thomas Dresnerus Iuriconsultus.
 169 Tidemannus Gifius Poeta.

V

- 170 Valentinus Kucborfcus Theologus.
 171 Valentinus Posnaniensis Theologus.
 172 Valentinus Vidauus Theologus.
 173 Venceslaus Grodecus Geometra.
 174 Venceslaus Samotulius Musicus.

Z

- 175 Zacharias Barthy Medicus.

F I N I S.

384762

1948

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ІМЕНІ І.І. МЕЧНИКОВА

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. І. МЕЧНИКОВА

60

2

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА
ІМЕНІ І. І. МЕЧНИКОВА

